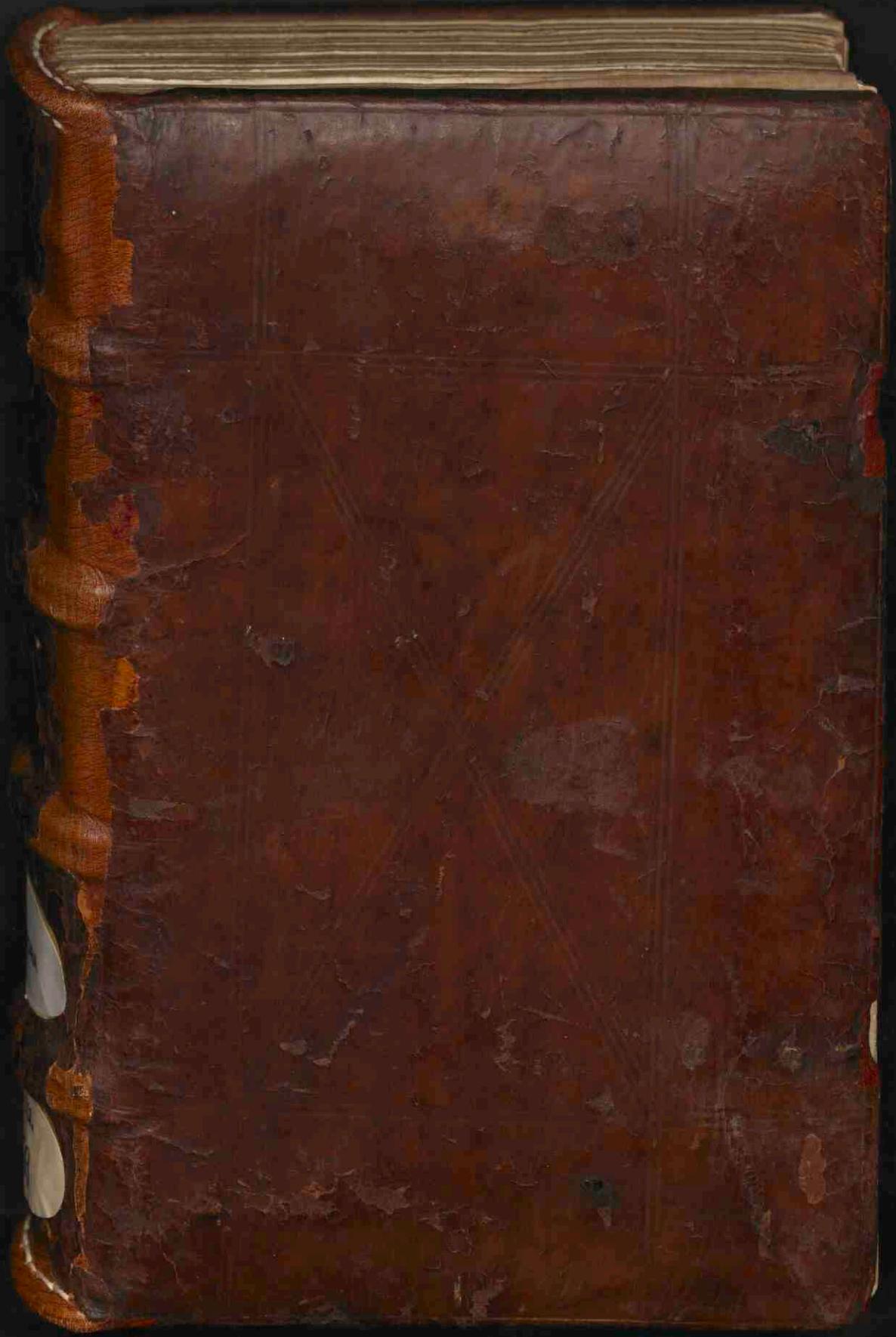

De vita, aegritudine et morte spirituali animae

<https://hdl.handle.net/1874/340385>

gerestauriert Schrein
September 1985
nachgezogen aus; ohne drücken

dão meo fac a dextris tua. **M**agnificat

acuna mea dñm. **B**enedictus vns deus

ystet quia iustus et fecit redempcio

plebis sue. **V**enit x **L**audatus

Curam. **O**lora patrum a filio respicit
coros dei. **C**elestes in vocamus. **G**loria ebo

na laus deo. **O**lora evocata. **E**cce
Domine resurgum. **O**lora ev

Gloria ebo. **V**onclito. **O**mnian.

uaria uigilia uenit ad eos. **Q**uidam

Gloria ebo. **V**or de celo. **P**a

ceros dei. **C**elestes in vocamus. **G**loria ebo

Vae. **P**re hue. **B**aldum. **M**agnum
terumphum. **G**loria ebo. **R**orari

Questive. **U**t agnolamus. **O**lora
eo olate. **V**eni dñe. **O**lora domine

de mercem. **G**loria evo vae. **A**ndrea.

De mercedem. **G**loria evo vae. **A**ndrea.

cognitionem speluncis sue. **B**ethhelem. **G**loria evo vae.

Pater. **G**loria pater a filio et

Primit domini clericorum sc̄i iheronim⁹ in timeto

389. Johannes Gerson (Jean Charlier), Sex lectiones de vita et
morte animae. Gouda, Ger. Leeu, 15 Sept. 1480. 4o. min.
E. 4o. 2081
Type 2. — HMT 68 (53) 3. — Drukkersmerk I. — B. p. 467. — HC
7674. — CA 811. — Holtrop I 415. — MMW II 109. — Peddie II p. 285. —
Pell. 5241. — Pr. 8922.
Samengeb. met nr. 386 en hs. 379. — In den catalogus van 1835.

385. Johannes Gerson (Jean Charlier), Opusculum tripartitum de
praeceptis decalogi, de confessione et de arte moriendi.
[Deventer, Rich. Paffroet c. 1480]. 4o min. E. 4o. 2082
Type 1 (HMT 64 (112) a). — CA 801a (Suppl. II). — C II 2675. — Peddie
II p. 285.
Het laatste stuk in dezen band getiteld: „Tractatus de arte moriendi” in
hs. bevat op de laatste blz. de woorden „ad librariam domus s. iheronimi
in traiecto”. Op het 1e schutbl.: „Pertinet domui clericorum sancti iheronimi
in traiecto”. — In oorspr. led. band, waaraan de sloten ontbreken. —
Samengeb. met nr. 389 en hs. 379. — In den catalogus van 1835.

F. 20. 31

Typen 1, 4, 5. — Houtsneden (Schr. 4104). — HC* 7625. —
p. 152. — Peddie II p. 284. — Pell. 5128. — Pr. 698. — Dl.
ontbreekt.

druk; In dl. I Johannes de Schoonhoven, Defensio dic
Joh. Ruysbroeck contra Gerson. Mattheus Grabow, Conclu
de vera religione et revocatio earundem. In dl. II Henricus
Gorinchem, Opus collativum de quadam puella, quae olim in F
equitavit.

Op bl. 1a van elk dl.: „liber Peregrini Vullenii”.

382. **Johannes Gerson** (Jean Charlier), Opera. II, III. Basel,
Kessler 21 Maart 1489. 2°. F. 20. 293.

Typen 1, 2, 6. — Drukkersmerk. — HC* 7624. — BMC III p. 76
Peddie II p. 284. — Pell. 5127. — Pr. 7672. — Schr. 4102. — Bl.
141. — 142. — 143. — 144.

I

E 40208

Ms. 379

Ms. 379

gerson

Explanaciones

Quæstiones sup̄ martini

Opus tripartitum

Tractatus de arte moriciendi

N. 41. C.

C. A. 811

Eximij doctoris magii iohannis gerson cancellarij parisiensis in suas optimas sex lectiones de vita eritudine et morte anime spirituali tractantes quibus et iue eiusdem doctoris il luminatissimi super marcum subiunguntur icones feliciter prologus incipit .

Deueroendo in cristo patri ac sacre theologie doctori eximio domino petro episcopo cameracum suis discipul9 iohannes cancellarius indignus ecclesie parisiensis pro se humilem obedientiam & pro communi salute ea sapere que recta sunt Postulare dignata est benivolenter tua preceptor inclite quatenus scripro tibi traderem unam ex lectionibus meis cui punita tua postare non erubuisti nec isolata hac re effugisti tu scole theologice iubar radiosissimum tu iam doctor e meritis erubui fateor I ymo & tota scola obstupuit ad hanc humiliacionem dignitatis & sapientie tue quasi lumen sol a stella a quam mare a fluvio lanam ouis a capra me dicare videretur Sed ita verum est ubi sapientia ibi humilitas sicut ecouerlo testis est sapiens ibi sapientiam esse ubi repitur humilitas Tu denique quanto maior es iurta eiusdem consiliuz

humilias te in omnibus miseras quoꝝ non mi-
randum est si illa ꝓtulacunꝝ ē eruditionē me
am diligis & amplecteris cuiꝝ tu nutritor fo-
tor & auctor hactenus exstitisti. Quod fecit q̄s
ꝓ tuerit opus ut ait nabo ita hoc in loco xp̄i
verbum nō īepte iungitur doctrina mea nō
est mes sed eius qui misit me p̄ patris. Et certe
pater tu me misisti quia me p̄ te licenciatum
in sacra theologie facultate fecisti tu per te
et sub te magisterialibus insignijs decorasti.
Te insuper promotore in cancellaratus of-
ficiū tibi successi ꝓq̄ non meritis equis fecis-
ti cumulatiꝝ ꝓq̄ quesisti. Sequentes itaq; lci-
ones eiusdem materie mittendas decreui non
quidem ad te docendum seruum hec presump-
cio sed vel ad obedienter complacendum vel
ad prestandum gustum aliquem veteris oīja
neroſis curis tuis vel qđ modestius est ad cor-
rigendum perficiendumꝝ imperfectum me-
um quod viderint oculi tui attamen quo faci-
lius ignoscat nostro huic opusculo. Sed quis
forte lector alius in ipsum coniecerit oculos &
si offenditer eum sermo īcultus neq; satis p-
fecto et pulchro vt tractatum decuerat ordi-
ne contextus rerogitz pius interpres alium p-
lectionibus alterum pro tractatibus stilum

elle Sciat non ita coherē ea que varijs temporebus et occasionib⁹ prolata sunt qđ ad modū illa que elaborata sub uno tenore dictauit orđ Nichilom⁹ h̄j⁹ sc̄ionib⁹ moře tractatus nuc imposui qđ quātū fas eritit diuidē ras in tres ptes sc̄d⁹ triplicē materiā principale & cōformiter ad tria h̄ oba ayki infra meō rasta & qđsi ad qđdā thema In ipo viuim⁹ mouem⁹ et sum⁹ Viuim⁹ enī in deo viuificatione grē · mouem⁹ in eo & ad eū pōdere opacioris meritorie & tādē circulo quodā intelligib⁹ li · sum⁹ in eo velut in cētro nrō p q̄etem cōtē placōdis stabil⁹ et serene Primum ē om̄iu in grā existēciū q̄i incipiēciū · secundū pficiēciū · tertū pfectorū Primum ē in baptizacōe fluminis vē flaminis · secundū ē in tēptacōe pegrinacōis · tertiu in cōsolacōe à gelice à ministracōis Hic ut xp̄us pmo baptizatus ē · postmodū tēptat⁹ ē demum consolatus · sicut ipse est vita ani- mās · via mouēs · veritas stabiens · alpha & o principiū mediū & finis in quo viuim⁹ p fidē formatā q̄a iust⁹ ex fide viuit et hoc in vi- rōnali Mouem⁹ per spē desideratē q̄ sursum sūt in irascibili · sum⁹ p caritatē radicatā in cōcupiscibili Prima ergo pars hui⁹ opusculi que latior est per lectiones distinguitur

Agit de vita anime & de morte ipsi⁹ et egritu⁹
dinib⁹ spūalib⁹ inquirendo qdditatē p̄cōrū a⁹
radice & eliciendo moralia documēta inde se-
q̄cia. Scđa tractat de vita secūda anime q̄ est
motus ei⁹ v̄l instinct⁹ inquirendo discretionē
inter bonas inspiracōes et l̄missiones p̄ age-
los malos in diuerſis materijs .et de mō tēp-
tacōes supādi Tercia loquitur de vita ani⁹ p̄
cōtēplaciones stabilite et cōsolatōe Bene vale-
as p̄t in xpō .& orem⁹ p̄ inuitē ut salueraur

Explícit plog⁹ **I**ncipit Iciō pma

Ego vos baptizavi aq̄ ille vos bapti-
 zabit spū scō Antiqua iam atz notis-
 lia p̄m tradicōe cōptū habem⁹ qd
 opabatur baptism⁹ ihōis. ⁊ qd bap-
 tism⁹ xp̄i. Nā cū baptizari fit nasci denuo si-
 tut nycodemo dicebat xps. tm̄ interest inter
 baptism⁹ ihōis ⁊ xp̄i quātū ip̄a dispositio ad
 vitā differt ab introductione eiusdē vite spū
 alis in nobis Erat itaz nobis baptism⁹ ihōis
 p̄parator⁹ ad vitā spūs sc̄i cōplēdā in suscipi-
 entibus Sed r̄pus solus vere viuiscabat qz
 solus vere baptizabat spiritu sancto Placet
 autē ut omilla interim pertractacōe lrāli su-
 per hoc duplici baptism⁹ quoniā notissima ē
 vertam⁹ cōsideracōne nostrā ad loquendū de
 vita anime quā spūs sanctus operatur in no-
 bis p baptismū qui vñitato nomine iā dicitur
 flaminis Ille tātū baptismus p se efficax est
 •absq; eo autem nec baptismus fluminis nec
 sanguinis prodest quicq; Dicebat paulus
 iplis athenienib; allegans vnum ex eorum
 poetis dum de deo loqueretur In ipso enim
 viuimus mouemur et sumus actuum decimo
 septiō Que verba si quis ad corporalem et
 hanc visibilem vitam motum et existenciam
 referat nichil eum errare crediderim qniam

sicut vas aquā continet et figurat' ita ut verū
sit q̄ aqua plus in vase q̄ i se figurata sit mē
to intiuīus in ipso deo tanq̄ in vase omnem
creature labilitatē continentē viuit quicquid
viuit mouetur quicquid mouetur; & omnis ex
istēcia ne defluat in nichil um in ipso est at-
q̄ conseruatur **H**z de sp̄ūalib⁹ et inuisibilib⁹
locuturi dicatus q̄ anima rationalis habet
in spiritu sancto suam vitam suum motū suā
existēciā **E**t quippe hoc p̄prium ipsi crea-
ture rationali super ceteras q̄ capar est vite
alicui⁹ gratiente & dñe **S**imiliter et motus &
existēcie ultra id quod est in se naturale. **E**t
q̄ admodum materia prima & si de se non sit
nichil capit tamē suum esse principalius per
formam **H**ic & anima in esse suo naturali con-
siderata ymaginanda est tamquam materia
prima nuda que fieri potest subiectum quasi
deserens ipsum spiritum sanctum tamq̄ eius
veram vitam non quidem formalem hoc enī
dudum per magistros nostros dampnatum
est sed formalis non p̄suis dissimilem **E**x quo
modo siet istud si forsitan interrogas? **R**espō-
deo q̄ per baptis̄mum sancti spiritus Verūp
tamen prius aut natura aut tempore baptis-
mus aque viue et munde tamq̄ qualitatua

dispositio prærequisita ad vite huius formalis
introductionem Est autem baptismus iste gen
et aliarum virtutum infusio a peribio quod intima
animam abluiens et reddens ydoneam cui spes
sanctus seipsum vitam et motum et eenciam i-
spiret et donet In ipso vivimus ut in vita mo-
remur ut in via sumus ut in veritate Et vide
si non ita cortex lettere absconditum habet i
misterio Nam si iohannes interpretatione
sua graciem sonat et baptismus ablucionem
nominat quid iohannis baptismus nisi gra-
cie ablucio designatur Et hec ut prediximus
ablucio non nisi preparacio est in anima ipsa
ut spiritu sancto baptizetur hoc est vivificet
ut iam non in se solum sed in spiritu sancto vi-
uat moueat et existat quemadmodum dice-
bat dominus paulus viuo ego iam non ego viu-
vero in me Christus fatendum est nichilominus esse
quasdam disposiciones frequenter in anima quod
longinque sunt ab istius vite spiritus sancti iku-
sione Ita enim videmus quod in naturali generacione
animalis plurima precedunt ad propinquam dis-
positionem quam formam iuuenit materie Ista disposi-
tio appellatur theologi in adultis operaciones in
formes quibus peccatrix aia iterum facit quod in se est se
disposit ad vitam non quod ista dispositio sufficiat

ut pote q̄ lōgiq̄ ē ⁊ nūf de vita sp̄s sc̄i h̄as in se
Sz qz nichil interi aīā maius habet qđ faciat
q̄ ut bene vtatur suis naturalib⁹ potētib⁹ et
donis quibusdā gratuitis licet nō viuificis
Quo fcō sicut credis aīāz rōnale introduci in
materiā naturalib⁹ tm actōib⁹ qliticatā non
qdē i vtute h⁹mōi qliticacōis sz de sola libera
litate d̄ipotētissiā creatoris nō aliter existiēs
in ip̄a vite sp̄s infusione q̄lescūz ⁊ q̄tcūz p̄cel
serit dispōnes ex ip̄o conatu aīē ad h̄ac vitam
ex morte tēdētis nichil sūt nihil attingūt nisi
miserat⁹ ex alto sp̄s sc̄s ultimatā cōplexionis
armōdice sp̄ual qliticacōez ifuderit cū q̄ ⁊ in q̄
ip̄e q̄ ver⁹ ē aīē sp̄s ip̄az viuificant suo illapsu
⁊ afflatu secreto q̄ afflat⁹ baptis⁹ flamis dr
⁊ baptism⁹ in sp̄u sc̄o Et h̄ deā sūt p̄ cōsonā-
cia tr̄e ad ea q̄ tractāe p̄pon⁹ sup aīē vita in
sp̄u sc̄o **¶ De q̄druplici vita anime**

IAm ex p̄missis attēda⁹ q̄ aīā rōnale vi-
te q̄druplicis capax existit Est enī vita
nature lē vita grē lē vita actōis meritorie ⁊ ē
vita cōfirmacōis stabilitate ⁊ h̄ dupl̄r v̄l i via ⁊
in patria Vitam nature in anima dicimus
puritatem sue essencie cum integritate suarū
potenciarum Attribuuntur etiam huic vite

alia q̄cūq; acq̄sita vñ infusa citra grē gratifi-
cātis statū **I**n tñ ergo pfectiorē vitā hāc na-
turalē ascribim⁹ ip̄i anime quāto excellētior
fuerit ⁊ viuacior in suis naturalib⁹ et ceteris
gratuitis ornacior **I**n tñ vero ab hac vita re-
cedit q̄nto vñ in naturalib⁹ vulnerata vel gra-
tuitis fuerit spoliata **A**ltera vita est vita gra-
cie q̄ ideo taliter appellatur qz sp̄us sc̄us qui
sua dignacōe et beniuolēcia aiām viuificat ut
potens sit ad vitā tertīā de q̄ dicēdū mor sub-
est graciā gratū faciente q̄ fluit in animā ve-
lud dispositionē quādā armonicā de lege ne-
cessariā **P**resupponitur autē huic vite prior
q̄ naturalis dicitur tāq̄ suū naturale subiec-
tū **C**eterū p̄ vitā tertīā nō aliud intelligo q̄
actionē meritoria vel gratificatā ab hac vita
tertīa grē deriuatā · sicut opacio q̄libet viue-
tis noiatur a phō p̄mo de aiā vita secūda e⁹d
Postremo vita q̄rta nō tā vita altera p̄prie-
dā ē q̄ duplicitis vite p̄oris stabilicio atz cōfir-
macio qđ sit l̄ in via p̄ habūdāciā sp̄ualiū ca-
rismatiū aiāz a morte cōtraria phibencū vel
in patria ex cōdicōe b̄itudinis ⁊ stabilite feli-
citatis **E**t atēdamus p̄ecoz si apostolica
verba a phis usurpata insinuare nobis pos-
sint hanc triplicē vitam anīque spiritualem

quia de pma q̄ natura dicitur parū nūc loq̄
dū est In ipso inquit viuim⁹ · ecce vitā primā
gracie · mouemur ecce vitā secundā · et sum⁹ ec
ce vitā tertiarī q̄ ē cōfirmacōis stabilite ⁊ pma
nētis existēcie Et has vitas in misterio nō
ne exēplauit nobis xp̄s i suo baptismate qm̄
pm̄o venit baptisad⁹ t̄q̄ bū vtens vita natu
rali · dein baptisat⁹ est tāq̄ vitā grē receptu
rus quā tñ in veritate p̄us habuerat · postmo
dū ascendit de aqua oñdens vitā tertiarī actio
nis virtuose Tandē m̄abit sup eū sp̄us sact⁹
in signū vite quarte q̄ est cōfirmacōis pma
hie · **T**De q̄druplici morte anime

Dicam⁹ adhuc q̄ huic vite quadruplici
opponūtur totidē mortis genera Nā ē
mors nature q̄ sit seu p nichilacionē ei⁹ tota
lem · seu p ablacionē eoꝝ q̄ nature sue debita
sūt · seu p lmissionē cōtrarioꝝ hatitu i phis
benciu liberū exerciciū hui⁹ vite q̄admodū ē
pccm̄ originale qđ fomes mortis dicitur ⁊ ty
rānus mēbroꝝ ⁊ lex peccati ⁊ a quo pueniūt
cetera icomoda ut debilitatio viriū ignorācia
ebetudo et similia ecia p⁹ baptismū · iurta h̄
dicam⁹ q̄ eadē aiā p̄t fil⁹ eē p̄ticeps vite natu
rali ⁊ mortis naturaſ · mortis dico q̄ ē nō p̄ a
nichilacionem sed aliudē modis dictis **H**i de

vita secunda q̄ est vita grē loqmur inuenim⁹
mortē ei cōtrariā q̄ cōtingit ex corruptōe de-
bite illi⁹ armonie quā in grā gratū faciēte cō-
bstere posuimus. q̄admodū enī si corrūpitur
corporak illa cōplexio resultas ex qlitatib⁹ p-
mis cōtēperatis adiūcē aiaz abcedere nccē ē
Sic deficiēte grā nō remanet spūs scūs aie vi-
ta p̄stans Porro vite tercie cōtrariatur actio
puersa | aut cessatio ab opacione tunc debita
Videm⁹ enī q̄ natura abhorres ocūl pati nc-
quit aiaz diu eē in materia absq; p̄prijs et de-
bitis actionib⁹. nō min⁹ p̄t diu esse spūs scūs
in aiaz q̄ v̄l crīmāliter k̄ nichil opatur **Demū**
nkla ē mors corrūpēs quartā vitā cōfirmatio-
nis stabilitē et hoc in esdē aiaz **H**z obſtinacio
in pccis q̄ pccm̄ dicitur ad mortē et he vite cō-
ditiones hñt oppositas in diuerbis. **Addam⁹**
rurs⁹ dicētes q̄ impossibile est aiaz sola vita
naturali viuētē operari salutē suā cu⁹ oppo-
tū pelagian⁹ error asserebat Itaq; si non pōt
corp⁹ mortuū vitales opacioes exercere quo
dicet alijs aiaz vita sua carētem q̄ est spirit⁹
scūs in opa vite spūal exire posse Non enim ē
anima rōnalis par alijs viuētib⁹ quib⁹ sicut
nō cōuenit nisi finis vn⁹ naturalē sic una vita
ē sufficiens Xie vero rōnali p̄parat⁹ est finis

quidē supnaturāl. **Q**uis ergo negare poterit
supnaturālē ei vitā et opacionē eī necessariās
ut ptingat ad eū q̄ sī ipsā ē btitudinis finē et
terminū. **N**olo tñ negare qui aīā possit ex sua
vita naturali bñ moraliter agere et faciendo
qd̄ in se ē ad vitā gracie disponere. **E**t pmo si
anima nulla morte sit infecta habēs natura-
liū integritatē in nōlo estimo fieri ambiguū
q̄n habeat in suo arbitrio causare opus bonū
de genere moꝝ vestiēdo ip̄m oībus circūstaci-
is q̄s ip̄a bonitas moraliter exigit tā in fine ppi
quo q̄ in obiecto et intēctione. **A**lioqñ homo si
ne culpa existēs miserabilior et oīb⁹ animā-
tib⁹. **C**ur ita? Quippe cetera aialia hñt in o-
pacōes suas debitas supposito dei auxilio ge-
nerali nō sic homo posset. **S**ed qd̄ dicemus de
anima que mortem circūfert secū vel pccī ori-
ginalis vel criminis actualis? **F**uerūt q̄ dice-
rent animā tali morte pssam nō posse ad bo-
nos actus morales assurgere q̄admodū est ce-
lebris opinio de ip̄is demonib⁹ et damnatis
q̄ bene moraliter neq̄ velle possunt neq̄ age-
re. **R**acionem asserunt sic ponentes ecīā in vi-
atoribus mortificatis p̄ peccatum absq̄ vita
gracie tanta est inquinat incuruatio seu de-
prauacio seu corrupcio et mortificacio vite

naturalis in animab⁹ talium ut poti⁹ trahat⁹
in malū q̄ in bonū nā violētior ē in eis tract⁹
mortis q̄ vite ppter ea dicunt q̄ omnia ad cupi-
ditatē alias turpitudinē sua q̄ est mors sua
referut et ex cōseq̄ti omnia opa mortua sūt ut-
pote a morte pcedēcia Addūt p confirmatio-
ne q̄ in omni actu pccoris deest circūstācia grē
bonū vero qz subfistit ex omnib⁹ suis cōdicioib⁹
sicut ex unica si debet resultat malū scđz dicta
byonisq̄ Nichil simpliciter bonū est qđ et ab ar-
bore mala et radice viciata gignitur Hec vero
suiā etiā talibus alijs q̄ plurimis apparetis
fulta videatur pridē tū repulsa est tāq̄ dura
et pl⁹ ad desperacionē q̄ ad edificacōez pfici-
ens Quis enī nō obſtupesceret audīs q̄ abs⁹
grā hōzare pntes elemosinas dare ecclesiastī-
ca pcepta de ieunijs facere ymmo p atricio-
ne se ad grāz disponere ē mortaliter delinqre
Nō enī requiritur q̄ in omni actu nrō agamus
ex gracia aut q̄ grā illū informem⁹ nisi p qn-
to et dū mereri tenemur p aliq̄ huiusmodi ac-
tum Reliqui vero act⁹ si fiat circa materiam
bonā de genere et cū intencione bona et debi-
ta finis immediati ponēdo alias circūstāncias
bonas moraliter et si nō sint meritorij vite et-
ne sūt tū boni moraliter et honoriū temporalium

meritorij et ad grāz de cōgruo p̄paratorij q̄a
peos homo facit qđ in se est. Nā facere qđ in
se est intelligo hoc facere qđ hō potest scđz vi
res q̄s actualiter habet Hoc loco distinxerunt
aliqui de grā Nā si graciā appellam⁹ dñe illi
qđ a deo liberalit̄ datur sine meritis totū rē
nostrū et viuere inter ḡtuīta numeratur ⁊ in
nobis et in brutis qđ p̄ pl⁹ in nobis. qz beatit
udinis capaces sum⁹ et p̄ ipius adepcōe da
tur nobis q̄cquid datur Nūquid deo cura est
de nob⁹ inquit apl⁹ nō de brutis s̄z de hōib⁹
ait. qz dñia cooperatur in bonū re. Hoc mō
dñis tribulacio lomnis infirmitas p̄mo ⁊ ip
se tēptaciones inter gratuita numeratur C⁹
ratio ē qz dei bonitas q̄tū est de se nobis imit
tit aut euenire pmittit ad bonū nostrū si nō
puerse renitimus abutimurq; Et iuxta hūc ac
cepcois modū de ḡcia p̄spicuū ē nichil nos bo
ni posse absq; grā Si vero ḡciā nōiem⁹ donū
aliqd̄ infusū distinctū ab aia supra ⁊ ultra ni
res suas naturales ⁊ industrias nulla videt⁹
necessitas dicere talē grāz esse necessariā ad h̄
vt bonū de genere agam⁹ p̄ liberū arbitriū
nos qz nō ponim⁹ grāz talē ad cognoscēdum
verū circa naturalia p̄ intellectū Deinde dici
pot⁹ q̄ impletio p̄ceptorū vt in multis quātū

ad substantiam precepti non coegerit gratiam gratum fa-
ciente quod quis intentio principis non consideretur
si non sicut in gratia vel ex gratia. Intentio quippe est in omni precepto ut per illud mereamur
ad vitam ingredi. Sed hanc intentionem
non semper ponimus obligatoriam esse sim-
pliciter ad peccatum si non obseruetur tamenmodo
conditionaliter obligat ut ponit duratus si
merezi volumus aut dum mereri tenemur quod
admodum contingit in susceptione sacramen-
torum aut dum ad gratiam resurgere vel ex
ea iam habita debemus operari. Hoc modo in-
telligunt illud Christi. Si vis ad vitam ingredi
serua mandata. Decubitis aliquibus circa pri-
mam vitam quam habemus ante baptismum
gracie secundum spiritu sancto et quidem sub mul-
ta breuitate quia per doctores plurimos mate-
ria hec et similes incidentes lacius tractate se.
Pergat nostra consideratio ad loquendum
de vita vera gracie que est baptismus in spiri-
tu sancto et per quem sit ut vivamus in ipso et
similiter tractabimus vitam alteram per quam
sumus et stabilimur in eo Nam et similiter dictum
est In ipso vivimus mouemur et sumus. Hoc in
loco tractabimus de illis quod vitas istas est altera
et ex fuditus extinguit et enecant de illo super quod

ipas tantum debilitat et in egritudines tra-
hunt. et hoc est querere sub termis vulgatioib⁹
quid est peccatum mortale et quid veniale et q̄
admodū contrahuntur. Circa quam materiaz
licet vñitata videatur. intendo p̄ticularia que
dā afferre in q̄bus tum difficultas tū utilitas
p̄ conscientiarū serenitate versantur. Placet
aut ut neglecto interim vel t̄pato stilo nos p̄
pposicōnes et corzelaria procedam⁹. Hic enī
modus acc̄modacioz alias acc̄modatioz est
Scole et inquisitione tali speculativa veitas se
pe preciosior atq̄ lucidior inuenit⁹. Erū aut
primitus due materie principales pertractan-
de. una de quidditate et quātificatione pecca-
torum per que vita aie tollitur vel ipeditur.
Altera de quidditate p̄me legis dñe et iusti-
cie prout nobis ex scriptura et alijs innotescit.
De noticia aut et drā peccatorū penes illā legē
sic ad extra deriuatā tractādo principalit⁹ qđ
proprie dēt dici de iure diuino quid de iue na-
turali quid de hūano. iserendo qualiter statu-
ta religionū et coitatiū obligant. Et si sēp vota
iuramenta et precepta cōmīcōnes qđ seu in
terminacōnes mortis eterne astringat ad mor-
tale. **P**ro prima materia sit hec p̄nica cō-
clusio cum corzelarijs suis.

Omne peccatum pro quanto est offensa dei et contra legem eius eterna est de sua condizione et indignitate mortiferum sed in rigorē iusticie et a vita glorie separatum. Quod est quoniam omnis offensa in deum potest iuste ab ipso iudice deo puniri tamen capitalis est eterne pena mortis primo pena annihilationis est igitur de se mortifera. Assumptum deducitur ex hoc quod nulla pena talis est ita mala quam mala est ipsa offensa. Et ex alio quod potius toleranda est omnis mors penalissima et annihilationis quod committenda esset quantumlibet punita offensa in deum. Da oppositum iam offensa dei si fieri daret in causa. Preterea quilibet offensa dei nisi remitteretur repelleret a gloria dei perpetue et absque termino puniretur. Alioquin maneret dedecus culpe sine decoro iustie. Quod autem offesa dimittitur seu remittitur est ex pura liberalitate dei remittentis et non a plausi putantis. Denique minus fugibilis est offensa dei quam sit elegibile illud bonum per quo adipiscendo nullo modo daret committi. sed per infinitum modo non daret fieri offensa dei. et si quis infinita bona possideret posset iuste ab omnibus spoliari a deo si caderet in offensam dei. Ex his radicibus argumentorum que possunt in lacus damnificari videtur non sufficenter deductum. quod

omnis offensa dei ē mortifera ex sui cōdicionē
et indignitate pmo q̄ ē infinite fugibilitatis
et imputabilitatis addendo vel intelligendo q̄
sit in iniuriā boni infiniti et quātū in se ē et ab
icit ab homine deū tāta elogacione q̄ nūquā
poterit null per solā et merā grāz illi p̄im⁹
ē. maxime per vitam glorie Patet etiam de
veniali. Sed diceret aliq̄s q̄ de⁹ iō q̄ domin⁹
ē sue creature in sup̄mitate pleni dominij ad
faciendum de ea quicquid voluerit et quocūz
voluerit p̄cedūt rōnes predicte ad ostendēdū
q̄ p̄ot p̄ qualibet offensa penam quātālibet
possibilem infligere nec poterit ei quisq; dice
re. cur ita facis Hoc aut̄ ita diceretur de iustis
līma creatura aut non peccatrice q̄ ipa subia
cere p̄ot cuiq; afflictioi et penalitati absq;
hoc q̄ opteat dicere eā ē in aliq; culpabilem.
Rūdetur q̄ deus p̄ot absolute et iuste dare q̄
libet afflictionem sue creature pmo virgī ma
rie sed hoc non erit in pena et punitione cuius
cūq; delicti Et iō q̄uis sit afflictio iusta nō el
let tū ibi pena seu punicio nec etiā iniusta. q̄
nulla ibi poneretur rō pene cum pena et culpa
correlative dicantur adiuvicem.

Primum correlative

Nulla offensa dei ē venialis de se nū cap-

tumodo per respectum ad diuinam misericordiam que
non vult de facto quamlibet offensam imputare ad mortem cum illud posset iustissime Et ita concluditur quod peccatum mortale et peniale in esse tali non distinguuntur intrinsecus et essentia littere sed solum per respectum ad diuinam misericordiam que peccatum istud imputat ad penam mortis et aliud non. Omne enim peccatum culpabile ex sui indignitate mortiferum est modo dicto Addidi culpabile quoniam peccatum est in agentibus naturalibus ubi taliter nula culpa vel offesa reputatur quodque in materia hac canonique capiantur ut plurimum peccatum et culpa.

Secundum corollarium

Non nullum infinitum vel infinite tale possit altero esse minus nullum peccatum inesse offendere esset minus alio: quoniam omne peccatum est infinite offendere. Non est tamen concedendum quod peccata omnia simpliciter sint equalia prout dixisse Stoicos referunt Seneca Tullius et alii. Si enim per imaginationem poneretur linea ista in longitudine et superficie infinita in latitudine et longitudine et corpus in terna dimensione. Vel si a linea recta protraherentur linee recurvae in infinitum vel in casibus similibus multis non poteret omnia ista dicere esse equalia vel in dimensione b 3

sione d^ec^t in curvitate q^uiis e^rt q^dlibet iⁿ suo ge-
nere infinitu^m Sic nec offensas etiam infinitas
oporteret ponere equales e^rt sed una est gra-
uior altera et multiplicior quare xc.

Tertium corollarium

Obligamur deo ad gratificacōnem et h̄c
atrum actione^r ex hoc q^up peccata nostra
venialia non imputat ad mortem sicut tene-
mū ex remissione mortaliu^m q^um vrbiq^z co-
currit misericordia dei non imputans p^{re}cā
nisi ad penam temporale^m q^u de sua indignita-
te imputabilia sunt ad mortem unum de lege
possibili aliud de lege statuta p^{ro}mo forte ita
diceretur de omnibus iusticīs nostris q^u quan-
tū de se sunt sicut pānus menstruate preservi
post peccatum aut absente gratia

Quartum corollarium

Decans ex deliberacione venialiter ab-
utitur mia dei q^uc^ocessit illud peccatu^r
e^r veniale non mortale Relucet insuper mis-
ericordia dei in hoc q^up abusus ille deliberatus
non est nisi venialis iuxta regulā m^ugrālez q^up
cōsensus iⁿ veniale non est nisi veniale intelligē-
do de veniali ex suo genere et non de eo q^up ve-
niale dicitur ex eo q^up p^{er} surreptionē aut ifirmi-
tate aut ignorantia aut actus impetuoz cō-

mittitur Oppositorū em̄ dicē eēt damnare om̄is
hoies plerūk eos q̄ mētiūtūr etiam iocoſe q̄
deliberate faciūt actū quē ſciūt eē culpabilem
Regula vero illa q̄ nullū p̄tūm ē adeo venia-
le qui fiat mortale q̄ placet. Intelligitur de
venialib⁹ ſcđo mō d̄cis q̄ ideo ſunt venialia.
q̄ ſine pleno conſenſu rōnis p̄petrātur ad q̄
conſenſus perfectus et placens aduenērit. nil
mirādum ſi reddūtur mortalia: q̄q̄ nō ſunt
iam idē act⁹ q̄ prius. ſed bene ſimiles in ſpecie
ex alia tū radice videliz a cōſenſu libeo p̄cedē
tes. Vel intelligenda ē talis regula ſi ⁊ dū pec-
catū veniale placeret inq̄ntū p̄tūm ē et dei of-
fendiū abſz alio q̄cūq̄ motiuo ſallēctiuo ad
peccadū. Itud ei videtur eē dyabolice obſtina-
cōis p̄priū q̄ impugnet de⁹ ⁊ odio habeatur
gratis. H̄ vbi quis agit actū quē ſcit eē veia-
lem nō motus q̄ offendit deū. ſed q̄ delectat
ſe et nō velleſ ip̄m agere ſi deus ad mortē ⁊ a-
micitie ſue perdiſionē imputaret agit quidē
male ſed nō mortaliter de lege. Si ruzlus obi-
tit q̄ agēs contra cōſciā edificat ad gehen-
nā. Distinguēdū erit de qualitate ip̄i⁹ cōſcie-
tiā ſi ſit de mortali vel veniali. et ſcđm h̄ rūden-
dū ē.

T Quintū corollarium

N ullus idē actus numero elicitus bon⁹

aut meritorij ē p̄ctūm eriā peniale huij oppo-
tū opiatū sūt aliq. sed iudicio meo fallit² aut
qr loquuntur de actib⁹ exteriorib⁹ q̄ nō sūt ni-
hi respectiue boi aut mali ibi idē actus ē opti-
m⁹ et p̄fūm⁹ diuerbis respectib⁹ sicut passio
xpi q̄ erat actio iudeoz Aut si loquāt² de acti-
b⁹ intrinsecis elicitis a volūtate nō h̄ebūt q̄ e
adē volicio q̄ ē mala venialiter sit bona meri-
torie q̄uis illa q̄ sīlis ē + q̄ velud inceptibili-
ter pot succedere ad eā magni valeat eē meri-
ti apud deū Hextum Corollarium

Peniale p̄ctū si nō punit² se solo vel cuz
mortali pena eterna h̄ ē qr de⁹ taxauit
de lege sibi pena certā q̄ soluta remittit² offe-
sa totalis contracta + ita possz utraq² opinio
sustineri tam illa q̄ poit peniale p̄ctū cū mor-
tali puniri eterna pena in foro iusticie īfernāt
ut dicit p̄positiūs q̄ illa q̄ dicit oppositū po-
nēdo q̄ offesa venia p̄cti bñ remittit² soluta
pena absq² remissiō mortali Hicut de pena
pūia debita p̄ctō mortali dimissio p̄babili² est
opinio dices illā pūia q̄nq² finiēdā eriā ī iter
eo sic^t soluit² in hac vita hoie exūte ī morta-
li p̄ctō + vocat² pūia soluēs nō recōsiliās Op-
positū sēfit alioz sūia s₂ h̄ maior ē alias mici-
or Et p̄ itellctū p̄missoz cōsiderād ē q̄ i oī

petrō actuali tria sūt saltem distincte rōne. scz
auerio a dō bono icōmutabili. et isti vocat²
offensa eis ad qđ sequitur utrāq; iputabili-
tas ad penam q̄ vocatur idignitas q̄uis pos-
set nō iputari & dū iputatur vocatur reatus
et h̄ ē scđm Terciū ē cōuercio ad bonū cōmu-
tabile qđ secum sportat maculā & obscuritatē
qm̄ aia quāto āplius inheserit per cupidita-
tē rebus mutabilib⁹ tāto pl⁹ maculatur & se-
datur et ab illa luce supna decidēs in teneb⁹
la demergitur Dicam⁹ igit⁹ q̄ peccatū qđli-
bz sicut ē finitus actus sic ē finita cōuercio et
fita tal⁹ macula seu tēbrolitas et iuxta cōure-
sionē libidiosā maiorē & minorē vt scđs tho-
pporcionari pena scđz intēcōnē & remissionē
acerbitatis vt qn̄ tū gl̄ificauit se i delicijs tū
apporcionabiliter h̄eat & tortetū Ad hāc p̄tī
cōdiconē aspiciūt vt opinor illi q̄ ponūt qđli
bz p̄tīm ēē solū fite malicie H̄z non video eos
saluare posse q̄ nō dēatur sibi pena finita se-
cūdū acerbitatē si natura ēēt capax & de⁹ hāc
vellz infligē. qm̄ h̄ agēdo dō nō solū iuste bz &
misericordi agēt cōseruādo naturā Et saē i-
plica? ē dicē q̄ absz mis possz p̄tīm aliqd p̄ fi-
tā pena ēē finitā sufficiēt puniri Nā q̄ntūbz
daret² de peā p̄ petrō n̄ dō mōrdi remitteret

offensa semper remaneret dignum puniri ut prius
propter talis pena sit remissiva et deletiva peccati
eē nullo modo potest absque dei misericordia liberalissima.
Si vero attedam⁹ peccatum sedim primā et secun-
dam condicōnes constat propter peccatum mortale quod
libet auertit a summo bono et ita est obiectum in-
finitū. Hinc iputatur etiam de lege ad penā
eternā et infinitā duratiue. Sed de peccato ve-
niali an p̄petrie debet dici offensastante lege quod
non paucatur amore dei; licet ipsum quodammodo ledat
An etiā de facto iputetur ad penā eternā sedim
forū iusticie infernalib⁹. Nam alio dicta sunt et post
modum tractabitur dum inuestigabim⁹ si pecca-
tum veniale sit contra preceptum dei. Dico tamen
generaliter de omni peccato illud esse ad penam in-
finitā imputabile et quod non imputatur; hoc
agit misericordia copio summa redemptoris.

Septimum Correlarium

Applicat deum punire ad condignū si per
hoc intelligamus sic eum punire quod ius-
te non possit amplius. Si autem dicamus pu-
nire ad cōdignū quod punit quantum recta ratio
et iustitia exigunt et taxat de fato tale peccatum esse
punitum. Tunc omne peccatum punitur a punietur ad
cōdignū quod sicut tamen punitur quodcumque de eis punitur vult
et ordinet rectissima iuris ratione. **Octauum Corre-**

Duallū p̄tū pōt remitti nisi p h̄ q̄ deus
liberaliter non iputat illud ad p̄tū h̄
ppheta vidit dīcēs. **B**eat⁹ vir cui nō iputa-
uit dñs p̄tū quasi exponēs illud qđ p̄mis-
rat **B**eat⁹ q̄ remisse sūt iniquitates ⁊ q̄ tēta
sūt p̄tā **N**ā hoc posito p̄tū tollit⁹ · hoc re-
moto nūq̄ amouetur Qualiter vero si sit illa
nō iputatio variant⁹ doctores · Quidā dicūt
nihil aliud eē deū nō iputare peccatū q̄ illi
nō iputare ad penam · de⁹ itaq̄ cū sit iniusta-
bilis inqūt nō dicitur nūc iputare ⁊ post non
iputare ad penā nū p̄ respectū ad extresecū ⁊ ē
lacionē ad penā Tales cōsequēter hāt cōcedē
q̄ nullū peccatū ⁊ totalit̄ remittit⁹ quisq; tota
peā p̄soluatur neq; mortale neq; veniale licet
dicatur remitti mortale qđ desinat iputari ad
mortem eternā tamq; principale **A**lioq; ē posī
tio q̄ ⁊ si ecīā nulla vniq; fuisse statuta a deo
pro p̄tis · nihilomin⁹ posset adhuc committi
peccatū et posset ecīā remitti nō qđ ex muta-
bilitate dei · sed qz in eternitate sua decreu⁹ p̄
tali tunc sic agentem esse indignū suo amioire
et sua iustificacione et dignum punctione quā-
talibet ecīā posito q̄ nullam vellet inflige-
re **E**t pro alio tūc qz talis mouetur à alio mo-
le hēt q̄ prius saltem ex decursu t̄pis dignissi

cat istum amorem suo et tollit oem indignacionem
ad penam Et si rex queritur: sit pro ratione vo
luntas dei Nam hoc honore dignus est quem rex vo
luerit honorare Sequitur ex hac positione quod p
habilior videtur nullam esse absolutam necessi
tatem ponendi caritatem distinctionem per iustifica
tionem ipsius et saluatitur comode verificatio contentio
dictoriarum sine dei mutatione prout tac
tum est.

Dicitur Nonum correlarium
Probabile est nullum actum creaturae de per se et
intrinsicum esse bonum beatitudine moris aut meriti:
aut similitudinem malum nisi per respectum ad dinam reg
num et voluntatem quam videlicet divina regnum et voluntas
dignificat hominem pro tali actu et pro alio in
dignificat per modum dicimusque sine actu quantum posset
dignificare creaturam. ut vero ea posset sicut
ab aliis quamcumque actione aut omissione aut per quamcumque
actu cuiuscumque generis id dignificare non ita est
mihi praespicuum quibus et si attendatur ducantissima
dei virtus respectu sue creature quamlibetque se habu
tis in agendo vel omitendo non videtur vel quaque e
videt esse quod habere non possit Hic exemplum videtur esse a
proposito de singulo que ex eadem massa format pars in hoc
re aliud in contumeliam. Si autem attendatur de sapientia
et beatitas istud dicetur incongruum. Ideo nihil

hic pono nec assero. magis tamen inclinor al-
sentire secundo q̄ primo Et cā patebit in dicen-
dis in materia de obligacione et iuxta hoc cō-
sequenter hētū facilis mānduccio ad viden-
dum qđo nihil ē malū n̄ qz prohibitū. & nihil
bonū qz deo acceptum Et deus n̄ id act⁹ nos-
tres vult vel approbat qz boni sunt sed id bo-
ni sunt qz approbat & id mali qz repbat et p-
hibet Nemo tū murmurēt. nemo cōqueretur
qđi iustus ē in oībus n̄ suis suis & sanctus i om-
nibus opībus suis Sapie. xij. Quis tibi ipu-
tabit si perirēt nationes q̄s tu fecisti Qd si dī-
catur aliquem actū fore hic malū q̄ nullo mō
potest esse bonus et econtra Ex quo videret⁹
q̄ talis actus ut pote odium del esset intrinse-
ce malus. Respondeatur hic per simile de actu
exteriori procedente ab interiori Nam et si sic
aliquis actus exterior ita malus q̄stantib⁹
eisdem circumstancijs omnibus nullo modo
possit esse bonus nihilominus dicitur exteri-
ore malus & possit esse non malus si per se po-
neretur vel a quibusdam suis circumstancijs
et denudatus Oicendum est similiter de acti-
b⁹ interiorib⁹ cōpatiis ad primā regulā Nā
act⁹ odij dei illicit⁹ a demoib⁹ ut elicit⁹ cū oī-
b⁹ suis circūstāctijs n̄ p̄t n̄ ē mal⁹ Possit tū nō

elle malū si per se poneretur aut alijs circum-
stantijs vestiret²; et scđm h̄ tractaretur hic · et
solueretur questio de dispensabilitate l̄ indis-
pensabilitate legis diuīne respectu creatuē · et
quō pōt aut nō pōt deobligari

V Decimū correlarium

Omnis rectitudo moralis sp̄i⁹ voluntatis
resultat ex cōformitate ei⁹ aut suorum
actuum vel omissionū ad diuinā legē et ei⁹ rec-
ta rōnē. Hic actus exteriores n̄ dicūtur boi-
nisi p̄ cōformitatē ad interiores elicitos. Jur-
ta qđ posset ēē pulchra deductio q̄liter nihil ē
verū nihil pulchry nihil potēs · nihil appetibl-
le nisi p̄ quanto prime veritati et pulchritudi-
ni · et potentie et suavitati cōformat² et ita de-
similib⁹ et p̄porcionabiliter de falso turpi et
fugibili. hoc ē qđ antiq̄ dicebat nihil ēē veruz
nihil a prima veritate. Hoc modo deducit sepe
beatus augustinus nominatim in suis confes-
sionibus q̄ voluntas quelibet in suis operaci-
onibus querit imitari deum quantumcumq;
eret aut male habeat quēadmodū in i⁹ furti
ua cōmestioē i etate sua puerili dicit q̄ ille nō
voluptē s̄ fuitudieq; qndā oipotētie et liberta-
tis dīne p̄ cōfessionū. Sicil de catella q̄ sa. de-
ḡtuita malū fuisse deduc^t. h̄ oñdūt q̄ boītas

creaturez et earum veritas et pulchritudo et
similia non sunt aliquid maius intensius cum
deo. quod deus solus licet possint dici plures ho-
tates aut veritates improprie et quod extensio-
Exemplu de sanitate urine et corporis. et de ho-
tate actus interioris et exterioris. Palam est ergo
quod in ipso viuimus mouemur et sumus.

VUndecimum corollarium

Neodem actu concurrere possunt multiplici-
tes rectitudines aut hotates una nature
altera morum de genere. altera genere. altera glo-
rie. Et hoc est secundum diuersas hitudines consi-
derandi eundem actu conformari multipliciter
dine legi seu hotati non quod in deo sit diuersi-
tas aliqua in suis legibus que dicat realis et
formalis. Sed quod eadem ipsa diuersimode concipi-
tur et considerari secundum hitudines distinctas reali-
ter ad creaturem quod hitudines non sunt ipse deus solus
sed ipse et creatura sic relate et considerate a quibus
distincti conceptus ab intellectu format et abstractus
est per potentiam iudiciorum quod sit estimatio quis
ex spiritibus lupi sensatis elicit inimicitiam non sensa-
tam. Et quis conceptus absoluti non connotet tamen
quis a tali multiplicitate connotatur elicetur et ab-
stractus retinet in suis modis reputandi utualiter
illos mos reputatus rex diuersorum ex quo

sumpti sunt et causati sicut esseencia vita et intellectus in deo et sapientia et iusticia et fortitudo et. Non dicunt nisi deum ex pte rei penitus e undem quis operacio intellectus diuerfimo-
de negocietur circa eum ex his que videt in
creaturis et ex habitudinibus earum ad deum
et ad inuicem Dicit² vsterius qd deus intuitus vi-
sus sufficit causare tales concept⁹ distinctos
absolutos absq; hoc qd necesse sit ponere i mo-
tuitate obiectali que deus est aliquam distinc-
tionem ex pte eiusdem Si autem in opposituz
allegatur aug⁹ de pdeis qd alia ratione condi-
tus est homo alia equus et qd ille rationes sunt
icommutabiles et eterne Remitto ad intellec-
tum quem dat ockam in hac materia super p-
mo sniarum in qua explicacione si rudit iudi-
cetur nescio quid appellabitur subtilitas No-
tetur hic qd doctores etiam sci sunt magis reue-
renter glosandi in multis qd ampliandi qm no-
des sy aduerterut et adutere cogitauerut ad p-
petat locutionis Impetas at n ampliari det
sz ad ppetat reduci Alioquin qd mirandum si au-
getur deceptio Sequitur postremo qd n est i pta
te libera voluntatis create facere aliqd bonum
morale a gtuitu n ex dignificacione voluntaria
pe legis Et ita patz p^o qd uela p et ea creatura

tonalis impeccabilis p naturā à naturalit̄ tci-
tudo honestatis Patet ideo necessitas ponē-
di grām eī necessariā ad omne bonū sup a ḡ
uitā largitionē bonitatis naturalē quā boni
ratē constat nō eēstante re ipsa q̄uis non sit bo-
nitas n̄ pro quanto fluit a primo bono & exē-
plariter eidē cōformatur sapie iꝫ Virt⁹ enim
tua iusticie ūicum ē Dico igitur q̄ sicut ois ac
tus positiuſ habet cōformitatē naturalē
ad primum bonum & id bon⁹ ē saltē bonita-
te naturali Ita si ille actus sit liber tū habet
de bonitate honestatis quātū habet de cōfor-
mitate ad primam honestatem H; istam con-
formitatē non p̄t elicere nuda natura volūta-
tis n̄ coicata sit ſibi facultas & grā in pducen-
do alia q̄ sit illa ſolū rēſpiciens ſubſtāciā ac-
tus & nō ceteras circūſtācias q̄admodū ſunt
circūſtācie finis & dircionis intentionis & fi-
miles Ex quib⁹ conſequēter deducitur necel-
ſitas humiliacionis noſtre ad deum & q̄ nō gl̄e-
tur ante eum ſulta preſumpcio omnis car-
nis nec apponat ultra magnificare ſe hō ſup
terrā Ex h̄ insup pelia ziana heretis & ingra-
titudo ſupba cōfūditur Deniq̄ pſpicuū ē q̄n-
ta neceſſitate deſpare debeam⁹ de virib⁹ p̄j-
is nec ponere carnē brachii nr̄m neſconfidz-

te in hoīe s̄z p̄icēe totā sp̄ē utām in deū ne cō-
fundam̄ s̄z liberemur et enū triamur & glori-
ficiemur initam̄ sibi tāq̄ sūme potēcie & glo-
rissime maiestati q̄ ad appropatū pri et h̄
p̄ vita irascibile cui⁹ obiectum ē bonū arduuz
& honorificū initam̄ sibi tāq̄ p̄me & ifallibili
veritati q̄ ad appropatū filio & p̄ vim rōna-
lem initamur sibi tāq̄ bono optimo & suauis-
simō & idefertibili q̄ ad appropatū sp̄ū scō & p̄
vim cōcupiscibilem Itas ueras initēcias op-
antur & solidat tres ip̄e v̄tutes theologice fi-
des sp̄es & caritas Hec tria pfecto miraculo
siliū opa causant in aiab⁹ iustoz fidelū Non
ne miraculū igēs ē taliter initi veritatib⁹ in-
cognitis & ievidentib⁹ p̄ter alia aut cōtra oēz
rōnē naturalē q̄ cicius dissentiret hō vere fi-
del p̄. p̄n⁹ put dicit guilhelm⁹ p̄isiēlis q̄ ali
cui fidei articlo quamlibet ievidenti h̄ enī
ē cōtra sapiam grecoz & scandalū iudeoz & se-
uītiā tyrannoz & corruptelā viciozum origi-
nalium Propterea bene enunciauit apls q̄
fides ē donū dei ne quis gloriatur si credit q̄
qui gloriatur in domino gloriatur Ceterum
non minus est in ipsa sp̄i certitudine miracu-
lum nam qualiter obsecro inter tot fluctus
humane fragilitatis et vicissitudinis incertis

fallime p̄t dicere aliquis cū aplo Cert⁹ sū q̄ ue
q̄ mors neq; vita &c. m̄ sepab' a caritate dei
q̄ ē in x̄po ihu Qualiter inter hec p̄t ita certi-
ficari aia & quietari ut dormire dicatur & req;
escere in idipm qm̄ singulariter in spe cōstitu-
rā dñs q̄admodū pulchre declarat bernard⁹
sup cantica p̄mo sermone Introduxit me rex
in cubiculum suum Cogita si potes & q̄ntum
potes tu h̄ h̄ eē misericordia gradus tateberis Por-
to de caritate qd dicem⁹ q̄le ē in ea q̄ptūcūq;
miraculū purificat hoīem & gratū reddit deo
abulantem in oib⁹ mādaris ei⁹ sine q̄rela Nih
ilomin⁹ dicere facit hominē ex affcū hoīis q̄
eiusmodi ē cū aplo Venit deus saluos facere
pc̄cōres quoz prim⁹ ego sū Non utiq; mācie-
batur aplo studio hūilitatis s; ita de se sentie-
bat reputacione p̄prie fragilitatis & idigna-
tionis cui tū dign⁹ nō erat reliquus mundus
Si q̄cat aliquis a me quo pñt hec fieri nō me
interroget p̄mo nec quēquā alioz qm̄ solus
sp̄s sc̄s hor̄ miraculoz sp̄uāliū sicut ē opator
solus ita solus est doctor Preparet homo ad
hec sapientia mentis puritatem non oris lo-
quacitatem ex pectat Vis hoc secretum cog-
noscere transfer te a theologia intellectus ad
theologiam affectus de scientia s; ad sapienti-

ā de cognitione ad devotionem Hec est theolo-
gia illa quā magna arcenī vō grecis & latinis
līris tunc eruditus fatebatur se nescire ymmo-
nēc pīmā līram alphabeti sui didicisse q̄ theo-
logia utinam nobis oībus qui theologi noīa-
mūr tā familiaris esset q̄ extraea ē ignotaz
Poterā diuīus ac longī illa pīrahēre pīlēti
ad collaudacionē spei collocāde ī dūo Sed ni-
mia fortassis eēt ei⁹ digressio & i scōz opuscu-
lis laus hui⁹ ututis habūde posita ē noīatim
in guīhelmo pīfīen de ututib⁹ & in illa cōpila-
cōe satis vulgata & certe fructuofissima que
de virtutib⁹ similiter ititulatur **Q**uam cū
pīlationem ita sonare vībis & sentencīs cū eo
dem guīhelmo parīensi experior q̄ per-
suasum habeo vīam summam ab altera sup-
tam esse aut vīum vtriusq; auctorē extitit-
se **A**d hec scripta et similia vos remitto quīn
eciam materia et questio post prandīū dispu-
tanda poterit vos eleuare magis ad capien-
dū miracula & misteria huius spei **E**t enīm
questio vīrum inter omnes virtutes theolo-
gicas virtus spei sit nobilitima siue perfectis-
sima **(E)xplicit prima lectio domini cancell**

TIncipit secunda lectio eiusdem.

Allam promissioni tuee Nam pollicitur
sum si meministis me proxima lectio
ne inuestigaturum pro virib⁹ qualis
est illa lex cuius transgressio vitia spūalem quā
dat baptis⁹ sp̄s sc̄i adimit et mortis eterne
reum facit Hec tñz dubitacio nō perua ē neq;
inutilis ubi non de lana capna sicut loquitur
satiricus s̄z de anima nō de paupe regno iur
ta verbum stat⁹ sed de vita beata fit q̄stio Si
socrates omnem phile rōnem ad mores trans
fuit et hinc laudatus ē a tullio seneca et augus
tino Si p̄terea phi fere omnes presertim Roy
ci et ipsi qđ crediderunt epycurei solam bene
vivendi cognitionem ceteris pretulerunt tan
q; ea sola teste apuleio vituperabiliter ignore
tur Quid aget xpianus cui repromittit⁹ eter
nitatis spes pro premio bone vite ipse super
uaruis et inutilibus inuestigandis quo pacto
se totum impendit omisis que ad vitam sūt
necessarijs q̄i non ex alto iubente audiat Que
tibi precepit deus illa cogita semper et in plu
ribus operibus eius ne fueris ociosus · Unde
et iudeis q̄ q̄ carnalibus et minus capacibus
celestium dicebat dominus de lege sua deut⁹
iij⁹ Hec est enim sapientia nostra et intellect⁹
coram populis O quisquis ade⁹t qui de inge

nij acutissime glatur q̄ p̄ter subtilia & difficultia
nichil investigare dignatur vertat huc acie su-
e rōnis velim suum hic ingenium exerceat af-
firmo multam hic eē p̄fundam & uberem stu-
diosissimis quantalibet ingenij laude p̄ditis
p̄scrutacionis materiam ecclā supra eas steri-
les q̄s nōn sli sola & mirari solent y maginacō
num varietates Propterea non me dignum
arbitrat⁹ sum q̄ difficultaris hui⁹ nodos ad i-
tegrum valere euoluere nichil om̄i⁹ aliqd di-
cere & ipfcū tū necessitas tū utilitas aīm plu-
ries ipulerunt Necū siq̄dem et cū alījs sepe
recogito multas ex ignorancia hu⁹ negocij
suboriri turbaciones in policijs tam ecclesiāl
ticijs q̄ tpalibus In hoīm p̄terea cōsciis mo-
do scrupuli vani et contempnendi surrepūt
modo contemptus insurgit temerarius et au-
daci⁹ q̄ satis est Sit insuper quoniam igno-
ratur virtus legis diuine frequenter irritum
mandatum dei p̄pter tradiciones hominum
sit amplius de leui iugo xp̄i et lege libertatis
iugum ferreū & onus graue p̄mens ceruices
xp̄ianorum dū l. aliqui suas leges oēs suas i-
stitutiones suas reglas et statuta arbitrari
volunt accipiedas eē sicut p̄cepta legis dei ad
eīne mortis iterū si p̄tereat⁹ mergēcia Has

vero traditiones hominum quas cunctas diuiniter
In canonibꝫ lumen pontificum in constitutio-
nibꝫ synodalibꝫ priuiciarꝫ aut dyocesum in
religionum regulis in universitatu collegiorꝫ et
ecciarꝫ statutis i editis ipatoꝫ et principiꝫ et in
plebescitis cōditatū quarum plures exco dicaci-
one late sūne alie sub interminacione dñe in-
dignacionis alie sub voto alie et fere oēs sub
iuramenti à fidelitatis debito stringunt et obli-
gaant. q̄ si adā vir talis et tantus unicū disci-
pline p̄ceptū hūs i i⁹ corruit nos inf innumerā
bilis positi q̄liter euadem⁹. Vix p̄t inbecilli-
tas nrā dīnas leges ad numerū pūi grauita
sua benignitate redactas iplere viā igitur ob-
fitam tot spinis cōstitutionū semet suoluencī
um et obūbranciū quas inoffeso pede transfiliet
Sciimus quid dixerit petr⁹ avls acf x⁹ Quid
temptatis deū iponere iugū super ceruicem
disciploꝫ qđ neq; nos neq; p̄es nri portare
potuimus Hoc aiaduertens et pia cōpassione
deplorans egregi⁹ doctoꝫ aug⁹ ad iquistio-
nes ianuarij ipsam inq̄ religionē nrām quā
manifestissimis et paucissimis celebracionuz
sacramentis mīa dei voluit eē liberam seruili

bus p̄ciunt oīetibus adeo ut tollerabiliōz sit
cōdicio iudeoz q̄ & si t̄pus libertatis non cog-
nouerunt legalibus tamen sacramentis non
humanis presumptionib⁹ subiciuntur. Si
tuo tempore sic dolebas o sapiens augustine
quid nostra tēpestate dirilles vbi p̄ varietate
et motu capitum incredibilis est varietas et
diffonna multiplicitas onerum huiusmodi ser-
vium et humanorum prout loqueris pre-
sumptozum inter quas velut inter laqueos a-
nimarum et ligancia rethia vix quispiam se-
curus et indeprehensus incesserit Hec est que-
rela qualem oīim apud deuotum bernardum
detulerunt quidam ex monachis et propter
quam compescendam sicut modo nimirū age-
re scripsit volumen pulcherrimum de precep-
to et dispensacione qui liber huic operi nos-
tro pro fundamento supponatur Deniq̄ q̄c-
quid dixerō accipiatur non determinatiue sz
Inquisitiue positum presertim vbi determina-
cionem sanctorum & doctorum expressam nō
inuenero michi quidem occasionem studiolis
ministrasse sufficerit Et pro intellectu di-
cendorum sunt descripciones & distinctiones
per modum concideracionum p̄mittende

De lege diuina Et q̄ sit lex diuina.
Ex diuina preceptoria est signum verū
fatuellatum creature rationali qd ē notificati-
uum diuine rationis recte volentis teneri si-
lam creaturam seu ligari ad aliqd agendum ē
non agendum pro dignificatione eius ad vi-
tam eternam consequendam & damnacionem
evitandam. Descripcio hec causalis est aut ad
causalem reducibilis cui⁹ rōnabilitatem non
melius suadere valemus q̄ p descripcionis p-
tes si discursum habeam⁹ Ponimus igitur i-
bi signū p genere qz de⁹ se solo n̄ obligat cre-
aturam rōnalem nisi p notificacionem sue rō-
nis recte dictantis & volentis creaturam sic
teneri seu ligari. Et quia notificatio ista fit a-
liquando per voces nunc per scriptucam nūc
per iteram inspiracionem horum signorum
aliud est vocale aliud scriptum aliud menta-
le dimitto concordancias q̄ autem creature
rationalis non proprie obligetur nisi per no-
tificationem qualem prediximus appareat qz
nisi sic dicatur eset possibile naturaliter fatu-
os obligari et insensatos pmmo nulla vide-
retur racio cur non eciam brutis talis obliga-
cio posset imponi cui⁹ transgressio est impur-

tabilis ad penam aut premium quod nullus
concessit Non negamus tamen quin res que-
libet indespensabiliter tendat in deum et in
qualibet re lex quedam inuenitur prout di-
cunt basilius in suo exameron et sequax eius
ambroslus in famili libro q voluntas dei lex
nature est Et boecius hunc habet vsum lo-
quendi in pluribus Et commentator dicit
naturam agere tanq rememorata ab agen-
te infallibili **V** Si quis obiciat de parvulis qbs
obligauit deus ad baptismus suscipiendum et
taliter q in utero materno si moriantur absqz
huiusmodi baptismo quem constat eos non
solum ignorare pmo nec habere posse dñp
nabuntur Rñdem q nec ibi ē pceptum qua-
le loquimur c9 transgressio scilicet ipseetur
ad culpam nouam actualem sed ibi est quod
dam statutum diuinum quo non obseruato
non reddetur hereditas i adā amissa Ex quo
protinus eliciendum videtur correlarie q ul-
la creatura rationalis potest esse indigna deo
tanq proprie peccatrix absqz commissione
uel omissione libera commissione scilicet rei il-
licite ad cuius oppositum erat obligata v

duallioneum tei illicite ad quā tenebatur Obi-
ceret aliq̄s itez de policia hūana q̄ a dīna exē
plata ē In illa enī q̄nq̄ ligantur ignorantēs
in eis q̄ iuris sunt rādetur q̄ n̄lūs q̄ p̄t igno-
ranciā iūinciblē sufficiēt allegare p̄t trans-
gressor legis appellari neḡt q̄ ad deum neḡt q̄
ad hoies plerūq; tū plūnit apud hoies ali-
q̄s eē sc̄iēs qz nō p̄t iuridice p̄ testes iusticiam
sue ignoranciē cām assignare Propterea con-
dēnat̄ aliq̄n p̄ hoies ille q̄ vere inocēs ē apd̄
deū seq̄t̄ stat̄ ex h̄s q̄ apud facientē illud
qd̄ i se ē n̄la ē ignoranciā iūincibilis neḡt iuris
neḡt̄ fci in lege diuina k̄ agens ex ignoranciā
tali nunq̄ peccat Primam p̄tem tenuerūt doc-
tores excellest̄ ut guilhelm⁹ p̄sliu⁹ · Contra
q̄s sunt varie alias valide r̄ōnes p̄sertim de
ignoranciā facti Nam et in talibus ecclesia e-
ciam fallere potest et falli absq; peccato ut cō-
tributus iacob cū lya nō inculpatur et ita de si-
milib⁹ Pro p̄te alia sunt alij ut guilhelmus
antiodorensis qui talem ignoranciam pre-
sertim facti aut iuris humani dicunt posse cō-
tingere et eam insuper carere peccato et eas si-
militer actiones non esse culpabiles que pro-
ueniunt ex ipa Et h̄ sit qn̄ si non eēt ignoran-
cia tal n̄ fuerit huiusmodi accōes Sec⁹ vbi agel-

non minus efficieret illud quod agit ignorancia
tali non exstante Denique de signum verum quoniam
signa falsa et si quoniam ligare dirantur de per acci-
tidens ut conscientia erronea nichilominus de p-
le et proprie legis obligatorie vim non habent
Subiungitur in descripcione signum reuelatum
creature rationali Etenim sola rationa-
lis creatura obligabilis est quia sola capax est di-
noꝝ preceptorum cum subuertione Unde si ali-
qua posset esse creatura rationalis non eleuabi-
lis ad cognitionem huiusmodi ut infantes sunt
de facto pro tempore non eleuati ideo non obli-
gati aut si esset capax et non esset subiecta deo
quodadmodum spes sancta non est subiectis pri et filio
a quibus predicit et cognitionem immensam ac-
cepit talis non est proprie obligabilis Et quoniam
precepta domini putant ordinant ad deum ut tradi-
ciuntur et cognoscere non possunt a creatura ro-
nali ex solo lumine naturali necesse fuit concue-
rere reuelacionem quoniam modo fieret sine per au-
gelos sine prophetis sine per intermissionem illustracionem si-
cuit apostoli loquitur de prophetis quibus dicit euangelium fuisse
illis quod occulatum est dei Hic etiam sciunt doctores quoniam
nemini deret dominus in quoniam loco ponetur quod faceret quod
in se est videntur sibi donis iam habitis quam eum de ne-
cessariis ad salutem dominum illustrans sic dicit petrus

Actu Nō ē plonarū acceptor deus. Seq̄tur in
descriptione qđ ē notificatiuum dīne rōnis
rē volentis tenerissimam creaturā lī ligari ad
aliqd agendū aut nō agendū Quia sit a qb⁹
dam q̄stio que sit rō obligatoria in deo lī rca
rō nō voluntas Ponit⁹ hic ut rūqz qz nec rō rca
si re voluntate nec ecōtra sūt i deo obligacionis
cōplémentū Preterea qñtūqz notificet⁹ vo
luntas sui supioris n̄ p illā velit ligare nō con
surgit obligacio sedm deductionē durandi in
hac materia ubi q̄rit An teneam⁹ in oib⁹ con
formare voluntatē nrām voluntati dīne? Si
enī sortes leuat festivā scit theolog⁹ q̄ h̄ deus
vult & ita de q̄cūqz efficiū qui pducit⁹ nō opos
tet tñ vt videtur q̄ theolog⁹ tal⁹ obliget⁹ vel
le sit q̄uis forte in h̄js q̄ pccā nō sunt tene
atur nō se disformare remurērādo aut con
trahitendo voluntati dei efficaci cognite ple
ne q̄admodū forte guilhelmus antistiodoren
sis et alij sentientes oppositum prioris sente
cie intellererunt Actamē consequencia h̄ non
valeat Ista voluntas est iustissima vel ista in
clinatio et tendēcia sunt rectissime vt puta
inclinaciones naturales g⁹ cōformans se p ac
tu liberū tali voluntati ac inclinaciō nāli i re vo
lunta aut i obiecto ad qđ ē inclinaciō nū p peccat

Stat enim quod deus precepit ut ad oppositum derivet et quod actualiter voluntas noster elicit. **F**atetur tamen quod si actus elicitus est oino talis quod sit naturalis ille non est conformis nam hoc claudit repugnanciam sed hoc dicere vel parum nichil est. **T**andem subinfertur in descriptione a dignificatione ad eternam vitam consenserendum et damnacionem evitandam memini me leguisse in durando quod si nulla fuisset sciam reuelacio huius de sua beatificatione supernaturali aut damnacione non intrerisset percuti faciens seipsum reum damnacionis et ne ita nullum fuisset percussum mortale habet dictum de lege statuta veritate habere videtur sed de possibili nequepot. **N**onne videmus quod damnatio operam rei illicite per ad penam humanarum legum quis sibi prius incognitam iudicari. **E**t quicquid tamen sit de possibili ita de fato se res habent oem obligacionem domine legis apud viatores ad hunc finem tendere ut dignificetur homo ad vitam eternam et eternalem mortem eviteret. **J**urta quod saluat aliquem inprobabiliter quod sit apud beatos aut damnatos non sunt leges preceptive quod loquimur ad quod voluntas divina velit teneri saluatos a damnatoribus sub nouis premiis a penitentiis que in salutatis non est necesse in quod maxime habent locum illud apostoli Iustitia non est lex posita. **E**t in damnatis est iutile Alioquin

dicendū eēt ut videtur dampnatos continue
mortaliter demereri Quidam ēt dignificatio
ad vitā eternā p̄cipue colurgat a deo dignit̄
rāte ut a cā sup̄ma & dūcātissima sicut & lex q̄
libet a prima lege p̄fuit ut emanatio qdā lu-
minosa nichilomin⁹ dignificatio formalis sit
p̄ grām seu p̄ caritatem & meritoria p̄ actionē
bonā p̄ceptoz ipletiuam ad p̄cipientis inten-
tionem quā explicauit cū ait Si vis ad vitā
ingredi serua mandata Si non errauimus
describendo legem p̄ceptiuam tam affirmati-
uam q̄ negatiuam put nō errasse putamus
apta ē nobis via non mediocris ad p̄genuz
quo tendim⁹ plurimum qz lucis allatū ē aci-
ei nostre mētis ad inferendū cognoscendū se
p̄cia Non ideo dī: aliqua lex appropriate v̄
pure de iure dīno qz ad illā obligat dīs facilis
ē declaracio qm̄ sicut nshil fit absqz deo causā
te & nichil vñ ē absqz p̄ veritate nā ois sapia
a dīo deo ē Nichil p̄terea bonū absqz p̄ boni
tate neqz pulchrū neqz suave & ita de alijs p̄
ut licio p̄cedēs diffusib⁹ oādit ita ois obligacō
casta ē nec alicui⁹ roboris lī m̄mēti si n̄ a deo
ipatore sup̄mo vires habueit n̄ ē p̄tās n̄ a dīo
iqt apls Vñaptū ne: ois effectus dicit⁹ ap p̄
pate dīn⁹ n̄ ois veritas p̄inet ad fidē nec

vis bonitas ad adoracionem. **C**um non sit iste
poterit esse obligatio aliquis a deo quod non ob hoc
appropiate spectabit ad legem dominam? **N**on ideo p-
scile dicitur esse aliqua lex divina seu de iure domino
appropiate quod illa creatura rationabilis per reuelacio-
nem accepit. **I**taque fieri potest sicut in antiqua le-
ge teneo fuisse in pluribus quod deus reuelet et tra-
dat immediate aliis leges per solo regimine po-
litico et ciuili quodadmodum de ordinacione legis
israhel de taxaciōne penarum ciuilium et sibi dicere
tur et tales appellantur a doctore ribus leges iudi-
ciales quod tamen leges tales non immediatae et directae in
tēcione ordinantur in fine ultimae et supernaturale de-
ficit una cōdicio descripcionis atque dicte. **P**ro
cuius elucidacione et ut dicti huius rationabilitatis
magis innoteat animaduertendum est quod ho-
mo quod subsistit ex duplice substancia una spiritu
lietna dinaque alia corpali et mortali duplice
habet finem unum supernaturalem alium na-
turalem qui humanus potest dici seu politicus
et ciuilis. **N**unc pro prosecucione primi finis
date sunt leges a deo proporcionate ad finem
illum de quibus noster est principalis sermo
Et illas appellamus appropiate dinas seu the-
ologicas seu de iure domino quodadmodum non oes vi-
tutes sed eas dūtaxat quod ad deum immediate diri-

gunt theologicas & vinas nolam fidē spem
atq̄ caritatē Proinde ad cōseq̄dū finē alte-
rū qui hūanus q̄ng dī q̄ng ciuit & politicus
leges alie late sūt et vt plurimū p hūanā in-
vestigationem ipsoſte Ille vero quāuis ordi-
nentur finaliter ad finē btitudinis etne sicut
ea q̄ corporis sūt et corp⁹ ipm pp̄t aiam fca
nclus abigit eas nichilom⁹ dinas neq̄ dīci
m⁹ Alioquin leges & reglas medicina q̄ pacto n̄
eē dinas censib⁹ Ille siquidē respiciunt sa-
nitatis armonia & viuacitatem sensuū integrā
q̄b⁹ leuis mōne aia a's vslu v̄tuosoz actuū dīni
vz impedita torpeleret Illas tū leges sive
regulas eē de iure dīno nōdū quisq̄ dīxit q̄
vis testetur sapiēs medicinā ab altissimo crea-
tā quis deniq̄ sīt in ea v̄l eē possint cōdicio-
nes plime p reuelacionē magis q̄ p hūanam
investigationē ilerte Perspicuū ē igitur arbit-
ratu mea legē aliquā nō idcirco dīci appro-
bate de iure dīna qz dīo reuelante suscepta ē
Hui⁹ at correlari cognitio pdest nō paz ad e
lucidationem materie p̄sentis tā circa legem
antiquā q̄ in noua Circa qđ dīducit' ulteri-
us q̄ non ols canones sumoz pōtificū vel de-
creta sūt de lege dīna Patet h̄ ex radice p̄mis-
sa quis alie nō definiūt inferius assignazd: Hāc
di

seaq; plures huiusmodi canonies ad politican
salu cōuersacionē accommodati. q̄ si dicat ali-
q̄s Nōne bona eccie oia spūalia sunt qz spūali-
tate m respiciunt & ad spūalitatem inducunt
Rūdem⁹ sub alia distinctione q̄ in politica cō-
uersacione homin sicut sūt qdā specialit̄ depur-
tati & dedicati ad obsequiū deo qui anthono-
matice ecclesiastici dicuntur seu religiosi alij q̄uis
ad dñū tendat qz tū suū magis ē officiū trac-
tare ea q̄ sunt sc̄laris policie ideo sc̄lares no-
minant⁹ Nō aliter dicuntur bona p̄mox esse
spūalia licet sint res mere t̄pales & corpus cō-
seruantes sicut in alij. **S**ic i rōne leges ordi-
nantes ecclesiasticā policiā dicuntur plerūq; spūa-
les sive diuine q̄uis in p̄prie et alie ciuiles et
hūane & hoc loco falluntur & fallunt crebro qdā
ecclesiasticorū canonista rū p̄serti i materia quā
tractam⁹ & de symonia ubi spūalia iudicant
illa que ēē carnalia & materialia n̄clus nescit.
Ier aliq̄ nō id eo dīna appriate qz ex p̄n-
cipijs iuris dīni deducitur. P̄rī⁹ qz sicut oīne
vez oī vero cōsonat sic oīs ler quātūcūq; pos-
tia & hūana cōsonat dīne legi p̄mo & ex ea di-
duci sc̄it saltē a deo & btis. Amplius n̄lla ler
est que non innitatur istis principijs deo iut̄
ti obediendum & auctorizatis a deo parendū

ē superiorib⁹ suis in eo q̄ supiores sunt nō ē in
obediendū ⁊ ita nō a eēt lex pure hūana cōtr̄
id qđ veritas habet ⁊ plus cois ⁊ p manuduc-
tione capiamus sile in eis que dicuntur fidei
Nō enī fidei ascribim⁹ oēm veritatē que seq-
pt ex veritatibus contentis in sacra scriptu-
ra s̄ illas tūmō veritates sibi dam⁹ que spe-
cialiter reuelare sunt ⁊ date ad credēdū p bri-
tudinis fine cōseq̄do **H**ecim⁹ insup q̄ nō oia
que p sūmos pontifices pmo nec p eciam ap-
p̄bata sunt esse censentur de fide **A**lioqñ ob-
ligarent ad sui credulitatē opuscula scōz oī n
doctorū que peciam approbantur sicut de
mktis exp̄lū est in decretis distinctione **H**oc at
dici neqt̄ q̄re nec ois lex appellabitur de iure
dino quā tulit vel sūmus pntifex ⁊ ecia vel
princeps q̄libet auctoritatē dei h̄ns in subdi-
tos **S**i vero q̄ritur numer⁹ talium veritatuz
que app̄priate sūt de fide remitto nunc ad ea
que tractau⁹ ockan i suo dyalogo libro scđo
q̄uis aliqua pro incidentalī declaracione sur-
dicturus **S**eqtur ex p̄cedentib⁹ coassūptis q̄
busdam veris q̄ eadem lex dici potest de iure
diuino et naturali et humano seu positivo s̄
alia et alia racione et respectu diuersorum **E**t
qdē q̄lis ē legis dīne rō dīm ⁊ **L**ex vero natu-

ralis p̄ceptiva appropriate tale habet rōne
q̄ est signū iudicū cuilibet homī non ipedito
in v̄su debito rōnis notificatiūm rē rōnis
dīne volentis creaturā rōnale hūanā teneri
seu obligari ad aliquid agendum k̄ nō agen-
dū p̄ cōsecutione finis sui naturalis q̄ finis
ē felicitas hūana & i mltis debita cōusatio
domestica & eccl̄ia politica h̄c enī naturaliter a
nimāl ciuile ē **L**ex hūana siue positiva p̄cep-
tiua pure & appriate describitur q̄ e signū
vñ hūana traditione & auctoritate inmedia
cōstitutū à qđ ifertur necessaria deductione
er lege dīna & naturali ligans ad aliquid agendū
k̄ non agendū p̄ cōsecutione finis alicui⁹ hūa-
ni **H**i qz p̄ticas harū descripcione discurrat
agnoscet tū differentes & ḏnes trīplicis hui⁹
legis tū cōueniēcia in re eadē **E**t qđē lex dīna
differt a ceteris i duob⁹ sp̄aliter **P**rīmo qz in-
nititur p̄ncipaliter reuelacioni dīne **L**ex vero
naturali innititur dictam rōnis qđ ē insitum
cūlibet homī nō ipedito i v̄su debito rōnis qđ
ipeditentū sit aut p̄ immersiōnē nūmiam cū
sensualitate aut p̄ lesionem viri⁹ naturaliuz
sētiuariū à p̄ deprauacionē radicatorū vicio-
ru⁹ & p̄ularū cōsuetudinū **L**ex ac hūana p̄ci-
palis init⁹ tradicioi hūane à q̄i hūane & h̄ q̄

si hūane dicim⁹ ppter illas tradiciones pure iuridicales q̄s y moylen dedit dñs & q̄ non innescuntur pncipialit reuelacioni vt reuelacio est nec reuelatis à ex dictamie pure naturali cōuenienti deductione patarent apud oēs si non accederet supioris alicui⁹ determinatis auctoritas Exemplū de ista lege Viceps in hac terra cōstituēd⁹ ē p successionē hereditaria pāri pī dabitur annuat⁹ mille talēta auri p tributo & filiis q̄ nec deducuntur apte ex veritatib⁹ legis dñe & naturalē nec tū illē cōtradicere cognoſcuntur Alioquin ille nō tam cēnt leges dicentes q̄ seue & iisque tyrāides & veritate carētes Secūda dīa legis dñe ad naturalē ē q̄ lex dīa principaliter respicit finē supernaturale lex naturalē nālē hūana lex vō pī ad pīrūq̄ dītū gere ppter distinctionē q̄ data ē in q̄rto correlatio de canonib⁹ sūmōz pontificū q̄rū aliqui sūt pure hūani respiciūt tū imediate finē sūg naturale beatitudinis sempiterne H̄ijs declaratis patz secunda pars correlati⁹ sed primam manifesto nominatim de hoc precepto Non furtum facies Nam et a deo reuelatum ē ad consequendum finem ultimum et insitum est cui libet homini non impedito in vslu debite rationis ad consequendum finem naturalem

Nichiloi⁹ respic⁹ q̄undā hōim ipeditořū in
plu debito rōnis potuit repeti tanq̄ hūana
tm̄ autē latū eēt q̄uis nō debeat simpliciter
hūanū nolari. Ex hoc nichilom⁹ patet q̄ a-
pud aliq̄s ex: ellentis īgenij ⁊ lrāz m̄tarū si-
cuit p̄t una p̄positio dīci fidei p̄prie q̄ nō spec-
taret ad fidē explicitā alias ex plificatā alte-
rius Ita de legib⁹ fatendū ē hac de causa **Nia**
dei q̄sdam leges que naturalit eēnt note s̄i n̄
p̄ pccā oblite ⁊ q̄i delete fuisset decreuit p̄sul
incurare et inouando cōitati hōim tradere vt
eēnt iercusabiles ⁊ ut p̄ eas finē cōseq̄rentur
nō naturale tm̄mō s̄z etiū **S**eqtur q̄ nō ab-
surde cōcedi p̄t oia p̄ncipia iuris naturalis esse
de lege dīna p̄prie dcā licet diuīla rōne hoc p̄
spicū erit s̄i attendim⁹ q̄admodū oia p̄nci-
pia iuris nālis deo reuelante ac iubete cōtin⁹
lex tam antiq̄ p̄ noua ad finē btitudinis eter-
ne **E**t alii de forsitan istud suadere possum us
ex h̄ q̄ taliū p̄ncipioꝝ idita ē notificatio crea-
ture rōnali p̄ imediatā dīne lucis sue irradia-
tionē q̄admodū tradiderūt aug⁹ ⁊ alij docto-
res eleuati **E**t oī fuit sup h̄ articul⁹ p̄ficiens
tpe guilelmi p̄ficiū put legi in btō thō ⁊ bo-
uetura declarat pulcherrime in suo itinera-
rio mentis in deū oñdēs n̄lū eē dictam⁹ rec⁹

de rōnis solidū & obligatoriū nisi in p̄ma lege
& luce stabilitur Propterea p̄hoy maximū & p̄
tipui iter q̄s floruerunt socrates et ceteri a-
thademaci i genue p̄fessi sūt nichil in ēb⁹ mu-
tabilib⁹ se scire n̄llam in eis reperire veritātē
et nullū eē dicitamē r̄m̄ rōnis. q̄ si p̄ h̄ omnē
a nobis veritatē & r̄m̄ dictamē simpliciter exu-
labant alias excludebant errabant intollerab-
iliter q̄ de tantis investigatorib⁹ veritatis
sentire nephas ē nisi p̄ quāto forsan deū nō
sicut deū glorificates neq; grās agētes q̄ q̄
abscondita eius erant manifestauerat eis dati
erant iā in repbū sensū & deficitiebant scrutan-
tes scrutinio Seaciebat igit̄ si bñ senciebat
in hac tanta cōfusione ignorācie q̄ sol⁹ deus
sicut ē immobilis ita ē veritas stabilis & lex cer-
ta & cōstantis in qua videm⁹ que bona sūt & va-
cōsonantes in h̄ p̄phete eximio qui post p̄ p̄-
misericordia dicut q̄s oñdit nobis bona rū-
dens subintulit Signatū ē sup nos lumē vul-
tus tui dñe Alienū subinde nō ē dcm̄ aplī plu-
res allegatum q̄ dicit In deo nos vivere & mo-
ueri & eē Ois quippe cognitio veritatis in no-
bis nōne precor q̄dam mrcio ē vt igit̄ i deo
sit oportet cōfiteri Et hic ellz speculatio gra-
tissima si non ad illam speraret alias prope-

raret intencio. Sequitur ex premissis notanda valde distinctio ad apieendū illud magis & magis qđ q̄rim⁹ Aliqua est lex pure diuina aliqua p̄tinens ad diuinā alia p̄tinens nō h̄ nouū fingo. Distinxerūt itaq; in sibi doctores ante nos qđ veritas aliqua ē pure de fide aliq; solū p̄tinens ad fidem que dici p̄t de veritate fidei aliqua p̄tinens que dici p̄t apocrita. sicut in cōtrario aliqua falsitas est heresīs aliq; sapiens heresim que p̄t dici error aliquā oīno p̄tinēs saltem quo ad nos viatores et nrām deductionem r̄c. In lege pure dīna signari p̄t q̄druplex gradus. In p̄mo gradu reponuntur leges immediate reuelatae a deo pro tota coitate homin⁹ aut principaliori pte scripte in biblia et p̄sertim i euangelij⁹ a r̄o latis ad cōsequendum beatitudinē. Et ex hoc statim patet qđ in ppter illud qđ p̄dcū est de multis legib⁹ pure iudiciale⁹ antiquæ leges non essent proprie de iure diuin⁹ sicut nec et ducebat de directo immediate in signum autem qđ leges iudiciale⁹ antique leges non sunt imperatiue & ex hinc nō obligatiue. In signum autem qđ leges iudiciale⁹ antique leges non essent proprie de iure diuin⁹ no sicut nec et ducebat de directo immediate in signem beatum Xps legillator perfectissimus volens condere legem diuissimam & beatissimam.

ratuum omnes tales leges ordinantes homi
nem ad finem humanum & politicū reliquū p
arbitrium platorum & principū ita tū ut sēp
remissem potestatem eis datam p veritate
non cōtra veritatem & ad edificationem nou
ad destructionem p̄nit loquitur apls. q̄ si con
tenciose quisplā obnittatur & dicat leges hui⁹
modi iudiciales fuisse de iure diuino proprie
tudeat ergo quō dispensabiles erant & nō so
lum mutabiles s̄z mutare Et q̄ multis earum
licebat absq̄ dāpnacionis periculo contraire
In scđo gradu reponuntur leges diuine que
ex p̄cedentibus solis in cōsequencia euidenti
aut saltem reuelata et pprie credenda dedu
cuntur Dīxi notantur ex istis solis et in conse
quencia euidenti aut saltem pprie de fide qm̄
si necessario coassumeretur proposicio alia q̄
non essent proprie de lege diuina aut de fide
aut si consequencia esset inevidēs nec proprie
de fide conclusio non esset proprie de fide se
cundum mox dicenda Addidi inq̄ in conse
quencia reuelata et proprie credenda prop
ter determinacionem uniuersalis ecclesie ri
te scām quā suppono in hijs q̄ sunt ad salutē
necessaria errare non posse In scđo ēdu repo

natur leges diuine immediate a cristo tradite
aut ab eis dco mō deducto q p successuum
relacionē aplozū et aliorum ad nos equalētē
scripture canonice notificate sūt ut forte ē il-
ta ser vñis eccia pontifici romane subiecta sit
Nō ei posset euiderē q p cōseq̄tiā pure de fi-
de ex legibus p̄mi generis hūana deductione
fūltiri q tū sit lex pure dīna ptz qz nisi sic pos-
set hūana traditione p̄matuſ ille cassari **I**u
nro gradu sūt leges specialit inspirate & re-
uelate qbusdā singularib⁹ plonis p se aut p
paucis ad h̄ elcis **H**iliter qcqd ex talib⁹ legi-
bus deduceret⁹ modis p̄dēis i scđo gradu de
h̄is legibus notatur in decretis **E**x h̄is ap̄i⁹
intellēc̄ qliter dca aplozū & discipulorū rpi st
alterius auctis quo ad aliqz eē pure de fide q
successorū suorū qm̄ p̄mi a xp̄o doctrinā i me-
diate suscep̄rūt eius isup scā viderūt & ad eos
exp̄sse dc̄m est **Q**ui vos audit me audit **E**t rur-
sus **Q**ue dico vobis in tenebris p̄dicate sup-
recta &c. **I**ste preterea sunt in euangelij p̄sē
& a cristo immediate tradite **P**etrus fuit apostolus
petrus accep̄t auctoritatem ligandi at
q̄ soluendi **P**etrus edoc̄tus est in die penthe-
costes a spiritu sc̄ d̄ de oī veritate necessaria ad
salutē **T**ales q̄t de qcūz successoz petri forte

no sicut habetur inmediate a x^o & in sacra scriptura
per supponunt enim spiritum ad minorem istam quod taliter rite
succedat petro per electionem aut aliter & hunc est huius-
na tradizione solu cognitum non forsitan quod diceret
quod uis ecclesie auctoritas a spiritu sancto spiritualiter inspira-
ta determinauit de quibusdam quod pertinet in papatu
successerunt utputa Clemens & Silvester gregorius
quis in eis quod sunt fidei non sit necesse ecciam cre-
dere non posse non errare. Consequenter deducitur
quod maior fuit primicia ecclesie auctoritas quam ad pre-
dictam quod nunc sit. Et quod non est in potestate pape aut co-
filiorum ecclesie imitare traditiones datas ab euangelio
vel a paulo sicut quodam delirant nec habent
quo ad hoc quod est facilius esse pure de fide pro-
pter firmitatem auctoritatis. Unde quantum licet dubi-
tare de iure alicuius in papatu vel episcopatu tamen de
licet suas institutiones in dubium reuocare. Hac
materiam tractat durandus & hic aperitur
modus intelligendi illud augustini evan-
gelio non crederemus nisi me auctoritas ecclesie con-
pulisset. Ibidem enim ecclesia sumit pro pri-
mitiva congregacione fidelium eorum qui
christum viderunt audierunt & sui testes exti-
runt. Declaramus nunc postmodum quid sit
lex pertinens ad diuinam et quid impertinens.
Et dicamus quod illa lex est pertinens solum quod

licet deduci nō posset a veritatib⁹ solis legis
pure dñe deducit⁹ tñ ex eisdē coassūptis aliquo
bus veris probabilib⁹ q̄ pie & rōnabilit⁹ nega-
ri nō pñt Quia enī scđm reglām magistrālez
cōclusio sy illequitur de bñlioz ē ptem alicuius
pmissarū q̄ necessario coassumit⁹ ad sui illacōnē
ā ecclā si cōseq⁹ sit ieiudēs n⁹ ppe ē de fide 9ñs
ē ut cōclusio illa signans talē legē nō dicatur
lex dina ppriz ex q̄ l̄ vna pmissarū l̄ 9ñā deli-
ciunt a certitudine fidei l̄ eiudēcie Sic ei pñi
ē q̄ ppositio copulat⁹ ex vna cōtingēte dī to
ta cōtingens l̄ ex falla & impossibili tota falsa
l̄ impossibil iudicatur Ignorancia at isti⁹ dis-
tinctios mltos plerūq̄ turbat et iuoluit Im-
p̄tinens lex erit ad legem pure dinam que nō
plus ex eadem deduci p̄t q̄ opposita Vñ nul-
la est ppositio que ita pure sit fidei quin ipa-
& ita totum resultans erit imp̄tinens fidei vt ista
ē ppositio pure fidei euāgelium iohis ē verū
dicendo tamen sic hoc euāgelium iohis scrip-
tum a roberto est verum erit ista ppositio i
pertinens ad fidem sicut est ista que conclu-
dit robertus scripsit hoc euāgelium In legi-
bus g⁹ nō pure dñnis assigno q̄tuor gd⁹ Pz-
m⁹ gd⁹ cōtin⁹ leges q̄ licet late fuerint a deo

immediate ab auctoritatibus immediate ab eo tū
h̄ nō constat n̄ p̄ historias à reuelacionē q̄ p̄p̄e
nō sunt de fide q̄uis ip̄e negari neq̄ant absq̄
scandalō & p̄fua manifesta Exemplū de ista le-
ge Electo sci clemētis pape spectabat ad petrū
nō enī dubitat q̄n̄ petr⁹ ex q̄ ita fecit habue-
rit sup h̄ auctoritatē immediate a xp̄o Et q̄ ita
fecerit licet rōnabilit̄ negari nō p̄t tū negans
ab heresi se defēderet nec ut talē eēt puniēd⁹ s̄z
bū ut posuiss & scandalos⁹ & ieiui⁹ quoisq; se-
purgasset à exposuisset deberet de heresi sus-
pectus vehementer haberi & tractari Sedis gra-
d⁹ habet leges q̄ nō late sūt immediate a deo tū
coassumptis alioq⁹ q̄ rōnabilit̄ & absq̄ scandalō
negari nō p̄t ille iterūtur a legib⁹ pure dñi⁹
Exemplū de ista lege Electio summi pontificis
spectat ad cardinales reb⁹ stantib⁹ in eccia ut
stant ex sede vacante Ex ista enim lege pure
divina q̄ electo summi pontificis sede vacan-
te debet celebrari coassumpta est ista que ra-
tionabiliter negari non potest pro nunc q̄ ec-
clesia commisit hanc potestatē cardinalibus
Sequitur lex predicta tamen d̄ negante is-
tam diceretur sicut prius De tertio gradu
sunt leges q̄ ad sui deductionē p̄ leges dñas
requiriunt p̄p̄ationes dubias que tū pl⁹ in-

citant et edificant ad devotionem et religionem
quod opposite aut quod tucius est concedere quod nega-
re Ex auctorita et cotidiana sunt in canonibus suis
morum pontificum et decretalibus Illi quod per ca-
nones aut episcopales decretales innituntur legibus
divinis utpote talibus universalibus Qui vos
audi et me audit Obedite propostis vobis et que
dicant facite et facibus Sed subsumendo pro
minor i propozitione aut in una coassumuntur
sepius propoziciones que non sunt de lege divina
aut que dubie sunt aut non prorsus certe quod
proficiant obseruantibus tamen in multis tucius
est eas concedere nec pertinaciter impugnare
Exemplum de ipsis Quadragesimale ieunium
obseruandum est exco dicaciones timende sunt et
siles In hoc gradu reponuntur constitutiones
multe prelatorum et canonizaciones sanctorum
quoniam faciunt ad pietatem fidei co-
alescendam nec eisdem sunt aduersae Postre-
mus gradus continet leges que legibus divinis
non plus deduci potest aut minus quod opposite
Exemplum istius tallie magne et tributa coceden-
de sunt huic principi et siles Hic enim distinctio-
nem de lege pure naturali et de pertinente
solum ad naturalem a impertinent ceouerere
re potest quilibet vel mediocriter instructus

Gratias deo qui fundam̄ta solida & decencia
debet nos facere ad id edificandum utili⁹ q̄ su-
p̄ qui p̄terea de tenebrarū quodā iuolucio lu-
ce harū descriptionū & distinctionū fecit splen-
descere ad intuendū lipidius secura.

Explícit h̄ic sc̄da dñi cācell⁹ **I**nclivit tercia.

Dergere festinabam⁹ ad r̄undendū q̄-
bito p̄ncipali p̄ vniā cōclusionē posse
has tñmoriū elucidaciones s̄ reclamauit ves-
tigia p̄ retorsit aſſinis valde materia ei quā
tractauis eā q̄ppe illeq̄t figa⁹ sic pedē p̄ pe-
dē Hec materia ē q̄ sit ius & q̄tuplex ē q̄ dinū
q̄o euāgelicū & naturale & h̄uanū Similis de
policia q̄rentes itaq; q̄d plati possunt & p̄nci-
pes cōſequēs ē ista nō nescire Expediem⁹ au-
tē sub cōpendio & dicemus Ius ē facultas seu
pt̄as pp̄inqua cōueniens alicui sc̄dm dictam̄
rcē rōnis ita q̄ tota & finalis resolutio mate-
rie nrē ad dictamen rcē rōnis terminat⁹ Rca
rario et dictamen suum est primo et origina-
liter et essencialiter in deo Et an sit idem oīno
quod voluntas eius remitto ad difficultatez
de formalitatibus et ad brandum in summa
Constat q̄ in paribus moralibus recta racio
nē p̄ voluntate ut nō ideo dñs vult dare le-
gas suas creature rōnali q; p̄us rcā rō sua iu-

dicit hoc eē siendūm Sz ecōtra potius videt²
igitur posicio eē magis catholica & expedita
Si dicam⁹ neutrū eē p̄us altero in deo sicut in
sili nō ideo qz sicut ē i re extra q sortes abula
bit deus sic iudicat nec p̄prie ecōtra sz correla
tiva sūt & cōcomitantur qdam modo sele ite
rencia Ita in p̄posito & mltis filiis rīa rō cō
sc̄pt & p̄cipiatrice solū cōuenit rōnālibz crea
turis Ponit² igitur in descriptione factas
seu ptas qm̄ mltā cōueniunt scđm dictamē rīe
rōnis aliquibz que non dicut² iura eoz ut pe
na dāpnatorz ut puniciones viciatorz Nō ei di
cim⁹ alioq̄ ius habere ad ei⁹ nocumētu tū nō ē
peit⁹ alienū a sacra scriptura q ea dicātur iu
ra q dīna puidēcia sapienter ordinat sicut p̄
regū dī q h̄ erit ius regis &c. Et demones di
cimus habere ius ad punicionē dānaroz Po
nit² p̄pinq̄ qm̄ mltā possūt alicui cōpetere se
cūdū dictamē rīe rōnis q scđm idē dictamē ei
de scō nequaq̄ cōueniunt ut ex istens actuali
ter in pccō mortali habet potestatem seu fa
cultatem merendi vitam eternam non tamē
propinquam vel ut dici solet non secundum
presentem iusticiam Videtur autem hoc no
men facultas dictum a fas congruenti⁹ esse
hoc nomine potestas ut hic loco generis Ita*

tutus et hec p̄tās seu facultas aliter titulus
iuris vocaretur Deinde sicut rō dina p̄cipia
tive in creaturis rōnabilibus diuidi solet a
doctoribus in portionē supiorē & inferiore
sic sunt ei⁹ dicta mina m̄tiplicia q̄dā sūt eis
ca p̄lia p̄ncipia q̄ app̄henbis cognitisq; fui-
nis mox nō cognosci nō p̄t nec p̄t eis rō dis-
sentire ecia nec scdm opinonē p̄babile aliquā
p̄t ad tps assensū suū suspendere Alia sūt dic-
tamina circa cōclusiones ex eisdē p̄ncipijs de
ducibiles Ex p̄mo officio noiatur ip̄a rō syn-
derebis que sp̄ virgo hoc ē inuolata pleuerat
Vulsus ip̄a rō p̄t iuuari lumine supiori & su-
phaturali irradicatione et ad aliqua practice
cognoscenda supra coem cursū creaturis rō-
nabilibus utputa hoi⁹ cōstitutū k̄ mō nō vñ-
tato naturaliter h̄ mō noiarī p̄t ip̄a rō dina
dū diuine reuelacioni p̄ncipaliter inixa cog-
noscit Dicamus g⁹ q̄ omne ens posituum
quantum habet de entitate & ex cōsequenti de
bonitate tñdem habet de iure sic generaliter
diffinito in hñc modum celum ius habet ad i-
fluendum sol ad illuminandum ignis ad ca-
lefaciendum yrundo adnidificandum ym-
ago et quelibet creatura in omni eo q̄ bñ aḡ
nali p̄t facultate Cui⁹ rō p̄spicua est qm̄ oia

talia conuenient eis secundum dictamē rē rōnis di-
ne alioquin nūq; p̄sterent Sic homo etiam
pccō: ius habet ad multa sicut et alie creature
naturis suis derelicta at vero ius tale q̄uis i-
ta sepius a methaphysicis capiatur et ad eur-
tandū equocacionē illud sic apice conueniat cō-
tractior tū est eius accepcio apud polizantes
ut ius dicatur solum de illis q̄ cōpetunt crea-
turis rōnalib⁹ ut vñitut ratione Preterea rō
q̄libet sicut ē munus dñm descedens a p̄e lu-
minū ita ptas dina Propterea non absurdē
rōcedi possit nichil alicui cōpetere nisi iure di-
no q̄admodū nulla ē facultas aut ptas ppin-
qua conueniens alicui absq; dictamine rē di-
ne rōnis Nichilomi⁹ itez sumitur ius dñnum
limitacius ad ea que ē ex reuelacione ē mō re-
uelandi p̄ mirackm supra cōem nature cursū
imediate p̄ deū rō r̄cā creata cognoscit Note-
tur id qđ dīcim⁹ ex reuelacione vel modo re-
uelandi qm̄ nulla ē veritas ita nāliter cognos-
ta quin i supiori lumine superinfuso diuinit⁹
possit agnosci Hoc liquide constat in d̄ ecem p̄
ceptis iuris diuini que et simul sunt naturae
iuris principia prout in prioribus iam habi-
tum est Nunc sugest ostendere qualiter ex iu-
re sic descripto multiplices saltem secundum

rōne orānt² policie & mltiplices iurisditiones
& diuersae dñaciones regna & imperia quo ruz
noia & si frēps v̄lus habeat Et si p̄terea satis
cōcipiantur a multis q̄lis in hoc & i illo sit po-
licia iurisdictionis & dñacio v̄mptamē h̄ gene-
rali descripcione nō ita cognoscitur s̄z solē ex
emplis q̄runtur fieri p̄ spicula docet h̄ iūio de
cretorū Quā obre studui in re quā tractamus
ip̄am de nodis v̄boz resoluere atz de tenebris
nubilosaz varietatū latente elucidari verita-
tem nō q̄dem alia dicturus p̄ alijs q̄ p̄ forte a
litter nec mediocriter hoc p̄dest put nec statu
facile ē datis h̄ mō principibus generalibus
descripciones elicere atz ordine cathe[nato] cō
vertere p̄positiones subseq̄tes q̄m mltas et
p̄ma facie vix cōceptibiles conclusiones q̄ng
posset aliter geometra & arismetrica in lucem
p̄dere & ad eis assentiendum cōmouere Est i-
taḡ policiarum quedam diuina quedam na-
turalis quedā h̄uana Est s̄kiter iurisdictionuz
alia diuina alia naturalis alia h̄uana Sic de
dominijs aliud ē dñum aliud ē naturale ali-
ud humanum Policia diuina vel vñtacius lo-
quendo ecclasiastica proprie dicta est cōmuni-
tas viues sub iure pure dīo & scđm illud re-
gulata Sub hac descripciois generalitate cō
e y

phendereetur policia btdy ipi eni iure dino cu
ius supma lex e caritas regulantur. Sic ap-
pellatur noua ihrlm ciuitas scā rgnū eternū
vmo sic forte diceretur btsima ciuitas esse
policia. At apd politicos estngitur ius ad ius
practicū obligatorū seu coercitivū qualiter
negare videretur apls iusto eē legē oppositā
Amplius vero x si in dāpnatorz horrenda rō
fusione regnet ius dñe leueritatis x si sub h
resptū diceretur illic eē policia sub iure dino
qz tñ dāpnati nō habent facultatē regulataz
ad illas penas infictas nec p eas se regulant
ip̄i oīno negantur habere dñā policiam hñt
potius diuisionem sempiterñā Porro nō mi
nis dicere m̄y policia in quādā eē naturalem
int alia aut res quaslibet si ius generaliter ei
set acceptum vel etiam inter tyrannos quos
regnare pmittit deus ppter peccata ppki et
interitum sui. H̄ loqmur deinceps de polici
is creaturaz rōnaliū nō q̄rilibet sz hoīm nec
oīm sz viatorz. Policia ecclesiastica ē cōitas se
cūdū leges pure dinas obligantes aut cōsule
tes à monētes pncipalif regulata Diri pncip
palif qm̄ x si qdā sit decreta x statuta spūale
statū regulacia illa l̄ initū imediate legit̄
pote dinis l̄ min⁹ pncipalif itenduntur sub

hat policia iure debet esse viator q̄libet & de fco
sub ea sunt oēs xpiani tā layci q̄ clerici Nich
ilom⁹ ut equocacione non fallamur ī memo
randa ē distinctio de eis que spūalia p̄prie di
cuntur & que solū attributive q̄admodum sūt
bñficioz ecclesiicoz redditus & sita certe car
nalia & xpalia nisi q̄ spūalibus subserviunt
eis q̄ dicata sunt Hec at adiuentio annere spū
alitatis turbaciones plures q̄ scribi p̄t tra
durit in eccliam. Policia natu ralis est coi
tas scdm leges pure naturales p̄ncipaliter regu
lata Policia hūana ē coitas scdm leges pure
ciuiles vel hūanas p̄ncipaliter regulata Diri
ctribiqz p̄ncipaliter eadē cā qua p̄ius Nō autē
indicam⁹ hic difficultatem esse an aliqua sit
policia solū naturalis inter viatores aut solū
dīna & aliqua dūtaxat hūana sic q̄ vna neq̄
alterius pticipacionem assumat Satis est no
bis distinxisse raciones & vt a p̄dominantib⁹
in policia legib⁹ denominatio ca piatur Con
formiter ad hec habet viā vnuſquisq̄ expedi
tam a veprib⁹ ambiguitatum pgere vltierius
ad describendū iurisdictiones vtralsq̄ Nam cū
iurisdictione nichil aliud sua interpretacione fig
uificet q̄ iurisdictionem hoc est p̄tatem iuris
vnuſq̄ p̄ tñdē habebit & talis de iurisdictione

ad aliquid quantum habet et quater de iure ad
illud si non contrarerimus more loqui di po-
litico cum iurisdictionem ad pretatem non que-
bet sed cohereditiam que s. in altero est tanquam in
altero per exerceri etiam inuitum h. itaque facie-
tes seceremus pretatem ordinis a pretate iuri-
dictionis. Habeat licet simplex sacerdos pret-
tem ex iure domino ad ea que sunt sacramenta et
alia plurima que pretas est utrumque pretas seu iuri-
dictione magna. Nullus tamen ad talia iurisdictione
nem dicit esse usus alioquin absque iurisdictione
esset neque. Ecce ita per iurisdictionem ecclesiastica po-
testas cohereditia secundum ius dominum politicum
iurisdictione naturalis secundum naturale et
iurisdictione humana. Illa erit que humano iur-
re collata est. Postrem par erit dominorum dis-
tinctio euangelici naturalis humani vel ci-
vialis. Dominium euangelicum est potestas per
propriae allumendi res alias est ut alias in sui facul-
tate est usum secundum regulas iuris divini proprie-
ter. Domini natus est pretas antiqua assumendi res alias
in sui facultate a usum secundum regulas iuris natu-
alis. Domini humanum est pretas antiqua assumendi res
alias a tam per alias in sui facultate a usum secundum re-
gulas politicas et ciuiles iuris humani. Cosecum
ter videre facile est quoniam et quater iura ista et iurisdiction

tiones in eadem plana concidunt q̄d p̄ dixer
bis respectibus Ex h̄is etiā patet dissolucio il
lius difficultatis que multos turbat an ius
tus possit iuste dñari & an ex quo cūq̄ pecca-
to mortali p̄datur continuo dñum Similiter
quō apud religiosos & quomodo non manet
dñum supra res coēs Nichilominus quia nō
nulli materialē hanc tractantes nominatio
dominus armatus accipere videtur domi-
nium diuinum vel euangelicum & eciam natu
rale constrictius q̄ sup̄limus Nos ad intellec
tum sue positionis et elucidacionem clariorē
premissorum nō temus q̄ sicut nō ē potestas
nisi a deo dicente aplo sic potestas q̄libet dici
tur donum dei Deus vero in donis suis dona
re se dicitur creaturis ita loquitur ap̄ls q̄ sp̄f
sanctus datur vnicuiq̄ diuīdens sanguī p̄t
vult Hec autē liberalis & dignatio donatio di
q̄ pacto cōcipi posset absq̄ iure & dñij alicui⁹
collatione a pud creature cui donat⁹ qm̄ etiā
rō dictat ut illud sit debitū & simpliciter crea
ture qd̄ deus eidem conferre voluerit H̄is p̄
suppositis aduertamus deinceps deū se donare
creaturis m̄t explicit nolati q̄d implicit s̄ pro
statu nē institute destitute restitute glorifi
cate Primo nō dat se in donis nature inter
e iiii

gre in eis p̄terea que naturā illā ut talis ē cō-
sequitur q̄ ad modū ē originalē iusticie donū
in hoie scđm opinione bene p̄babilem Non ei
videtur bñ possibile q̄ natura h̄umana itegra
sit a iusticia originali que dicitur integritas &
obiā ēē virium inferiorū ad supiores destituta
Et ita titulus dñq̄ naturalis fundamentum
habet in hac originali iusticia sive illa dicat^r
donum aliqd̄ gratuitū supadditum nature
sive sit natura ip̄a cōnotando reūtudinē que
dīā ē Exigit igitur naturale dñū donū dei q̄
creatura ius habet immediate a deo assumere
plurib⁹ cōpetens ex equo & iabdicabile serua-
ta originali iusticia seu integritate nāli Hoc
mō habuit adam dñū sup volucres celi & pil-
ces maris Et ad cōedendū de oī ligno qđ erat
in padiso secluso ligno scie boni & mali. Hinc
appellata est hec potestas hereditas sua Ex i-
bus mori infertur q̄ dominium originale nō
erat necessario in caritate fundatum. Ad hoc
dominium spectare potest dominium liberta-
tis que est facultas quedam libere resultans
ex dono dei liberaliter se donante ad agendum
vel non agendum cum anima rōnali in p̄ducti-
one suorum actuum elicitorū vel eorum sus-

Pensione ad finē brīsice fruicionis obtinēdū
et h̄ dñū tanto liberius ē et lacius quanto mi-
nus p̄t in malū et quanto p̄ bonos habit̄ ē ho-
nū ē in bono stabilit̄. **S**edio modo dicimus
deū donare se creature rōnali p̄ statu nē cor-
rupte in donis q̄busdam seu naturalibus seu
gratuit. s̄ nō tū gratū facientibus et in eis q̄
m̄ cōsequunt̄. **C**um enim natura nūq̄ sit ita
desituta quin ea p̄manente deus sese det eidē
plus aut min⁹ nullus erat ita pccōr quin ha-
beat aliqd̄ dñū qđ dīcī poterit naturale vel
gratuitum gratis datū habet saltē dñū liber
tatis in actu vel habitu. **H**arum vero gracia
rū diuerse sūt sp̄es. **S**icut diuerse mode deitas
sese colat et imitabile se reddit nūc scđz potē-
siā nūc scđm gl̄am nūc scđm sapienciam
nūc secundum opulenciam. **E**t ita cōsequens
erit dicere q̄ in dono tali q̄libet tanq̄ in titu-
lo fūndari poterit dñū absq̄ hoc q̄ sic dñans
habeat caritatem nec perdet illud dominium
nisi perdendo suum in quo fundatum est do-
num. **F**rempli gracia. **P**resupposito peccato
et violentijs inde sequentibus necesse fuit ali-
os alij̄ preferri ut homines quiete viverent
et suum unicum ius tribueretur qđ fieri non
potū n̄ malignorū arceret̄ ip̄itas. **D**onaū

Igitur deus aliquid prae habeat super alios res
gitiuam atque coheritiuam seu per se immediate seu
per medium aliorum sub aliquo signo cognoscibili quod
est electio aut quale est hereditaria successio a
quale est voluntaria ad eum subiectio aut quod est
eiusmodi prudentia magna potentiaque civilis su
per alios predicas Aut quod est habitudo pri
tatis ad filium et viri ad uxorem sapientis ad
stultum et similem Propterea manifestum
est quod a deo caritate potest tale dominium re
tineri quoniam non in eo sed in alio dono fun
datus est suus titulus Nec potest huiusmodi
dominium nisi potito dono seu titulo quod ipsum
sustentabat fundabatur Erit igitur titulus et
dominium tale gratis datum iuxta seu facultas
in alterum collegas seu resultans ex dono ali
quo naturali est gratuito gratis dato Ita non
sunt apud fidèles et preciosi nullissima dñia
dominorum ad seruos patrum ad filios virorum
ad vires et omnes generaliter ad suas heredita
tes et ciuiles possessiones seu idem leges hu
manitas in tutas Unde ciuisse dominium
seu politicum quod de illo visitatio et sermo sic de
scribitur quod est dñm occasione peccati introductum non cont
petet pluribus ex quo retinibile et abdicabile seruum
ta caritate Abdicatur autem donum negligetur

permutando. Deinde teſcio mō dat ſe deus
in dono caritatis ſeu grē gratum facientis q̄
ppria & vera dī donacio qm̄ fit p eam adop-
tio filialis ius prebens hereditarium ad om-
nia bona dei poſſidēda q̄admodum ait ap̄ls
pluries Oia noſtra eē coia nobis data eē ha-
bunde ad fruēdum p propereſ ſumus qua-
fi nichil habentes & oia poſſidentes Et fi pro-
prio filio ſuo inquit non pepercit ſed pro no-
bis omnibus tradidit illum quomodo nō eci-
am oia nobis cum iplo donauit? Et rursus.
Si filij & heredes hēdes qdē dei coheredes au-
tē xp̄i Describitur autem iſtud dominium qd̄
appellatur a multis euangelicum p est do-
minium immediate a deo iſtitutum compati-
ens ſecum ex quo quodlibet dominium et in-
abdicabile ſeruata caritate Transfert vero
multociens ſacra ſcriptura ſub tropis metha-
phoriciſ ad hoc dominium ciuile cum ſuis at-
tingenſ ad hoc dominium caritatis dum no-
minat illi vendiciones eſſe et emptiones & do-
naciones et commiſſiones alias commutacio-
nes ſpirituales cum deo quali videlicet num-
milla legittim fit caritas dans precium acti-
vitat̄ p q̄s ex dignatissima cōdescētione dei
marcam cū eodē deregno celozū cum fengre

multo et quod ostentia que datus eidem sunt de
suo et suscepimus ea de manu sua et ita propter dae
nequum quod pro quo Nichilominus ipse totus de
siderabilis acceptat bona nostra ex valore hu
iustitiae numismatis tanquam nostra eent appropria
te et non sua Reddet quod absque villa comutacio
ne ciuili sed emptione gratuita vinum ad punc
tionis lac deuotionis ymo et seipsum et regnum
celorum ita ut ibi sit longe secundior comutatio
nem quam in ciuibus quoniam illud quod vendit
ur sit amplius et multiplicius de possessione
vendentis quod si retineretur ymo quanto plus
comutando datur tanto pfectius et cumulaci
us possidetur Hoc domini tante est latitudinis et
imensitatis ut prospera omnia et aduersa sint i
eius ditione quoniam diligentibus eum oia
cooperantur in bonum Tante insuper stabilitatis
et puritatis ut nichil criminaliter coiquina
tum stet cum eo quia lex eius lex est imacula
ta conuertens animas Perdens autem huius
modi dominium fit proditor et reus lese ma
iestatis et infamis coram deo et angelis eius
et in tota curia beatorum quod non ita secun
dum leges ciuiles ut iudicetur necesse est Post
tremo scilicet alie donaciones dei non ita ad presentem

Propositiū et hoc pro statu nature gloriicate et
confirmate scđm diuersos excellendi modos
ut deus se dedit hūanitati r̄pi p̄ unione p̄ pos-
taticam & plenitudinē oīs grē tanq̄ capiti in
membra influenti q̄q̄ habuit vite spūalis et
tamq̄ ipatorī oīa iudicanti et regenti Dedit
insuper vōgini btē auctoritatē mīnalem ut di-
catur habere ius mīnale in deū p̄ coiacionem
p̄dromatū q̄si deus sit & subditus ei sicut fili⁹
mīi Nec dubium ē quin multe condicōnes p̄-
clare & p̄tatiue consequantur ad has donacio-
nes tā mirabiles supra ceteras creaturas q̄s
dēs nequaq̄ agnoscim⁹ ecīā longe oltra cete-
ros btōs q̄z tū in corpe gloriificate aīa amī-
rabiles dotes erunt & stupende potestates ut
agilitati corporum nichil resistet nichil obsta-
bit quod eorum vīsum latebit q̄ erunt quasi
specula et libri lucidissimarum inscriptioñū
libere sele presentantes et similia Aduertitis
estimo quoniam modus iste elucidandi natu-
ram atq̄ distincione diuinorum reducit sed
tandem ad diuinam voluntatem liberalissi-
ma dignacione donante se vario modo crea-
turis Alter vero modus ad dictamen practi-
cum recte rationis dīne sele resolutebat s̄ i ea-
dē p̄s⁹ cadūt suīaz Nūc ex p̄cedentib⁹ aliqua

concludamus et pmo q̄ diffinīcio ista iusticie
Iusticia ē ppetua + cōstans voluntas vnicuīz
ius suum tribuens cōpetit pncipaliter iustici
e dñe in ordine ad suas creaturas Deus nem
pe solus ē qui voluntate ppetua et constanti
dat vnicuīz qd̄ suum ē Hūū inq̄ nō ex debi
to rigoris s̄ ex liberalissima + dignantissima
condeſcēdēcione aut donacione creatoris Rur
sus qz oia ppter ſeipm opat̄ ē dñs ip̄e omni
um habet ſolus plenariū dñiū + eēntiale Dñ
ḡ q̄rit̄ radix dñiū dñiū ſuīḡ titul̄ faciliter in
uenietur in dictamine rectissimo ſue rōnis + bñ
placito voluntatis Sed + fontale pncipiū cu
iūlibet dñj apud p̄em reperitur q̄q̄ filio et
ſpūi ſcō collatum fit idm penitus cum p̄e +
a patre per emanaciones internales tam ex
dictamine recte rationis ſue q̄ ex bene placit̄
to ſue voluntatis Porro si nomen iusticie
transferrere placeat ad iusticias perticipatas i
creaturis eſſent iuxta varietatem creature
rum quodam modo et donorum diuerſe de
ſcripciones iusticie conſiderando q̄ iusticia
fit quidam actus a iure habitus vel tanq̄ ha
bitu proueniens Aut forte conuenientius eſt
transuertere q̄ iusticia fit habitus conformis
diuine iusticie eiusdemq̄ imitatius per

Participationem & ius actū sit & usus p̄ effectū
talis iusticie **I**sto mō diceremus aliā esse iusti-
ciam originalem. aliā gratuitā nō gratifica-
tē que in plura mēbra secernitur marie in
civile iusticiam & politicam tam canonicā q̄
legale **A**lterā subdide est enim iusticia grē grē
tum facientis **A**ltera postremo ḡle beatificā-
tis **I**starum quippe iusticiarum quelibet est
habitū vel quasi habitus quo redditur huic
vel illī qđ suum est p̄ut exigit talis iusticia p̄
tendendo eciam nomē iusticie ad naturā ipaz
ut a deo iusta liberalitate donatam **C**eteruz
dimissa interim pro tractacione dei iusticia &
dnis et iure pro statu nature itegre similiter
pro statu nature glorificate loquam̄ aliqua
de statu nature lapse & de statu nature per ca-
ritatem reparate hic in via ostendentes quan-
tū inter s̄c̄ int̄ sua dominia & presertim inter il-
la que usitacius inter doctores ventilantur
et iam descripsimus dominium civile seu po-
liticum filiter dñiū caritatis qđ anthonomā
tice euāgelicū qđā appellat Er qz descripcōi
b̄ tres dñas elicim̄ it dñiū civile & euāgelicū
qđ mō sūptū Nā quo alif nōn p̄ accipit̄ pa-
tur p̄us cū ipz̄ describebat̄ ptas eē p̄piq̄ allu-
ndi es alias i sui facultatē & usū scđm reglas &

leges iuris pprae dini Hoc enī mō cōuenit plū
rimū cū ciuili nec ē i solo caritatis titulo stabī
litū ut diceretur Itaz diniū ciuile istitutū ē or
tatione pccū originalē & alioz inde cōseq̄cū
quib⁹ non exstantib⁹ diniū tale defuisset Dni
um vero caritatis non p̄supponit pccū sed ē
immediate diriuatū a deo sicut ipa caritas Ci
uile at magis hūana adiunctione & utilita
ris hūane r̄spcū statutū ē niz h̄ pterea si r̄dicē
iseitā hūs illius sapore cōtrahit Et si vix ex
eretur & tenetur abz cōaminatione p̄ aliquā
delictoz Radix vero dñi euangelici ē caritas
que paciens ē benigna ē xc. Sedaz dñam qm̄
dñiū caritatis qz nō querit q̄ sua sunt p̄t ex e
quo cōpetere q̄libet dñiūs ppter sui spūalita
tem abzq̄ diminuzione sui quemadmodū dñ
sui dñiū coicat angelis & hoib⁹ nec inde mi
noratur Sed dñiū ciuile tū propter sui mate
rialitatē ut sic dicamus tum propter app
riacionem quodammodo auaram et queren
tem que sua sunt nequit ex equo pluribus cō
uenire Nam q̄uis eueniat q̄ habeant domini
um ciuile rex et vasallus vel burgenlis super
hereditatem eandem hoc tamen non est ex e
quo neq̄ eodem iure neq̄ simili plenitudine
ciuilis potestatis Postremo distinctionem

terciā hūt qz ciuile ē retinibile & addicabile
seruata caritate nō sic euangelicū vñ qz ciuile
politicis legibus inititur et institutionibus
vt q̄ q̄libet rem suam possit alienare & vendere
& cōmutare eam insq; defendere iudicialiter
atq; repetere aut alijs modis cōseruare & tali
a agere magnā sepe hūt sollicitudinē annexa
am Propterea dñiū hoc sollicitū ē et anxium
& penale & p̄t a h̄dicari a se p̄t nichil om̄iustitia
retineri et exerceri eciam extra caritatē scđm
mor dicenda Caritas vero dñiū q̄s obdicare
aut vellet an iuste posset qm illud nichil alii
ē q̄ filialis adopcio dei vel aliq̄ cōseq̄ps ad il
lam Idecirco iure nequit abdicari sicut nec ca
ritas repudiari iuste p̄t At vero qm altrican
tur multi an ciuile & generaliter de dominiū
p̄supponat pro fundamento caritatem No
tandum ē conformiter ad p̄missa q̄ sicut libe
ralitas dīna coicans se non coicat se secundū
dēm plenitudinem suam sed dat singulū p̄t
vult ita dum subtrahit se a sua creatura iusto
iudicio quia peccauit ei non subtrahit se peni
tus quin aliqua donorum suorum miseri
cordi & dignissima libertate reseruet eidez
creature alioquin flueret in nichilum Quam
obrem absq; ullo dubietatis scrupulo dicim⁹

Qdū iuste ciuile & politicū nō p̄supponūt vt i
sint iuste alitui per titulū caritatis. **Vñ** q̄uis
creatura rōnalis non sit si impliciter iusta sine
caritate est tam m̄ in casibus iustus dominus
ciuilib⁹ aut politicus. **E**t hoc rationabiliter a
suprema iusticia statutum ē ne dominia ciuitat⁹
apud homines semper incerta et dubia
mirabilq; fluitatione vacillarent nec aliq;
haberent utilis roboris vel momenti. **N**unq;
david perdidit ius in regno quia adulterij
pollutus est criminē? **N**unquid apud infideles
quociens tociens scriptura ē ges nominalis
nullus omnino iuste politizat? **A**dhit. **Q**uid
mirum si non quodlibet crimen tollat ius do-
minandi ciuiliter quando per ipsum ius non
tollitur corpus christi consecrandi et cetera
exercendi dignissima sacramentorum miseria
ria. **Q** si quis contenderit ista non fieri pro-
sus iuste extra caritatē videat ne quid nominis
eum fallat de hoc qđ est aliquid iuste fieri.
Et breuiter ista eadem est penitus difficultas
et similiiter enodanda qualis ē illa an ab
q; caritate potest aliquis bene moraliter o-
perari nam et iuste dominari ciuiliter moza-
le est. **A**ddamus preterea q; sicut ciuitat⁹ do-
minia ratione peccati et pro extrinseca utilitate

te rei publice solum inducta sunt et non con-
serunt regulariter absq; peccatis manifestis
et signis exterioribus sic non perditur eorum
ius regulariter absq; predictis manifestis nec
ex quibuscumq; sed ex illis que stare nequeunt
cum debito suo vnu talis dominij in re publi-
ca. Et dicit per sentenciam diffinitiuan talia
esse monstrata sunt et dampnata. Exempli
gracia **V**assallus aliquis habet ex dono domi-
ni hereditatem ad fidelitatem sibi prestam
Vassallus iste non pro quocumq; delicto
potest hereditate pno p nro iterori s; nec p
teriori cōtrariaretur fidelitati debite dno &
adhuc ante diffinitiuan sentenciam non erat
ab hereditate spoliatus q;uis prius ita spoli-
ari meruisset. Aliud quippe est demeriti
iure spoliationem hereditatis. aliud de facto
spoliationis et prodicionis pena plectri. Ex hic
perpenditur q; nulla heresis occulta nulla spoli-
monia mentalis nullum deniq; crimen ocul-
tum tollit tale dominium sive illud sit cano-
nicum et spirituale sive legale et temporale.
Neq; consequens est si tales cōmittunt in su-
premium dominum deum crimin lese maiestatis
et eidem proditores existunt q; omnia p-
dant continuo que ab ipso suscepereunt prout

Supra deductum est alioquin peccator rado
nichilacione puniretur. Huiusmodi at ignoran-
cia fallit multos et nominatim quosdam ex
doctoribus anglicanis et longe deterius qd-
dam ex hereticis qui omnem a prelatis si non
sunt in caritate tollendam esse dicunt obiam
tanq ius omne superioritatis amiserint Et
rarent preterea circa dominium summi pon-
tifices illi qui pro quolibet delicto occulto au-
tem pro publico non contrario directe vici
sue potestatis ab eiusdem obia tanq non a pp
discederent. Cur autem addimus tanq non
papa infra docebimus. Ex hys pspicua es-
tercia drea dominij caritatis ad nio ciuili qui
deus se solo immediate dat titulum caritatis
ad omnia propinquio iure assumenda in sui fa-
cultatem fruendo vel utendo licite et merito
rie quo titulo stante illud inabdicable est do-
minium quo sublato repente tollitur ut veru-
bit qd dicit apls iacobus Qui in uno pecca-
rit factus est omnium reus. Cur at dictum sit p
pinquo iure alias docuim quoniam peccato-
nus tale sed remotum habet ante obstinacio-
nem dum faciendo qd in se est ad illud prepa-
rare se ius habet Sed in civilibus dominis
sunt ali tituli sicut ea fundantes ita remane-

manetib⁹ suis titulis in integritate sua q̄usq;
per leges ciuiles scđm quas illa dominia re-
gulam & robur assument cassentur quēadmo-
dum rex francie regnum habet titulo succes-
sionis ex primario consensu ciuium suorum
Sunt at quedā publica crīmia ppter que le-
ges ciuiles iudicarent hūc successionis titulū
annullandū fore ex opposita ciuiū dissensiū
in alijs titulis est cōis electio leges vero certe
sunt que elcionem hanc ē nullā ipso fcō ē an-
nullandā ē cassādā ē diceret ē ab ea rcedēdā
decerneret q̄admodū exp̄ssa decreta sūt de e-
lectione summi pontificis q̄ heresis tunc aut
postmodū p̄t ad iuvalidacionem elcionis aut
elci destitucionem opponi **Hed** dicit exp̄esse
bernard⁹ i quadā ep̄la petri leonis q̄ elcio vi-
ciosa prius dēt examinari rōne & cassari iudi-
cio **Quod** q̄liter & q̄n vez sit istud ex iuriū ex-
p̄ssa declaracione cognoscitur q̄m si passim p̄
voluntate cuiuslibet sacerdotis discedere a suo su-
p̄tore et absq; sūia iudicij rōne huius vel illi⁹
delicti qđ eidem quis imponit quis non vide
at p̄tinus oia dūia fore misera cōfusione tur-
banda **Rursus** ex aduerso si sup̄iores pro sua
libidine p̄scent inferiores dicere conculcare
affligere & p̄dere et q̄ eorum violentie se ov-
f ij

ponere neq; scđ nego dō liceret male fient tel
publice q; pro qđū ptilitate ptas ois statuta
ē male pterea eēt quibusdā plonis singulari
bus vbi supiores sui via scđ spredo oī iuris oz
die eis si vi iterret nī illā p vi repellere nefas fo
ret qđ uti q; fas foret imutabili iure naturali
si modestia in repellendo vim vi cōseruetur.
Seruatur at qđ resistitur quantū reqritu r
sufficit scđm qlitatem iniurie declinandam
x intentōe p̄cipua sele conseruandi qua in re
stati appet multos casus eē possibiles i quib⁹
aliquis gerens se p papa x pro tali habitus
ab ecclia poterit a subdito licite k occidi vel in
carcerari vel p modum qđam appellacionis
ab eo vel subtractionis a ptate sue obie deri
nari. Nisi forte quis ouderet cōstitutionem ali
quā reuelata m obstatre qz humanum ius hot
naturale tollere non potuit. Fundatur enim
in titulo naturalis existencie coicte a deo ip̄i
creature rōnali ad qđ titulū cōsequitur ius de
fendendi se x noxia repellendi hoc est vi vim
repellendi mō prius exposito vel in titulo ca
ritatis ad qđ cōseqtur ius refugendi oē p̄cū
mortale vt castitatem suam cōseruandi. Hoc
vero ius defensionis non extenditur ad inor
ios sic q; ex eoz morte possim vitam meam p

rogare Nec ad iudices q̄ via iuris me cōdemnarent eccl̄ia innocentem s̄ nec tenet ubi via iuris absq; talī via facti apta est aut ubi libido regnat alium ipetendi magis q̄ se defendendū di Qunc aprior via est ad iūstigandum q̄is sit habitudo dñoz ciuilium ad subditos et e- cōuerso in oī policia tam eccl̄istica q̄ seckari. Et enī apud quālibet policiam suū ius na- turale est p̄terea suum ius dñiū seu in carita- te seu in alijs gratuitis donis fundatum que- na constitucionē destitui ut qđ policia tēdat ad sui conseruacionem & ne sue p̄dicioni vijs cōgruis obnuitur q̄ nichil agat contra leges eternas mortaliter delinquendo & similes Ex quibus palam isertur de policia q̄libet sicut de persona singulari modo dicebatur q̄ contra superiorē suum quemlibet impetentem eas via facti ius habet vim vi repellere. Exempli gratia Papa de quo minus videretur si via faci vellet ignes sp̄gere per domos xp̄ianoz p̄ se vel alios ip̄probos aut mulieres violare nō ppter hoc statim desineret eē p̄pa. Attū nulli dubium eē debet quin huic vie facti eccl̄ia vel e ius ps posset via facti demolicioni lugrū ho- norum & violationi uxoris resistere eciam p̄ fūj

incarcerationem realem pape vbi tunc aliter
neg^p via iuris neg^p via scⁱ obstatre relicta est.
Quanto magis hoc agere fas haberet ecclesia a
pars ecclie. vbi sua castitas spūalis i legis di
uine obseruacione aut sua vnitas in qua vita
sua posita est ab aliquo papa via facci certi-
fime uiolari quereretur. q^p si quis in oppositū
mille decretales & decreta produrerit tamq^p pa
pe in nullo casu dicere siceret cur ita facis **T**ā
q^p insuper superior sit tota eccl^e sia tanq^p a ne
mine possit iudicari Respōdemus q^p potestas
superiorum nichil potest statuere aduersus
veritatem legis naturalis et diuine. q^p insup
potestas eorum data est non in destructione
sed in edificationem quibus improbe agenti-
bus modis similibus ad pretactos si resistit
non iam potestati sed eorum improbitati re-
sistitur **S**cim⁹ tamen q^p cum modestia mag-
na & timore & non nisi urgente manifesta ne-
cessitate talia attemptare securum est. **Q**uo i
loco nis delirant quidam iuristarum qui ter-
tibus suis adeo fixi adeo pressi coherēt q^p ad
leges naturales & diuinā secundum quas ade-
quari humanas atq^p moderari necesse ē nō al-
lurgunt **D**eniq^p mixtio atq^p concursus vari-
orum dominorum in eadem persona multos

76

peralogizare dum illa a seipsis sacerdtere est no-
lunt vel nesciunt habet itaque papa primo do-
minum superioritatis a christo super totam
ecclesiam cum plenitudine potestatis in eis quod
spirituale regimen ecclesie proprie dictum
respicunt Habet preterea secundo potestatez
canonicam super res ecclesie quod dicuntur ipso
proprie spirituales quemadmodum sunt collaci-
ones quedam beneficiorum et iurisdictionum
quasi temporalium atque prouentuum Habet
tertio potestatem ex consensu tam principum
presentim imperatorum quod aliorum subdito-
rum in quadam temporalium appropriatio-
ne quam ei constat iure divino nequaquam con-
venire quoniam et si diceretur dominus esse
omnium in temporalibus non tamen omni-
modam dominacionem ciuitatem haberet in eis
quin aliquis modus possidendi eidem posset
nisi adiuuire Hic ut de fco constantin9 aliq
modo stulit ipium romanum pape quod ei nequam ante
debeat² Habet quoque potestate quod iure nulli superior
habeat ad subditos Hys vero potestib9 corradet
ubi mutue seruitutes ad quas urget² ex istaruz
assumpta quilibet potestum Neque ei est duacio in quicunq; pot
debet absque proportionabili obligacione seruitutis
Propterea sicut papa superior est omnium ita omnis

um ē seruus non facta hūsacione s̄z methac̄
x morali x theologica veritate nominatur ut si
gletur i dñō gletur et non de p̄tate tumeat s̄z
timeat de annexa seruitute prima p̄tās cog-
noscitur ex euangelij x actib⁹ aplo⁹ x ex e-
is que p̄ successuam relationē eoz ad nos tā-
ta sūt certitudie deuoluta ut merito temerari
us x scādalosus p̄mo scismatis iudicetur qui
p̄tatem hanc ē abolere vel diminuere p̄sp̄se-
rit De hac p̄tate sūt ius cōuocādi cōfilia vni-
ūsalia ius detinādi cū cōfilio q̄stiones fidei
p̄ modū articulor⁹ dēs generalit̄ obliganciūz
Corcio ilup̄ p̄latoz iferior⁹ x eo p̄ si de merue-
rint totalē destitucio x filia que ē vniuersalez
ecclie statū tangūt ē finalē sujimāq; detina-
cionē respiciunt Et h̄ p̄tās in ecclia immobil p̄se-
uerat quantūcūq; p̄sona p̄ape p̄ mortem na-
turalē ē ciuilē mutaretur aut quantūcūq; vñ
talis p̄tatis a papa remanēte tolleretur i pte-
r in toto seu p̄ ignauia seu p̄ alia sicut possibi-
le est iustam rationem Xp̄istus eim optimum
legislator si non totaliter ecclie sue in eis q̄
religionis sūt puidiss; ipse policiā ecclesiasticā n̄
optimum qđ nefas ē sentire iſtitutam reliquiss;
Sed et textus euangelicus et cōfilioz genera-
lium determinatio x ecclie vñis cōsensus tan-

tus & assertio pmo & rō naturalis plupposita
fide Pro hac superioritate tam apte faciunt ut
corrā eū q̄ se pro catholico gerit negantē hoc
magis sit destituzione q̄ disputatione cer-
tandum Huiusmōi sunt qui dicūt q̄libz i sua
dyocesi ee papa sup̄mum aut q̄ plures eē pa-
pas licet & expedīt aut q̄ non oportet quere
re papam vnu p ecclia & filiis Hec ptas tam i-
mediate a deo collata est ut tota ecclia illā ne
q̄ destruere neq̄ nouiter si tolleretur edifica-
re valeret Ea tñ cōcessa p ad ipsā q̄s assumi
scdm leges positio iure canonico latas p elcio
nē hanc & illā sic à si celebratā Amplius vero
scda ptas pape p canonicas instituciones q̄
sunt hūane & variabiles robur habet Hę po-
testates due tñ differunt ut quidam noiatī
ip̄a greci pma cōcedentes scdam abnegent.
Errant q̄q illi q̄ miscēt hāc coeq̄cione qdā cui
pcedēti Eteni q̄s nesciat x p̄m & petrū & succel-
lores m̄tos absq̄ tali ptatiuo exercicio circa
tpalitatēm ecclesie in papali culmine plene
fuisse stabilitos ut ergo talia exercicia ad pa-
pam dino iure saltem im̄mediate non conpe-
tant dicere consequens est Magis vero de tec-
ta potestate istud diceretur cum qua potesta
te & eius exercicio in cōseruando eā qm̄ pmixta

est potestas excoicacionum q̄ iure dīno & p̄
mo cōpetunt' pape subsecuta ē magna turba
cio et horror quidam ecclie nimis efficiens.
Demum quarta potestas naturali iure pape
conueniens habet & requirit ut tanq̄ supiorz &
tutorz atq̄ conservator honoretur et iuuetur
ab omnibus quam p̄tatem posset eccia si deel
s̄ ordinare aut aliter commutare sicut alteri
us policie mos habet **P**apa vō q̄ neq̄ i pecca-
bilis est neq̄ confirmatus in grā subditus est
legibus dīnis & naturalibus et in quibuldam
ad leges hūanas obligatur ppterēa si peccet
corripi p̄t iure dīno & naturali fēnaliter **H**uic
enim legi dīne subditus ē & si nolit corrigi p̄t
tandē denūciari eccie p̄lertim vbi denūciatio
illa non plus afferret detrimenti q̄ utilitatis
dalo p̄tubaret ecciam q̄ si requisit⁹ legitime
nolit consilium celebrare et nichilominus per-
seueret in delictis potest ipse haberī tanq̄ ve-
re sit pertinax non patius audire ecciam q̄
vero papam casus iste et consimiles subiciat
ecclie tanq̄ minor sit iure diuino quidquid
humana verba sonarent liquet ex hoc qđ mē-
brum deuīabile et potens ifici minus est co-
pe residuo quod a sanitate neqt̄ totū destituit

Sicutiliter persona devians regulam habere
debet et iudicem indeviabiles quib⁹ median
tibus ab exorbitacione possit arceri. Regula
hec indeviabilis est lex domina iudex icorrup
tibilis saltem circa ea que iuris dominij sunt
et ecclesia aut consilium generale ecclesiam re
presentans. Porro ubi persona pape mortua
esset aut morte corporali à morte ciuili quaz
principia notoria et coniuncta in suo crimen
destruente ecclesiam manifestat consilium ge
nerale robur haberet ex sede apostolica et christi
approbacione qui in necessitate tali nobis vel
let non deesse. Hoc forte intelligunt qui dicunt
congregationem membrorum ecclesie ad unum
caput xp̄m essentialem esse et non ad eius vica
rium papam qui est caput secundariū quoni
am ipso destituto nichilominus manet uni
tas ecclesie q̄q̄ referri posset hec unitas ad u
nitatem sedis apostolice que in suo formalī iu
giter pseuerat iurta dictum cuiusdam distinc
tionis ponentis i papatu aliquid esse forma
le quod est papalis dignitas aliud materiale
qd est persona dignitatem hanc representans
Ceterum de potestate secunda et tercia pape
dicimus eam per easdem causas posse destitui
per q̄s exorta est prouta secunda p consilia

generalia et tercia per dissensum dominorum
temporalium causis occurrentibus legitimis
pro utilitate manifesta **T**uncius spe nostra
tenuit nos sermo de hac potestate summi po-
tificis quoniam tempestas presens ad hoc im-
pulit pro qua magis necesse est potestatem
hanc ad clarum dinoscere atque secernere quod o-
sum antea presertim ad videndum subtractio-
nis facte iustificande et callande ratione presup-
positis eis que facti sunt **N**unc tandem de ab-
dicacione domini quedam subiungamus quoniam
tum hoc liceat vel expediat ostendentes et in
primis remorandum est ex prioribus quod ne
quod dominium caritatis quod ab aliquibus euau-
gelicum dicitur neque dominium naturale ne
quod originale ne beatificum cadit sub abdicati-
one voluntaria et licita **D**e solo igitur domi-
nio politico cohortio siue illud sit naturale si-
ue dominium siue humanum sermo habendus
est **E**t quidem uniuersali verba dicere possumus
quod omne dominium tale politicum licet
ter in casu vel remittitur vel abdicatur et de
papatu quia quoniam siebat dubitacio illa p-
er itaque resignavit et dignitatem quoque illam be-
atus gregorius et aliorum plurium quam

In se fuit nomine leguntur depulisse de regnis p-
tereis et alijs dominis abdicatis certa et app-
bata exempla sunt Attamen abdicaciones il-
le suis vestiri circustancijs debent ut sicut si-
cuit oportet et quando oportet et auctoritate
qua oportet Neque enim pertinaciter et absq; a
lia lege priuata spiritus sancti renitendum est
superiori sarcinam alicuius dominii cerui-
tibus illius qui sibi subditus est rationabiliter
imponenti alioquin periret humilitas periz-
obia periret quandoq; reipublice utilitas Ce-
terum abdicatio cuiuslibet dominii ciuilis et
appropriaconis hereditarie in proprio et coi-
fieri potest cum merito sic q; solo vnu pro et
titulo naturali et caritatiuo taliter abdicans
contentus sit. Hic dicimus naturalem ad q;
consequitur ius nutriendi corpus sic q; in eis
necessitate omnia sibi fiunt ad h; communia
Non est autem necessitas si per se possit de vic-
tu sufficieni prouidere sibi per laborem que-
st; et in hoc casu mendicare necessaria vite sue
sit res licita de genere que meritoria fieret si
nulla ex circustancijs adhibendis defuerit H;
autem abdicatio totalis in proprio et coi-
de se pli habet fiducias ad statum inocencie et pa-
trie et p;oz quendam hemicolarz q;ais non habeat

mendacione de necessitate coniuncta Patuit h
in heremitis qui viuebant ex labore nichil cu
appropriantes sibi sed erant quasi nul haben
tes pati oia relinquere puls p eis repeten
dis iudiciliter aut aliter decertarent Stat ei
abdicatio tak cu quantalibet honoru vbera
te que sibi in nullo aim paup appropriat nec
scdm leges ciuiles eadē occupat cu obligacio
ne s vel non ad repetendum ea cu iurgio vel
aliter si raperentur ad defendendum ad hoc
qz voto lepe pt astrinxiss Quaq igitur ab
dicacio cuiuslibet pprietatis in pprio & coi si
milior sit pfectissimis statibus humane crea
ture Nichilom p supposito pccō & mō reru
se habendi in policia ecclesiastica qlem expimur
viuere de pprio in coi videtur regulariter re
status salubrior atq securior Itaq multa de
cent vnu statum vtputa statu innocencie qui
alteri neqz expediret ut viuere in nuditate fi
lios pcreare nkkm cohercere ad bonu & simili
a honestabat nam pmitus istitutā q lapsa in
pccm contraria hjs qdā decēt qdā expedient
qdā exiguntur pperea fallax ē argumētum
Stat9 ist pfectissim9 simili9 ē g p i gfectis
expediētis alit eni opinis socratis q oia sine
coia vidēt sustinēda qlis qdā ea q hūtūr ia coi

liceat a quibet suū dicere aut repeteret si trans-
ferantur et filia disgressionis nimis formido
suadet ne tractetur Sed de onere placionum
ptales ppterarios tum iurisdictiones tu pos-
sessiones qd onus ipiti et iexpti honori et exha-
neracioni deputant et quicqz teneatur platus
ptalibz tuendis et augendis judicialis coten-
dere ceteris omnibus spualibz exercitibz. Hic
rone ptransim pfecto dinitus et enunciatur
et enunciari potuit de talibz venenū effusuz
in ecclia scā dei **Explicit tercia lctio dñi cā-**
tell incipit quarta.

Dotqz descripciones atqz distinctio-
nes materie necessarias precedentes
liones posuerunt tum de lege pura
divina preceptiva tum de lege pura naturali
tum de lege solum humana et simul ostendi-
mus que leges et quot sunt diuine et que et qd
sunt pertinentes ad diuinam et que imperti-
nentes. Superad diuinus quid et quot modis
ius et dominium et iurisdictione vocarentur superē
video ut ad declaracionem vnicē conclusionis
nostra cum suis sequelis diuertat sermo nē
Erit igitur hec conclusio. Anima rationalis
sicut a deo solo inspirante et influente habz vi-
tam grē que ē baptismus in spū scā sic ipso de-
g i.

serente solvitno pdit alia vitā huiusmodi p̄ha
bitam dū p̄ceptiue legis sue p̄uarietrix inue
nitur Prima ps de se p̄spicua ē & ante deduc
ta in scđia leclone Hcdam p̄tem suademus ex h̄
q̄ alius a deo sicut non habz ptatem infunde
re grām sic nec eripere Ipse p̄terea solus habz
claves vite & mortis etne q̄ apit & neō claudit
claudit & neō apit Ita vō cōcludūt q̄ solus p̄t
dare p̄cepta affirmativa à negatiua sub pena
mortis eterne qz illam infligere solus p̄t Nullus
ergo pdet grām nullus reatum dāpnacionis
et ae icurrit nisi p̄ quanto dñe legis p̄ceptiue
transgressio extiterit Ad hoc ē auctoritas sci
aug. describētis pccm actuale cō millionis
Peccatum inquit est dictum factum vel con
cupitum cōtra legem dei eternam Ad hoc in
ducitur illud apli Stipendia peccati mors ne
la transgressio legis naturalis aut humanae
ut naturalis ē p̄ humana ē de facto peccatu
mortale Et appellamus hic pccm mortale qz
pene etne reatum opatur sedm cursum a deo
iam institutum nō q̄ posset istitui. Addimus
p̄terea ut nālē lex & huana qz eadē lex talis se
pe colicat cū dīna Pz correlariū ex p̄missis et
tigē ad cognitionē exigitatis i pena & p̄missio

ergo feruntur ad finē talem supnaturālē et
 plusq; hūanum Rursus frustra darentur les-
 ges cū appositione penaz q̄s legillatores in-
 fligere neq;rent p̄mo nec de eis in foro suo
 9gnoscere Alioq; poterit legillator oēs ferre
 leges suas sub pena q̄ntalibet possibili vel i-
 possibili quā absurditatē dicere q̄s auderet.
 Sic ē de h̄cūq; lege naturali v̄ h̄uana q̄ neq;
 natura neq; hoies plati vel p̄ncipes possent
 transgressores suarū legum plectē pena dāp
 nationis etne nec de ea ad examen suum p̄ tel-
 les aut aliter deducere. Hac se rōne fulciunt
 doctores noīatim durand⁹ ponētes nūk in pre-
 ceptū iponi p̄ platis aut p̄ncipes sup actibus
 intāscis & occultis qr̄ videlz illos traducere
 neq;rent ad forū iudicij sui qđ nō nisi publicū
 ē & de manifestis. Itaq; secus agere velle esset
 hoīm p̄prium officiū ignoranciū & frustra co-
 nāciū p̄mo & diuinū iudicium temeritate cul-
 pabilis dāpnabiliter usurpācium Ex hoc con-
 sequenter iterunt q̄ actus confessionis sacra-
 mentalis nequit dirce cadere sub p̄cepto ecclē-
 sie sed iudicē dum iubet aliquid ad quod dig-
 ne exequendum requiritur confessio de lege
 diuina cuiusmodi ē suscepcio corporis xp̄i se-
 mel in āno Idē dicim⁹ de actu quolibet interi

tri à de exteriori qui taliter secretus ē ꝑ publi
cari licite nō p̄i p̄ testimoniū duoz aut triū
Judices vero qui de taliter secretis interroga
re & cognoſcere plūm it errant ut dixim⁹ pre
ſertim ubi nichil aliud hāt de publicis actib⁹
accusat policiā suam ledentib⁹ ex q̄bus ista
secreta rōnabili & vehementi plū p̄cione cōclu
dant ſicut ē fama publica & infamis vita ꝑꝫ
nec ſic fas hāt iudicialit adicere ſupmo ſup
plicio non cōdictos nec cōfessos dino ad hoc
obſtant p̄cepto Null⁹ legiſtator etiasticus ne
ciuil habet dīrcē auctoritatem p̄ceptiuā ſup
iſtud ut interiori actu diligatur deus ſup oīa
aut ꝑ in eū ſperetur vel credatur patet ex im
mediate p̄cedentib⁹ Et ex cōſequēti dicimus ꝑ
quantūcūp̄ legiſtatores intendant p̄ suas le
ges ſuos ſubditos debere fieri meliores iteris
us & sanctiores q̄ ad diuinū forz occultū tales
tamen intencionis ſue non cadunt ſub eoz
precepto Ita p̄ ſi fiant actus exteriores ſuo
iulſorum etiam cum peruerſiſſimis intencio
nibus et finibus occultis nō erit ibi trāſgreſ
ſio humane legis ut humana eſt ſed diuine
Et ita ſi dicam horas meas canonicas cum
quantacunq̄ mentis euagacione & nulla at
tencione Si ieunem in quadragēſima tūmō

ut sanior fiam vñ postmodū voracius & inde
 voluptuosius cōedam. Si ferā tonsurā cleri
 taliē aut vado dīmīs diebus ad eccliaz audire
 missā p̄ vanā ḡta aut fraude alia. Sicut de
 alijs actib⁹ extūscis p̄ceptoz ago qđe male
 apud deū peccās i legē suā. me tū p̄ trāsgres
 sole hūanoz p̄ceptoz nullus accusabit. Et hic
 accipiunt fūdāmtum dicentes q̄ in casib⁹ p̄-
 missis nō teneretur alijs horas iterare sicut
 nec missā audire sed sufficit de pccō in deū cō-
 misso confiteri & satisfacere ad arbitrium con-
 fessoris. Hec at lūia ē mitis p̄ scrupulosis cir-
 ca hūanoz obseruacionē p̄ceptoz q̄s iugiter
 inq̄etat cōscia de reiterando si id qđ faciūt nō
 sp̄ attente & deuote pficiant. Stat simul aliq̄
 obseruare p̄ceptū hūanum & tū peccare mo-
 taliter sicut alijs merendo apud deū poterit
 hūani p̄cepti violator accusari. Patet p̄mū
 in casibus p̄cibus vbi sit actus p̄cepti hūani
 ad finē p̄lū. Patet scdm q̄ alijs excusacioēz
 habens sufficientem interius de qua tamen
 non potest facere fidem exterius omittit aliq̄
 de operibus p̄ceptis per ecclesiam quā mad-
 modum dampnatur ab ecclēsia ille qui non
 vult redire ad societatem mulieris quam ficte
 despōnsauit in facie ecclēsiae. Sed obicitur per

Illud apli Deus qui iustificat q̄s ē qui cōdēp-
net? Nūdemus q̄p alio & alio resp̄cū deus ip̄e
iustificat & cōdēpnat. Vult quippe legillato-
res publicos de publicis tūmō sentenciarē et
ad iudicū suū occulto reseruari Propterea i-
dē opus sicut ē occultū ecclie & manifestū deo-
sic aliter poterit & aliter iudicari Sed iterum
forcius opponitur Nullū ē iudicū r̄cm nisi p̄
quanto dīne legi cōformatur qđ est dictamen
p̄me regle & r̄ce rōnis Quis at dixerit dīna-
legē falsā ē aut q̄s dictamen r̄ce rōnis credi-
derit erroneū? Ut igitur q̄libet lex vera sit ne-
cessē ē aut si falsa erit lex nō erit Est tamē fal-
sa rō dū iudices errant & q̄ petr⁹ q̄ supponi-
mus apud deū inocētē sit pro homicida con-
dēpnand⁹ & q̄ petr⁹ sit cōpellendus reddere
debitū nō sue vrori q̄ existens in caritate & ex-
hinc de societate scōz sit excusat⁹ Hentit h̄
idē deuot⁹ bernard⁹ in de p̄cepto & dispensaci-
one qui s̄iplicē ocl̄ in quo totū corpus operati-
onum lucidum fiat dicit oportere rectum et
verū esse quia nec veritas sine recta intentione
nec intentione recta sine veritate sufficiunt Alio
quin non inculpsasset apostol⁹ quosdam qui
habebant zelum non secundum scientiam nec
christus condempnasset interfectores martirū

q̄ arbitrabantur se obsequiū p̄stare deo. Huic
 opioni r̄identes cōcedim⁹ p̄ regla q̄ nullum
 dictamē p̄iculare p̄acticū quo ipatur actio ē
 r̄atā n̄isi sit in veritate subficit. Sz qm̄ ex fal-
 sis seq̄t̄ur bū vez concedim⁹ m̄ta esse iudicia
 p̄actica vera s̄q̄ ex falso deducūtur. Exempli
 gr̄at̄ hoc argumentū. Ois homicida pris
 ē suspēdēdus petr⁹ ē homicida pris. g⁹ petr⁹
 ē suspēdēdus. Maior ē lex hūana ut supponi
 minor p̄bata ē p̄ testes falsos qui tñ repellī n̄
 p̄t̄ ut etiā p̄supponit̄ x cōclusio leḡs ē dic-
 tamē istud. Petr⁹ h̄ys stantib⁹ est suspendē
 dus qđ utiq̄ vez ē apd̄ cōcedētes ignoranciā
 invincibile in eis que facti sunt aut iuris hūani
 Altera ēt r̄atio x forte rōcionsabilior et ma-
 gis ad intencionē beati bernardi dicentis mi-
 noz̄ precedentis filogismi aut alteris simili n̄
 esse istam petrus est homicida. Sz istam petrus
 probatur homicida per testes iconuincibiles
 de falsitate et hec vera essz apud eos sicut ma-
 ior. Si igitur conclusio vera sit talium null⁹
 mirabitur. Imptamen hoc loco pro diuerſi-
 tate opinionum de ignorancia si sit invinci-
 bilis aliqua aut si nulla esset consequenter va-
 rietas respōsionum et quicquid sit de ignorā-
 cia facti aut iuris humani et naturalis positi-

cōcōrē est sūmā nullā in hīs que lēgis diuinē
sunt cadere ignorānciā invinciblē qm̄ faciē*
ti qd̄ in se ē deus sy assistit pat̄ illustare mē*
tem quantū oportebit ad salutē & erroris eui*
tacionē Quocirca palā est rō cur martirizā*
trs ap̄k̄os credendo se p̄stare obsequiū deo o*
cl̄m simplicē non habuisse culpantur sicut nec
illi q̄s ap̄k̄s arguit habere zelū nō sed m̄ sciam
Iuxta hec ap̄t̄ur intellectus ad cognoscendum
si fides inclinare possit ad falso & fides ad ma*
lū cōstat q̄ nō īmediate sub falso et mali rōne
sed an īmediate cōsideret studiosus inquisitor
Ex incidenti dīcim⁹ q̄ nullus fidei credit arti*
culos de futuro contingentī sic ab olute quin
sciat deū id posse nō facere Deus ergo si per
potenciam absolutam facer̄ nichil fore futu*
rum non videtur ex hīc assens⁹ fideliū sal*
ficari qui potenciā non absolutam sed ordi*
natam iuxta legem datam intendunt quem
admodum falso non fuerunt allerciones ionē
ad niniuitas & ysaye ad ezechia Nam subuer*
sio ad demerita niniuitarū et mors ezechie
ad cursum nature cois referebantur Non enī
misericordiam dei ad correctos & potentiam
ei⁹ supra cursū nature hīj pp̄hete secludebat
ita nec catholicor̄ fides excludit potenciā dei

Absoluta non ad faciendū ea q̄ fieri sup̄ra dī-
 dinata eius potēcia stabiluit. Om̄illio ho-
 rāz canonizaz transgressio ieunior̄ ecclesiasti-
 corū i generaliter omnium statutor̄ & regula-
 rum & canonum nunq̄ est peccatū mortale ni-
 si pro quanto dīne legi preceptiue dissonans
 inuenitur. Et ita quantum lex aliqua habet
 admīrūtum aliquid de lege diuina preceptiua
 tūdem et non amplius est eius transgressio
 mortaliter viciosa. Quā nob̄rem discernere de
 omnibus legib⁹ manifestum est spectare
 principaliter ad theologiam velud ad scien-
 tiā superiorem et architectonicā. quare
 nus recta racio sepe illud qđ iuris diuini et
 in eis ab illo qđ est humanum sive positivum
 tanq̄ si aurifaber peritissimus secerat aurū
 ab argento et argentum a plumbō. Et quo-
 niam multi precipuam hanc artificem theo-
 logiam vel ignorant vel negligunt vel sper-
 nunt que tamen de seip̄la dicit legum condi-
 tores per eam iusta discernere. Ideo turbacio-
 nes in policijs et consciencij⁹ sepius oriri co-
 pertū est. Idcirco preterea legislatores ecclēsi-
 astici & ciuiles plerūq̄ sua p̄tate & auctoritate
 noscūtur abuti plerti ecclesiastici illi qđ p̄ ordi-
 nant p̄p̄ monēt quicq̄ p̄cipiūt volūt p̄dīnis

legib⁹ habeti par qz robur habete silitet abu-
tetur sua p̄tate p̄cipientis sub iterminacione
damnacionis eterne Neg⁹ tū exculauerī oīns
legillatores taliter ⁊ talia loq̄tes plumb⁹ eni
qz ad certā regulā ⁊ dinam sapiam sermones
suos voluerunt glosari iterptari ⁊ recipi. qz
si nō hoc hūiliter itenderiat pñūcio non ego
sz apks qz nichil possūt cōtra veritatē sz neg⁹
contra caritatē deniqz suū ē talib⁹ uti verbis
in suis institutionibus qz neg⁹ a vero deuient
neg⁹ simpliciozib⁹ ⁊ ignaris timores et scrupulos
varios ingerant qz si videlz ipsi ligetur
vbi liberi sūt tanq̄ p̄terea graui iugo p̄man-
tur vbi ad leue iugū ⁊ suave vocavit eos xp̄s.
Ex hoc qz alijs peccaret mortalit transgre-
endo cōstitutiones alijs humanarum tradi-
tionū non sufficient cōcluditur qz ille cōstitu-
tiones obligēt ad mortale delictū. **D**eclarabi-
mus istud argumentantes a fili vel minozi
Sit alijs pit⁹ medic⁹ ordinat⁹ p̄ republi-
dicat ille petro. Petre do tibi legē pro tua sa-
nitate quā si transgress⁹ fueris statū dissolue-
t⁹ corp⁹ tuū qz ea seruando cōualescz. **N**ō bibas
vinū puz h̄ duo. **N**l⁹ nescit qz medic⁹ vt me
dic⁹ carz factate cōdēdi leges obligantes ad
peccm mōrle ⁊ tū i casu tūsgressor hui⁹ legillac

dampnacionē incurret Ponetur sile in materia
 de ebrietate aut furie piculo Si medic⁹ denū-
 tiet ignorantib⁹ tale vinū nō bibetis alioqui
 & inebrietatē vel furia incidentis · Quis nesciat
 transgressores tremerarios criminaliter deli-
 qre nō qđē ppter medici pceptū q̄uis i casu
 si ita nō pcepisset non peccassent excusante e-
 os ignorancia sed qz puaricatores sūt horuz
 pceptoz dinoz & similiū Nolite iebriari vino
 noslīte vos occidere Nō prslus dissimilit ē in p-
 posito q̄uis enī leges hūane et ciuiles ut tales
 sūt fint solū p ordinacione policie hūane ecclī
 & cīcī in eis que corpus respiciunt & ita
 solā merentur punitionē tpsalē violatores eo
 rūndem & obseruatorē p mīo temporali do-
 nantur Nichilominus ex consequenti et mu-
 tua colligacione ac mixtione quam habent ad
 leges diuinās resultat crimen faciens reos et
 terne dampnacionis iplos contēptores Si
 aliqua lex hūana canonica vel ciuilis non pos-
 sit concludi ex lege diuina nisi coassumendo
 propositionem vel consequenciam legi diuine
 impertinentem consequenter ipertinens ē an
 transgressio illius sit mortalis an nō mortali-
 ptz ex pcedentib⁹ q̄ si q̄s platoz vellz h̄mōi
 legē à diceret habere robur legis dñe sibi fas

eēt p̄ theologos aut aliq̄s h̄ cognoscētes fē
sistere in facie & dicere q̄ nō rē abulat ad ve
ritatē euāgeliū ex q̄ ap̄lius videtur nō rē secu
rū assērere tot leges & canones & reglas quot
rep̄iūtur oēs obligare ad pccm mortale tū ex
multis causis iterius assignandis tū noīati ex
eo q̄ m̄ltē huiusmōi cōstitutiones iptinentes
sūt legi dīne q̄ in euāgelijs cū suis expōsicio
nibus sufficenter tradita explicataq̄ ē Et
h̄ notandū ē p̄ resolucione materie scđm quā
resolucionē oīa dcā & dicenda volo intelligi q̄
p̄cepta affirmatia dei q̄ p̄mis obligent ad sep
nō tū p̄ sp̄ ut ē coīs regla migrōz. Obligant
q̄ sub q̄dā disiunctione ad hoc faciendū ē il
lud p̄ ist & illo t̄p̄ put cas⁹ icidit & sapiēs de
terminabit. Sicut exēpli grā Occurrentibus
duob⁹ in extrema necessitate famis quoīz soli
possū succurrere teneor succurrere isti vel illi
sub disiunctione & non abob⁹ simul & quoniam
in coīitate xp̄ianorum pauci sunt qui scirēt iū
dicare de t̄pe certo quando p̄cepta affirmat
tua facienda sunt Propterea prelati qui sapi
entes sunt limitant illa p̄cepta tanq̄ sub q̄
dam disiunctione obligancia ad certa opa et
t̄pa definiata. Exēpli grā lex dīna vult ut ali
q̄ cult⁹ latrīe exterior deo ploluatur ne igit⁹

Peccarent hoīes aut p ignorāciā aut p deli-
 dia & inadūtēciā limitauit ecclā certū tps
 & certū modū exēq̄di pceptū illud s. diem dñi
 cū & cēllacionē ab opib⁹ seruilib⁹ & mille audi-
 tionē quo adipleto. adipletū ē pceptū illud at
 firmatiū. q̄ si q̄s peccat mortalit̄ transgredi-
 endo limitacionē istā ecclie. hoc nō ē pprie ex
 hoc q̄ ecclā sic p̄cipit s̄z q̄z sic limitare expedie-
 bat p coitatem. Et iam hō fit cōtēptor dñi pre-
 cepti & supioz suoz q̄bus sponte se submisit a
 submittere debuit pro utilitate sui & coitatis
 tuiz ē ps. q̄uis adhuc in talib⁹ limitacionib⁹
 quedam adduntur magis ad quandā decenci-
 am q̄ pcepti necessitatē. Et nō p̄t vlt̄ dari re-
 gula nisi vt equitas que a phis dicitur epy-
 kepa iudicabit Verū est enim illud p̄li. Om-
 nia mandata tu a equitas Nulla lex appellā-
 da est neq̄ ferenda tanq̄ necessaria ad salutē
 eterna n̄ que non est de iure diuino in aliquo
 quatuor graduum q̄s lcio pcedens exposuit
 Oppositum senciētes a facientes moliuntur i
 ponē iugū grauissim sup ceruices hoīz & spgē
 laq̄os pedibus eoz lapidē & scandaluz q̄obrē
 theologia q̄ ē lex euāglica dicā mli⁹ ei⁹ doc-
 trin⁹ & ex plicatrix dēt i oib⁹ pcedē platos eccl
 asticos i suis instituicib⁹ & decretis ne k̄ obānt

præceptis dei ppter inftitudinē emerolā iurta
pperiū xp̄i fcm̄ pharizeis & ne credantur ligā
re ad penā eternā ubi pena cuiusq; sola reperit.
Doctrina hec p̄cipiuū locū habet i materia ex
coicacionū late sūie. Nā q; pro solū incō modis
tpalibus evitandis aut cōmodis politicis cō
seruandis efūa vult infligere mortē cui q;lo si
mīlis erit illi nīz q; volens abigere muscam a
fronte vicini eā securi p̄cuciemis vicinū stolidū
ex cerebarū Aut ei pare dixerim q; studens cu
racoī modici vulneris in pede equi sui pedem
cōflestim abrupit & scidit equūq; permit **S**o
la itaq; contumacia vera vel p̄slupta reuineō
stare iudicio ecclesie reddit hominem p̄ xp̄ia
no se gerentem dignum excoicacione **N**am si
patus est audire ecclesiā quare velut ethnicus
nobis erit & publicanus **P**orro differt plu
rimum qual est contumacia & q; dampno sa
ecclesie pro qua materia et circa quam incur
ritur **N**am peior est contumacia i materia fi
dei & religionis quando pusille questionis de
paucis denarijs ubi nūq; tm̄ prodest obīa qū
tum obest excoicacio separata a spiritualibz su
fragijs & societate scōz ita ut longe mitio & fit
pcessus q; sit in curijs lekaribz p̄ puniciones
corporales seu temporales q; ubi per prelatū

p̄scindi q̄rit⁹ s̄ia a d̄eo vita sua & dari sat̄hae
 ne in iteritum nō solum carnis sed sp̄s ne iam
 saluus fiat ab aliorū auxilio destitut⁹. Occur-
 rentē du h̄io pbabili de aliqua lege utrum di-
 na sit aut diuine cōnexa seu p̄tinens tuc⁹ ē le-
 gem illam p̄ d̄ina suscipere q̄ p̄ humana neg-
 ligere Tene certum cōsulit aug⁹ & dimitte in-
 certum Est itaq̄ regla migrāk q̄ exponens se
 discrimi pccī mortalis peccat mortaliter. Et
 hanc fūdat dcm̄ sapientis Qui amat pīculuz
 p̄ibit in illo Nō tū de oī dubio s̄z de pbabili et
 v̄hēritati h̄i vñ ē. Totā i hoc loco materiā de
 cōscia erronea q̄o ligat & q̄o n̄ & de pplexi-
 tate an sit possibil & de scrupul⁹ q̄o fugandi
 sint aut deponēdi tractare p̄tinens eēt nisi q̄
 aliū locū habēt & ad euentū festinamus. Hoc
 vñ generale donatus documentū credere s.
 faciliter sapientiorum et bonorum iudicio et
 contra coēs eorū sentencias non leviter fibi
 met formare scrupulos anxious & timidos fal-
 lorū si non ita iubet sapiens fili ne innitaris
 prudencie tue. Et rursus Noli transgredi ter-
 minos quos posuerunt patres tui. Hoc preci-
 pue necessarium est apud religiosos respectu
 superiorum suorum. hoc et apud ignaros
 diuinarum legum quīneciām iuniores p̄p̄

theologicis lris imbuti tale debent reuerencia;
senioribus in quib⁹ vita cum cōscia concorda-
runt ⁊ vix ppter aliquas nouas suationes q̄n-
tūcūq; appentes ptinax vnaq; feratur Cito cō-
tra determinationes eozundem assercio vtus
quippe qualem habeant genitā ex multis ex-
pienījs longe cercius arte iudicat ⁊ opatur
Porro iudicium rōnis sicut obtenebratur et
luiosa eius radacio diuersis viciat⁹ appendicis
per iterpositionē nubilosarū passionum atq;
prauoz affectuum eriā in lēatis iuxta simili-
tudinem solis vīsi p nubes **H**ic p prauā iſtruc-
tionem intellēcūs in lēis plerim diuinis cau-
lantur nonnonq; errores in eis qui se totos
deuotioni tradere crediderunt dum voluerūt
plus sapere q̄ tibi satis erat **A**d presens corre-
larium iducam⁹ exēplū iam inductum de me
dico cuius consilijs aliquādo parere debem⁹
sub pena peccati mortalis et ex transgressio-
ne sui consiliij vel scimus vel probabiliter et ve-
hementer credimus nos inebriandos et con-
sequenter transgressuros legem dei **S**alubet
rimū est sapientis documentum quo ait.
Que tibi precepit deus illa cogita semper **E**t
in pluribus operibus eius ne fueris curiosus
Eten⁹ ppter ignorāciā dinoz pceptoz quā

Quid signit superuacua occupatio circa tradicio
 nes humanas aut curiosa inuestigacio reruz
 penitus inutilium. Colsurgunt ex consequen-
 ti faciliter transgressiones diuine legis. q
 si hoc dampnabile sit apud homines quam tam p
 er dampnacionem sibi met accumulant in h
 omo culpabiles. vel ecclesiastici rectores. vel re-
 ligionum professores. **V**iratus sum aliquan
 do qua ratione ipi ecclesiastici plerim ordinati
 et religiosi prohibentur a scia medicina et no
 remouetur de facto a studio tradicionis hu
 mane. Nam corpus loge melius est q terrena
 substacia cui tradiciones iste deseruunt. q si
 per alios potest corpore curari nonne similiter p
 vicarios et alios de ecclesia contemptibiles put
 iubet apostolus posset ipsalia ministrari. nonne sac
 tius est ecclesiasticum per se deo seruire et mundo
 per vicarium q ordine peruerso pmo ecclauer
 so vicaribus constitutis p spiritualib leipsu nega
 te deo et tradere totu mundo. Prorsus ita Ve
 ritates omnis universales i quibus fundatur le
 gillatoru hominum pta sonates q paru ha
 bent auctoritatem tradicōes sue cū lege diui
 na. Et qui eas spernit deum spernit et do re
 na. Et qui eas spernit deum spernit et quando
 possit necessario debent intelligi si et quando
 potestate sua non abutuntur et dum legibus

divinis sufficienter iurantibus auctoritatesq;
Ictōz & canones sūmorū pontificū quotq; al-
legentur sicut et absq; numero nihil pñt idu-
ci nihil aliud pñt cōfirmare **T** Quāobrem di-
cimus pro regula qñcū et qñliter licet dubitare
de pñtate alicuius pp̄ter defectum debite elec-
tionis sue aut abusum sue auctoritatis tñndē
Et taliter licet dubitare de obligacione tradi-
cionum suarum ut sue sūt precise **T** Ad dñm⁹
adhuc q; nulla tradicio vel regula vel lex vel
determinatio puri hoīis q; i talib⁹ fallere pñt
et falli obligat vt precise talis est subditos ad
credendum eam tāq; veritatem fidei aut di-
uinam legem licet obligare possit sub pena po-
litica ad exteriorem eius receptionem et ad nō
ipugnandum eā **E**rinde patet via ad iūstigā-
dum p̄iculariter quid opentur determina-
tiones sūmorū pñtificium quid condemnatio-
nes articulorū pñsieu vel alibi facte poterit fi-
quidem fieri ut absq; pñtō mortali pñmo cum
merito magno sicut aliquis theologus vel a-
lius prudens qui dissentiet corde ab humanis
determinationib⁹ aut traditionibus q; tñ ob-
ligabit² propter evitacionem scādali vel altrei
non repugnare exterius **N**am pñt aliquarū ve-
ritatum publicatio prohiberi et aliquarū fal-

statum dogmatizatio permitti volumus tu
 vt notetur vigilanter mod⁹ loquendi noster
 de traditionib⁹ hominū vt taliū prescise sūt q
 fallere i ill⁹ & falli possunt. qm̄ determinacōes nī
 ualis eccie i eis quz fidēi sunt ab hz̄z nume
 ro secluduntur in qbus nec fallere pōt nec fal
 li fieri q pōt vt determinacōes aut leges hu
 mane participēt cū diuinis et hac ratione eas
 eē pro diuinis suscipiendis nescit hō. Seq
 tur deniqz pōt sicut ad fidem ita ad legē diuinaz
 preceptuam nō posset aliqz prelatorū quicqz
 adicere quod non eēt p̄us de fide vel lege diui
 na q̄uis nō eēt h̄ autoritate declaratū à hu
 mano precepto sanxitū. Tradicioēs ecclesiasti
 cas et huminas sicut fatū eēt om̄is pro lege
 pure diuina suscipere ita nihil in oībus velle
 de diuinis legibus agnoscere neqz scanda
 losa temeritatē vacaret secūda pte quia notis
 prima partem inducam⁹ illud sapientis.
 Noli esse iustus nimis: qz q nimis emūg⁹ sag
 uinem elicit. Et ut therencianū est proverbiū
 Nonūp lūmū ius lūma iūsticia sit. Et sic eē
 in pposito plane docebimus. nec audiat ego
 h̄ xps q mādatū dī dixit pharizeos fuisse trā
 gessos pp̄t mādata hominū. Dixit insuper
 h̄ z

eads alligate onera grauia & importabilia eet
uicibus subditorum et claudere eis regnum ce-
lorum Verum est quod illud iulij cesaris apud salusti
um ubi intendentis ingenium valet a qua sen-
tentia vulgaratus versus non discordat plurimis
bus intentus minor est ad singula selenis Sub-
diti vero simplices et timorati quando toti
dictioibus intendere compelluntur a superioibus
suis quid mirum si minus capaces redduntur di-
uino rum preceptorum quia et minus in his
edocentur Nunquid non acerrimo supplicio a
acerbissima obiurgacione punietur aliquis
quam pro Paula lobia legis humana & absque oī
reprehensione peccare cotidie contra legem dei
enormiter puniteretur non habemus necesse exem-
plis morari crebriora cernimus quod vellemus
Ex his elicio per doctoribus theologicis doc-
trinam salubrem ne sint faciles asserere actio-
nes aliquas aut omissiones esse peccata mortalia per
sertim sub verbo uniuersali et dum predicandum
erit ad populum Alerato quodam et expro viro ac
cepi principia et esse in omni arte vel doctrina assertio-
ne audace & extremam marie ubi obseruacio con-
muni obnuitur obuiatur ita quod det quilibet nū
quod obliuisci Quā incerta est scia nostra ita ut idem
sepe hoc breui momento tapis nūc in hac nūc

In oppositā ferat² sūiam fit p̄terea q̄nq; vt
 p̄ tales assertiones publicas nimis duras ge-
 nerales et strictas presertim in nō certissimis
 nequaq; eruuntur hoies a luto peccatorū sed i
 illud profundius q̄ desperatus i merguntur.
 Variè p̄terea suborūntur et q̄si infinite circū
 stantie pro quaq; diueritate diuersificari dēt
 iudicium ita ut vix possit aliqua in morib⁹ ge-
 neralis regula tradi que in p̄ticularibus casi-
 bus exceptionem non admittat. **V** Deniq; ge-
 nerantur ex hīc scrupuli inquietatiū cōsciarū
 simpliciū vt in eis sit solidum nihil. **N**ā et si be-
 ar⁹ vir q̄ semper ē pauidus et q̄ veretur oia o-
 pera sua obseruandū est tū suopere illud the-
 renianū ne quid nimis. **E**t ut idē loquit⁹ ne i
 cyp̄ro noduz querant. ne q̄q; eis i p̄peretur il-
 lud eiusdem quid si celū ruat. **V** Demū qd
 pdest p̄mo quid nō obest coartare plus iusto
 mandatū dei qd ē latū nimis. quid insurp ex-
 pedit amarius grauiusq; illud reddere iuguz
 christi qd suave ē et onus ei⁹ leue? **N**am et si cō-
 templus ex hac laracione et dulcedine apd qd
 dam ip̄probos maior oriatur hñtes velamen-
 malicie libertatem. ast apud alios bñ institu-
 tes graciā resonabūt actioēs. **P**restabitur e
 tiam sedulius obsequiū dño et p̄tate mālue

tudinis cuius mādata grāvia nō sūt et q̄ vult
nos non temptari et non grauari supra id
qd̄ possim⁹. Sicut peine restringende sūt ita
leges humāne grauiter penales non sūt absq;
manifesta utilitate multiplicande. In prima
pte concors ē oīm iuristarum traditio. q̄s tñ
aliquando miratus sum dum eos audiui rō-
nem reddentes. cur nomē hoc excommunicatiōis
si solū ponitur. maiorem significat excomūni-
cacōnem. Excolatio inquiunt non pena ē sed
medicina. Ac vero si excommunicatio nō ē pena
quid aliud penam appellabim⁹? Nescio vero
nō solū pena est sed damnosissima pena. Nec ob-
stat huic dicto q̄ medicinalis ē dēt. hoc nem̄
pe propriū ē oīs pene presertim nō extermia-
tive. Secūda ps sequens ex prima iūctis p̄io-
ribus cōdemnat eos qui tāta leuitate ne dicas
temeritate fulminat excoicacōes + irregulari-
tates cū innumerabili multiplicacione statutorū
q̄ vix aliq̄s nō dicam adiplere non dicā ritie
re intelligere et cōcordare sed vel legere tota
vita sufficeret utinā attēderem⁹ oīs + imitse
mūr benignitatē saluatois nr̄i dei. Poteat nec
ē dubiū exigere a nobis iuge seruiciū in p̄cep-
tis lōge plurib⁹ ḡuoribusq; s̄z cōdescēdēs fr̄
gilatī nr̄e. certū et paucū pumerū dereliquit

59

Preceptoz que si cōpeluerim⁹ q̄ p̄ intiles ser
ui sumus p̄ reserūm a morte Et quicquid sug
rogauerim⁹ cōuertit ad deletionē p̄cedentiuz
delictorum aut cumulata gloria remunerat.
Testatur sapies p timorem dei hominem recede
re a malo ita sane melius q̄ p austoritatē hu
manarum legum Nolumus tū nec dēm⁹ icul
pare deuocionem religiosoz q̄ pfectōnis viaz
aggressi tanto precepta diuina diligētius im
plent quāto cōfilijs et alijs obseruacionibus
saluēseris semel astrinxerūt Hic ut fatemur
vincula talium ⁊ alligatura salutaris q̄ discre
tus usus nō ipedit sed expedit gradiētes viā
mādatorū dei Attū q̄ pōt capere capiat qui ia
nō omnes capiūt verbum istud Idcirco aliud
de coitate homin⁹ aliud de paucitate ē iudiciuz.

TOmnis lex humana vel positiva pōt abro
gari in eo q̄ nō necessario p̄cipiat cū natura
li ⁊ diuina Hec aut abrogatio vel sit p consue
tudinē oppositam iuxta qđ dicūt iuriste ⁊ ve
rum ē q̄ cōsuetudo ē optia legū interpres Nec
vñq̄ dicēda ē corruptela nisi ubi p legē diui
na aut naturalē ledere cōuincit Nā sicut con
suetudo dicitur altera natura sic lex cōsuetu
dinaq̄ quasi lex naturalē hūda ē Sit etiā abro
gatio per expressā aut in cōp̄etatiū reuocati

ōne factā ab illo q̄ cōdēdi hūit p̄tātē fit deni
q̄ abrogatio tā maisteste dānositatis si lex il-
la seruaretur Patēt hec oia ex descriptione et
condicionibus legis bone qm̄ honesta ēē dēt
iusta· possibilis iurta naturam & consuetudi-
nem prie loco tpiq̄ cōueniens necessaria utile
et m̄ infesta habetur ex dictis p̄fidori. **T**Ex
hjs liquide cōstat q̄ temerariū ēē & iniquū vel
le omnia decreta sive ecclesiastica sive ciuilia ad
omne tempus ad omnem gentem & patriam
extendere· qm̄ lex q̄ pro uno tpe et loco aut p̄
sonis ēēt utile· ēēt in alijs tpibus loco et per
sonis impossibilis aut dampnosa · p̄mo vel
le sic oia statuta stabilire hominē delirantium
et quasi contendentiū ut opposite leges similē
obseruētur **H**ic fūdat se q̄ dicit nō ita expedi
re vnu imperatore dñari omnibus ciuiliter si
cut vnu papam spūaliter qm̄ lex fidei vna est
apud omnes non ita leges fori. **T** Preterea
positum ē in decretis dis. iij. q̄ leges institui
tur cū p̄mulgantur firmantur cū morib⁹ pte
tium approbantur **I**gitur per argumentū a cō
trario sensu si moribus vtetiū neq̄q̄ approbā
tur ille nullū habet firmamētū & ita populus
hēt multum in sua p̄tātē dare robur legibus
aut tollere presertī ab inicio **S**unt autē h̄ quese

tioēs difficiles q̄lis. s. dīat eē consuetudo ad ab
 rogādū legē aliquam & q̄nti t̄pis & si possit cō-
 suetudo traduci cōtra legē illā. quā cū revo-
 catione iuramenti quilibet itrans aliquā po-
 liciā p̄fitetur et quid sit interpretatiue reno-
 ware. **T** Dicimus aut̄ q̄ vbi nō ē taratū tēp⁹
 a legibus alijs debet fieri abrogacō p̄ut sapi-
 es iudicabit nunc tardius nūc citi⁹ iuxta nccī
 tatis aut utilitatis q̄litatem Nobis insup di-
 tendū videtur q̄ multe sūt iſtitucōes ad qua-
 ramentis astrīgere q̄s tā obseruare nō tenen-
 tur. nō q̄ piuriū sit licitum sed q̄ iuramenta
 talia sūt semper intelligēda ciuiliter Hoz exēpla
 sumere possum⁹ i p̄clarā vniuersitate parisiē
 sī & in eccliaz alijs collegijs Cōstat q̄ nouiter
 iſrantibus dicēa vniuersitatem vel collegia le-
 guntur explicitē cōstitutiones aliq̄ inter ce-
 teras que nullatenus obseruantur. q̄bus lec-
 tis petitur ab eis Vultis nos ista iurare Qui
 respondent Ita iuro Nec aliud excipiunt q̄ il-
 quis dixerit om̄s p̄ntes tam eos q̄ exigūt q̄ il-
 los q̄ prestant iuranētū criminaliter deficere
 videat quomodo tot & tales summ⁹ litteratu-
 re & p̄bitatis viros possit absq̄ temeritate dā-
 nare **T** Propterea i oī iuramento vt cōdīcōes

multe subintelligantur necesse est Primo in
omni constitutione per superiorerz edita relet
uatur semper eius auctoritas primo nec po-
test excludi quantumcumqz aliquis iuret se uol-
le vñqz in posterum uti dispersalione seu re-
lacione per superiorem facienda quin su-
perioris auctoritas sit in hoc superiorz Et ita
plus habet in priuilegijs per summos ponti-
fices collatis tam in vniuersitatibus qz in of-
ficiarjz dñoruz: qz quis autem videretur eē tu-
tius explicare suā intentionem in principio iu-
menti Stud tñ nō exigitur ad evitacionē pñu-
rj. nā a lege sufficiēter explicat² ¶ Kurs⁹ iuā
mentū sicut et votū nō obligat ubi vergūt pa-
la ad deteriorem exitum idcirco recipiunt dis-
pensionē aut relaxacionem aut cōmutatio-
nem ut sapiens presertim superiorz iudicabit
Amplius iuramentuz nō pl⁹ dēt obligare qz
uoluerit aut rōnabiliter velle debuerit obliga-
re: ordinator talis iuramenti & i cuius fauore
fit Hinc saluat sur quod dictum est de prestaci-
one iuramenti apud vniuersitates et collegia
super multis que manifestum est nullo modo
custodiri. Habenda est itaqz presumptio qz exi-
gentes talia iuramenta non intendunt obliga-
re ad ea qz nec ipi nec pr̄s eoꝝ obseruarūt

sed subintelligitur semper et si non explicet² Hec
 autem similis addicio si et iuramentum rationabiliter ta-
 lia cadut sub iuramento iuxta consuetudinez
 et utilitatem policie de hoc rursus infra dicet²
 Et si per peccatum ecclasi possit aliqua lex abro-
 gari aut per maliciam subditorum puto enim quod sic
 et quod multa agenda et vel omissa prelati alii
 quis potest obligari propter generalē maliciā aut
 errorē subditorum quoque opposita aliquando
 agere vel committē teneret²; sicut in materia nunc
 turrente dixisse et scripsisse memini quod ecclasi ubi
 via cessionis fuisset minima bona tamen attēptare eam
 deat dominus Benedictus attenta deliberatioē regni
 francie et aliorum subditorum sue obedire; sed domini hys
 alibi **T** Postremo cēlendū est superior reuocare su-
 à legē positiū de quod semper loquimur quoniam cognos-
 cit subditos passim et publice illā transgredi
 et patitur neque contradicit aut si contradicit tam
 dampnose contradicit aut solis verbis cum de-
 beret uti factis Notetur h[ab]et sanctus Tho. Item
Gaufridus Ad hoc correlarium principale est exē-
 plū multiplex in corpore decretorum ubi magis post eti-
 am eorum quod statuerunt generalia consilia non seruat² Nam
 et in primo vigore ecclesiastice discipline multa severo
 rigore statuta sunt quod modo defluerentibus in peiora mo-
 bū non solū inutile sed impossibile habentur executores h[ab]et

attendēs legislator noster ihesus xp̄s utiq̄ sa
pientissim⁹. iudiciale oia tanq̄ variablia ī
liquit illoz iudicio qb⁹ dixit .Qui vos audit
me audit ita tū ut nouerint se positos ad edi
ficacionem nō ad destructionē. et ut scđz legē
dei q̄ ē regula generalis oīm xp̄iane legis pro
fessorum sub uno abbatे xp̄o; ipi n̄ iudicet cā
non apliantes neq̄ restringentes neq̄ durio
re facientes q̄ expresserit xp̄s q̄ iugū suū dicit
esse suave et onus leue. Non em̄ plus hñt i po
testate prelati ecclie ligare subditos ad aliqua
q̄ nō sūt tradita in regula euāgelica professa ab
oībus xp̄iais q̄ h̄eant abbates sup relegio si
luis ad obligādum eos p̄ter regularem profes
sionē suā de qbus tū ē sentētia sc̄ti thome r a.
lioruz doctorz cōcorditer q̄ nō p̄t abbas mo
nacho p̄cipere aliud q̄ i regula sua professus
fuerit Hoc em̄ ē voti obie iterpretacio. p̄ eius
professores scđm regulā obedietes se p̄stabūt

Velle omnes excommunicationū et suspensi
onum et irregularitatum istituciones q̄ scrip
te sunt p̄o non abrogatis exequi videntur it
rationabile et legibus tam diuinis q̄ huma
nis aduersum Constat enim omnes huius sa
di cōstituções à fē om̄s eē d̄ iuē positio Cōstat
pt̄ea m̄ltas eas i dissuetudinē veille per non

vsū aut vsū cōtrariū scientib⁹ p̄latis nō ob-
 viantib⁹ p̄mo nec obuiare debētibus Cōstat
 deniq⁹ p̄ tanta ē huīsmō iñstitutōnū m̄ti-
 tuto q̄ si teneretur in suo vigore · maria p̄s
 ecce dampnaretur et caritas q̄ ē finis totius
 legis ecīā dīne ledereetur Attū oīs lex tūn pre
 scise hēt de boītate et stabilitate quantū p̄tici
 pat de caritatis lege q̄ est finis p̄cepti et secun
 dū quam d̄rēnt cetera moderari Et qm̄ mate
 ria ista de excomūnicacōib⁹ p̄plerā ē cōfusio
 tractata ego aliquas p̄positōes examinacio
 ni superiorū et prudētiorū decreui p̄ponendas
 absq⁹ assertione alioz quas ip̄i allerēdas indi
 cauerint ad q̄s spectat Prima p̄positio.

Nulla expediēs videretur excoīcationis
 terri suā nīb⁹ p̄ manifesta cōtumacia
 q̄ se mōstrat aliq⁹ audire eciam nō patū. Rō
 e qm̄ dū sēper patus est audire eciam cur ha
 bebitur sicut ethnicus et publican⁹ cur ab ea
 dēm̄ prescidetur Hoc tenet Scot⁹ i q̄to sēten
 tiap dis. iiiij. et allegat ad h̄ tertū xp̄i in quo fū
 data ē aurtoitas excoīcāndi et correctiōis fea
 terne Et h̄ sumitur validū a contrario lēsu ac
 gumētū iuxta hoc viderē ē qualiter impossī
 bilitas parendi mandatis ecclēsie facit ut q̄s
 ap̄ dēū nīla sit excoīcāōe līgat⁹ · q̄ si talis i

possibilitas notoria sic ipedit ne quis possit
ab ecclesia per excommunicacionis suam iuste se
parari Ad hunc videtur usus ecclesie dum quis excommunicatus
pro debitis absolvitur dum cedit bonis
suis omnibus quod facit in hunc ultimum enim quod potest Ceterum
dum aliquis ex ignorantia propriei culpabili aut ex
infirmitate et passione viciosa non tamquam con-
summati facit aliquem actum pro quo statuta est sua
excommunicatio late summa ab aliquo prelatorum Vide
at iuriste et iudices si talis possit dici excommunicatus ipso facto cum semper sit et fuerit promptus
stare correctioni ecclesie super delicto suo prout super
ponitur quod non est ex contemptu clauis et iurisdictio-
nibus ecclesiasticis alius motus est et dictum est
malum fecit Non enim querilibet inobedientia contumacia
reputatur

Hecunda ppositio
Expediens videtur ut nullus teneret alterum
vitare quantumque excommunicatum iure nisi
si postquam denunciatus fuerit esse talis a suo iudice
In omnique alio cauere fere potest hoc rationabiliter plus
quam primus seruum non esse excommunicatum et oppositum fac-
tum est ex potest se frequenter discrimini petri mortalium
alienum seruum temere iudicando Exempli gratia
a Video sorte interficere sacerdotem aut eum vulnerare si iudico sorte excommunicatum possum errare
quoniam propter a iudice potuit habere praedatorem ut hunc faciat

vel ebrietas aut furor eudem excusat aut ali-
 ud aliquid interuerit propter quod in iudicio contem-
 natio dum ad illud veniret absoluatur. Preterea
 quicquid sit in presentia facti nescio. tamen in
 extra biduum an a suo iudice fuerit absolutus.
 quam solutionem neque mihi neque ceteris te-
 net nunciare. Hec est dum iudicialiter est condemnata
 iudicio publico det absolui si non vult e-
 uitari. Quereret tunc aliquis quod operantur tunc
 excoicaciones late sententie per canores. Rudebo si
 tunc accepi a preceptor meo eas tamquam operam
 ut absque processu aut iudicali aut noua consti-
 tutione possit iudex statim probato factum vel con-
 fessato ferre iuris sententiam et eandem pub-
 licare non sic ubi canores essent soli ferende sine
 quoniam monicantes et presul scimus terminos iuris per
 regretur multiplices. Ex eadē radice videtur quod
 ubi prochianus det euitae curatū suū a suis le-
 gisteribus publice separando nisi priua sui suppo-
 rta sententia fuerit publicata. Debet etiam tolli
 quantum possibile est a subditis occasio rebellio-
 nis ad superiorē et diuinitatis iter se et temeraire
 diuidicacionis cuiuscumque alterius. quoniam ista sunt peccata
 gravissima. Sed dare licetiam vel preceptum consilium
 per subditi vitare curatos suos non priua sua et
 publicata est eos predictis potiorum picorum expopere

Inquam cum laici clericis sint infestii poterit leui-
ter dicere de suis curatis quod sint fornicatores
publici si forte colloquium vel consorciū in re-
dicum viderint apud eum cum mulieribus.
Ruerlus et si curatus fuerit heretor fornicator po-
tuit tamen penitere et secundum iudicium sui
superioris et confessoris obtulit se dimissus
concubinam suam tempore et loco. quod non subito
tenetur hoc semper facere sicut nec penitens
astringeretur remouere subito a se quicquid
fuit aut est occasio peccati. **T**unc parochianus
vitando istum vere absolutum quod non pec-
cabit. **N**on debet autem leuiter suspicari nunc a
alias quod vero careat beneficio absolutois ni-
fi dum per sententiam iudicis fuerit ut talis per
mulgatus. **S**ed tunc tam diu vitabitur quod ad
usque fuerit publica denunciatione nouiter ab
solutus. **A**dde quod stabit tunc eē diē dominica
cum dū prochianus primo incipiet suspicari
vel iudicari quod curatus sui est fornicator publi-
licus et ita vitandus quid aget in hoc casu a
vitabit eū et hoc erit contra preceptū eccie ot-
audiēdo missā die dominico quod alia ut suppono
nō potest illo die procurare. à coicabit et h̄ erit
contra cōsciam et editicab̄ ad gehennā. **P**oterit
ecia falli ut dictu⁹ ē de inpeitencia sacerdotis

parte penitentis et absolute iudicando pmo e
 um potius debet iudicare penitentem et bo-
 num q̄ oppositum. cū subito potuerit a spiri-
 tu sancto visitari et penitere et confessionem
 actu vel voto perficere Postremo quis nō vi-
 drat hanc licentia esse somitem scismatiū iter
 subditos alijs dicentibus de curato qr bonus
 est. alijs non sed vitandus quia nec par ē oīm
 affectio nec par discretio. nec par eoz que iuis
 et facti sunt cognitio Obiceret fortasse nobil
 illa decretalis cum suis glossis quesitum de ca-
 habitatione clericorum et mulierum vbi p ar-
 gumentū a contrario sensu trahitur q̄ forni-
 cator notorius qui scz nulla tergiversacione
 negari pōt ēē. talis vitandus est etiam nō ex
 iacata superioris sentēcia Hic dicitur aliquā
 vel q̄ consuetudo opposita et prelatorum to-
 lerantia q̄ non executa ē hāc decretale in cura-
 tos et subditos interpretate sunt illam legez
 non ē seruanda Vel q̄ ante sententiam supe-
 rioris et q̄ diu toleratur nihil proprie dēt ita.
 notorium crīmē a subditis reputari quin ali-
 qua possit tergiuersacione negari Juste quidē
 aut propter inspirantem grām ut dictū ē q̄
 nescit in visitādo tarda molimina aut qr nes-
 citur operantis intēcio et causa Nōne possz m i
 i i

lier i casu frequētari a curato pro sua conuer-
sione sicut egerunt aliqui sacerdōtēz gā publicas
meretrices sic presbiter etiaz meritorie tradi-
posset morti Ad h̄ facere videtur decretalis i-
mediate precedens Multa insuper de c̄reta q̄ n̄
loquitur in hac materia nisi ne sacerdotibus
finaliter cōdemnatis si bene videātur aut si a
liq̄ sonat aliter pōt eis non incōgrue iter p̄ta.
tal is aptari Et videātur obsecro oppositū senti-
entes q̄ irrōnabile sit ut p̄lat⁹ cōicet cū cura-
to prochiano salte dū tolerat eū scitū eē talez
z prochiani eūdem euitare nō dico poterūt s̄
debebūt. q̄ si q̄sierit aliquis quid valebit igi-
tur illa distinctio famosa iter fornicatorē no-
toriū et nō notoriū. plane ad hoc q̄ notoriū
pōt absḡz alio iuris ordine protin⁹ cōdemna-
ri p̄ iudicem. ali⁹ nō nisi testib⁹ legittimis iu-
ris ordie p̄cōuict⁹. Juxta h̄ elici forfītan pōt
itellec⁹ q̄ dēt foricari⁹ notori⁹ euitai. qz ipē
pōt aut dēt statī iudicialiter p̄ euitando iudi-
cari. Judicari nō dico a subditis sed a prelatis
Cōsuetudo p̄mo & utilitas publica videtur p̄
hac interpretacōe militare & hac reddere non
distortam Pro dictis oībus sūt glose ordina-
rie augustini & ambrosij sup illo p̄m ad coī-
theos. v. Si quis frater noiatur. xc. Similia

diceremus de suis promulgatis generali modo
 loquendi absq; noui nū expressione per et
 ceras ut dicēdo Excoicamus sortilogos om̄is
 nes ipedientes iusticiam ecclesiasticā om̄is q̄ tale
 rem subripuerit et Talis mod⁹ loquēdi gene
 talis et cōfusus nō ligat ut videtur audiētes
 ad euitandū illos quos i particulari tales cog
 noverint nisi per iudicium tales esse nominati
 p̄mulgentur Non em parem hēt efficaciam ge
 neralis mod⁹ loquendi cū spāli sic^t sacerdos
 lat⁹ p̄t dicē q̄ oīs fur ē suspēdēd⁹ nec irregu
 laritatē icurr̄ q̄ inodaret² si dicerer h̄ fur dil
 pendio meruit iterimi Alie cause patent ex p̄
 dictis deniqz racio ad p̄positum ē q̄ m̄ m̄ i⁹ ia
 cer pena magnum insup discriuen conscie a
 pud innocentes si p̄ alioz delicta ipsi passi et
 absq; iudicio tenerentur excoicati Audiu de
 papa urbano quanto q̄ glabatur se papa esse
 ob hanc p̄cipue causam q̄ uallis pruis excoi
 cacionum et irregularitatum erat obnoxius
 q̄ si dilexisset primos suos sicut seipsum et h̄
 aduertisset relarasset fortassis tot laq;is tor
 eriam onera tot picula ab eoz cœruicib⁹ ut ali
 q̄li x si non pari ad ipsu uilibetate gratulari
 potuisse Expediens videzet² ut oīs sūie excoicacois

qz vñ nclus ē à pl9 obē qz psit tā in ecclia vñ
qz i pñncipis & dyocesib⁹ exp̄ssa reuocacōe cas-
saretur Rōnabilitas p̄ ex pñmiss⁹ Et si cōside-
rem⁹ qz excōdicatio qliber medicinalē dēt sic
finis amare potionis ē sanitas ita finis excōdi-
caciōis ē emēdaciō aut cōseruaciō caritatis et
vnionis i subditis Propterea qñcūqz excōdic-
cio verisili cōiectura nō pñsumit⁹ utrū reipub-
lice nec subditoz corrcione afferre illa dēt o-
mitti Tūc ei locū habz qd̄ dicit aug⁹ in libro
scđi contra ep̄lam p̄ menā i decre ⁊ qz ita
q Alia qciēs s e ipsa pietas ⁊ qz q r ordiacōe
Reuera cū cōtagio peccandi mltitudinē iuale-
rit cōfilia sepcōis i excōdicōis ⁊ ianua sunt
⁊ pñciola atqz sacrilega qz ipia ⁊ supba sunt
⁊ pl9 pturbat ifirmos bonos qz corrigat aio-
los malos Et greg⁹ de qbusdā peccantib⁹ ait
Vñ nec a tali cōsuetudine auerti pñt ⁊ id cu-
venia suo i genio resq̄di sunt Et m⁹ iz Dic-
bat xp̄s dimittenda ē zizania ne eradicaret⁹
triticū Sic palea dimittitur cū grano donec
illud introducatur i horreū Sic lagenā ecciafa-
tica om̄e gen⁹ pñsciu congregat nec sepat pñce-
qz i litore finalē iudicij Sic iudas cū aplis di-
mili⁹ ē Sic iebuzeus inter filios israhel sic pñ-
lima dicit iheroni⁹ qz cū optimis iucta ē S

tollerati sūt filij israhel dare exteis ad plurā
 & vni libello repudij. **Hic** hodie pmituntur
 meret ricis ne vñtis deterio rib⁹ oīa cōfundan-
 tur Propterea dicit aug⁹ vbi p̄us n̄ p̄t eē salu-
 bris a m̄ltis corcio n̄ tā ille corripitur q̄ non
 habz sociā m̄ltitudinē Cū vero idē morbus
 plurimis occupauerit nichil aliud restat bo-
 nis q̄ dolor & gemitus vt p̄ illud signū qđ eze-
 chiel sc̄ reuelatū ē illuc sic euadere ab eoꝝ in
 festacione mercantur Descēdēdo ad p̄ticula-
 ria p̄t conclusiones morales elici ex locis et
 epib⁹ q̄n expedit & q̄n nō in pccōres vt sūt for-
 nicati & scismatici & usurarij et symociaci er-
 cōpacōes p̄ vulgari Prelati enī nō solū p̄t
 p̄mo debet ab exēcōacionib⁹ à irregularita-
 tib⁹ ferendis desistre aut iā latas tacite & ex-
 p̄se reuocare contra viciosos vt sūt fornicato-
 res publici & scismatici si viciū tale a deo tm̄ i
 quibusdā ptib⁹ iualuerit q̄ p̄ exēcōacionū & ir-
 regularitatū suās n̄lo m̄d p̄sumātur corri-
 gis; deteriores effici deliq̄tes & in h̄ veritatē
 habet q̄ dc̄m ē platos ad m̄lta n̄ teuzi pp̄
 icorrigibilitatē subditos ad q̄z opposita ipsi
 si corrigibiles hāt subditos traerentur Por-
 ro qđ s̄t reuocare tacite & ex p̄se iā dirim⁹ ca-
 relatio sc̄iōdecim⁹ Ex h̄is videt⁹ aliquib⁹ tpa
 i iij

mala considerantibus q̄ nō expedit ferre lū
as excoicationū ḡnerales in fornicarios sa-
cerdotes & iubere q̄ a subditis euitentur. Ni-
gor enī ecclesiastice discipline vix credi p̄t quan-
tū laxatus sit. Sed & n̄la aut rara sit elio in
sacerdotum introductionem. Propterea ma-
lum istud tam late serpit q̄ multiplicantur
iuvenes inutiles & lubrici sacerdotes de q̄ibus
scutellissimē spare q̄ p̄ceptum sacerdotiū
um castior sit eoꝝ vita & honestior & nō potiū
dissolucior quanto iam hūt illud a quo prius
ex mala vite fama formidare poterant expel-
li. Quanto scutellus igitur p̄mo iuxta vba au-
gustinī quanto p̄niciolius iūq̄s & sacrilegio
filiūz ē velle tales effrenatissimos p̄ excoica-
tionum ūias cōpescere qui p̄fecto nō tā eos
corrigunt q̄ sc̄iunt nō solū eos b̄z et prochia-
nos cū eis cōuersantes. Nōne melius eset no-
centes q̄ldam ipunitos remanere q̄ punire i-
nōcentes. Juste quidem p̄t aliquā tolerari inno-
cētes puniri nūq̄. Puniūtur at̄ prochiani dū
cōuersatio curatorꝝ eis interdictur dū scrupu-
lis grauissimis cōsciarum inquietantur. Sed di-
ceret alijs Occā igitur remanere vīs ipuni-
ta sic abz freno corrueat oēs i flagicia sic oīs
ecclesiastice discipline rigor abſcedet. Absit vt h̄

velim laudo medicinā s̄z non eam q̄ vultus
 augeat aut vītā collat fiat a radice morbi cur-
 racio Nō elegantur ad sacerdotū icorrigibis
 les n̄ idisciplinabiles alī quin sibi depurēt p̄-
 lati q̄ tales elegrint Et si tales deū cotidie i-
 suis p̄ceptis tam ipubenter cōtē pñnt qd̄ mi-
 randū aut vindicandū s̄ leges hūanas x̄ sta-
 tuta vili pendūt q̄s ecīa vident a suis latori-
 bus nō secuari cū tū ecīissime iussū sit patere
 legē quā ip̄e tu eris Deniq̄ s̄ cā sit ut meretū
 res tollerentur dicūt sic opinātes q̄ maior est
 rō tollerandi sacerdotes forarios nec rigorez
 tale seruandi sicut ab inicio q̄ ad modum ante-
 ep̄a gregorij ix maiori rigore hec ut alij dicūt
 disciplina tenebatur Hinc Rūdent ad querdā
 dā scōz ut thom̄ x alioz percire eos dicenci
 unī q̄ a fornicarijs notorij s̄ missā audiūt nec
 excusari eos ppter negligenciam prelatoruz
 Tūc enī k̄ vigebat à plius tioz d̄ri et disciplia
 xpianae religionis ita ut possit leuiter tak lex
 exequi k̄ in ex parte erant h̄j doctores quā
 generale x q̄ radicatū sit h̄ malū x quo deteri
 oria flagicia circa uxores à filiis prochianoy
 deteriora x ab hominaciones horrende in ali-
 is puenirent apud multas prias reb⁹ sanctib⁹
 ut st̄t si quererēt p̄ tales c̄sluras arceri S:ai

dalū cette magnū ē apud Hēochianos cutati
ad cōcubinam in gress⁹ s̄ longe deteri⁹ s̄ g⁹
prochianas suas nō seruauerit castitatē mul
tos itaq; cōptū ē ex scis doctorib⁹ fuisse quos
inxpiencia tpm fefellit ⁊ locuti sūt nūqd tie
ri posset aut expediret Sed quid stricta iuris
dīai vel hūani regla faciendū ēē dictaret hī
dū ad expienciam difficultatū ⁊ tpm ⁊ hoīm
icorrigibilitatē veniūt mutat plerūq; lūia m
dicētes ⁊ q̄ si talia mala sunt q̄ agūt⁊ a subdi
tis tolerare tū magis illa expedit q̄ cū perin
culo deteriori ea velle ad vngueim resecare.
Quo circa peccant non mediocriter qdā ex re
legiōlis solitarijs q̄ dū vitā attendūt plator⁹
dū subditoz ekfrenata maliciā ituent⁊ cōfessi
murmurāt ⁊ mox laudita pte sp̄i cōdēpnacio
nū ferūt lūias i absentes eos qz rodūt ⁊ deuo
ra at nō aduertētes s̄ in expti rez q̄ difficile ⁊
freq̄ci⁹ ipossibile sit oia ad nōr̄ equā eleccī V
tinam hī sapent et sup seiplos ocl̄ in retorq;
tes intelligerent quot lites amaras q̄t defcul
culpabiles tolerare cogitur quilibet in seipso
nec sufficit tali sollicitudine se unum sufficien
ter emendare Ipi utiq; prius alios arguerent
qui beluan tot capitum vnā loqr̄ dyoceſim a
regnum nō p̄ oia regulatam haberet et p̄fec⁊

to iuxta comiti suam Si h[ab]uero modi essent i loco
c[on]sideratoz aliter sentirent aliter iudicaret Hec
dicimus no[n] ad excusacionem iercie dampnabilis
quo[rum]dam superiorum destruencium pessis ex-
emplis viuendi et morib[us] factisq[ue] reprobilli-
mis vitam subditoz s[ed] ut boni q[uod]q[ue] in multis
deficiant no[n] acerbius iusto mordentur

Axpediens videretur **Quarta p[ro]positio**
institutio aut iā institutoz tal[em] interpretatio ve-
solus excommunicatus aut suspensus a iudice et no[n]
a solo iure contraheret sacris irregularitatem
imiscendo se sacris et solus tal[em] iudicialis con-
demnatus a p[re]te absoluendi in foro conscientie
spoliatus censueretur Primum ideo dicimus q[uod] n[on]
statim aduertit aliquis se excommunicationem a iu-
re de f[ac]t[o] latam contraxisse q[uia] si in tali nesciencie
a iniuruerit se sacris aut aliorum consorcio
se iuxterit durum videretur talem esse irregu-
larem et tali irregularitate a qua solus papa
posset ab soluere Hinc contemptus apud me
tos aut scrupuli varij et pericula maiora q[uia]
dici possunt oriuntur De excommunicatione
minor[um] quo ad irregularitatem non contra-
hendam est expressa decretalis Similiter de
suspensione patet quoniam oppositum no[n] est ex-
positu iure pene aut nequaquam ampliande sunt

Circa quod mirantur aliqui quod decretalem illam
cum medicinalis quedam retorquent ad probandum
quod ois suspensus a iure sit irregularis si
se sacris iamisceat quam ibi sit sermo de una tamen
modo spiritu suspensionis et in casu certo Alia autem
decretalis ab eisdem allegata loquitur de sus-
pensis ab homine. Sedam prem propositio nis
idcirco posuimus quam si oppositum teneatur
attentis rebus ut turbare sunt in ecclesia tota fe-
re christianitas fraudata est vano confessionis sa-
cramentalis quod sic ostendimus. Si omnis er-
cōicatus a iure aut suspensus aut irregularis
potest potestatem absoluendi sacramentaliter
quod potest ut dicunt iurisdictionem omnem in ali-
os talis in foro conscientie neque absoluit sed mari-
ma pseorum qui confessiones audiunt inci-
dit sepe in suspensionem aut irregularitatem
et excommunicationem et huius participando cum suis
prochristianis excommunicatis est tenendo publice cōcur-
binas et dum sunt itamati vicio aliquo publico ut
symociati et mercatores publici est ex alijs certu ra-
dicibus et apud religiosos quod alios formidabit
igit super subditi an fuerit rite et non sacramentaliter
absoluti et huius rationabiliter in tanta suorum multiplici-
tate. Huius autem esse quoniam sibi peccatum et scandalum plati vi-
derit et iurisse per hoc praeponens factum decretale

que monet ut in necessariis subditi coicent cū
 curato suo qui tū qnq; suspensus ē vt pote cū
 fornacario publico constat autē q; confessio est
 necessaria si vero nō p̄t absoluere sacerdos à
 excoicatus a iure aut suspensus fit illusio tali
 bus subditis qm nec sacramentaliter absolu-
 ventur nec finaliter aliud reportant q; scrupu-
 los dū postmodū audiunt sacerdotes su-
 os p̄tate absoluendi caruisse Quia p̄posicio
Nexpediens videretur ut nulla sua excoica-
 tio ferretur nisi p̄ contumacia fcā in reb⁹
 pure spiritualibus et ubi transgressio vergit
 manifeste in dissipationem fidei et sue liberta-
 tis sicut est de hereticis et scismaticis eorū q;
 sautoribus sicut de interdicto diceremus Ex-
 coicatio siquidem baculus est pure spiritualis
 propterea non videretur rationabiliter assu-
 menda ad protectionem rerum temporalium
 et quasi prophatarum quoniam res tēpora-
 les non debent conseruari vel repeti cum ma-
 lori detimento eorum a quibus repetuntur
 q; sit utilitas proueniens apud repentes.
 Sed excoicatio maius dampnum infert q; sit u-
 tilitas alia tpa; Preterea n̄ dēt eccl̄a grauius
 punire delictos ciuilis q; sclaris p̄tas Oppo-
 sitū tū sit dū p̄t contumacia cadētem i cā rez

tpalit iudex ecclesiasticus iacerat & ligat aias
grauiissimis excommunicatis vinculis iudex vero
scularis solu corpori detencione contenus Rue-
sus non est usque huic certus an ius dominum contem-
nit platis iurisdictione tpalet immediate aut sal-
tem ei ex recitu sicut Christus illud a se abdicauit
aut si hoc contare potest remanet tu iustum si iur-
isdictionem scularum ex consuetudine vel dono
principium concessum sibi possit ecclesia per iurisdictiones
suam pure spiritualiter exercere prosequi & defendere
re. Sicut habet ecclesia iurisdictiones tpalet habe-
at ipsa & carceres & alios cohercendi modos ecclia-
corpales quod cohercio corporalis licet apud grossos
intelligentes & carnalibus auctoribus iudicantur
quis tam fidei in re pspiciens negaverit ex-
ecutionem bona longe diuiniora excelle-
lere patet sed in dicta sanctorum morte corpora
li deteriorum existere. Si autem non pro qualibet
contumacia infligitur mors apud principes scularum que est ista ecclesiastice libertatis ini-
tuitudo ut passim pro familiis aut minoribus
culpis spiritualem inferat mortem. Dicitur
quod dixerim ista non ad detrahendum factis p-
latorum sed ut occasio prestetur in iuriis i-
nacessibilis quas pauperibus laborantibus

p̄adtores cultiarū & alij qdē h̄ys bacul̄ culti
 plāstant i cōceptū dei dampnacōem platoꝝ et
 ecclastice iurisdictōis irrisiōne. Amplius ista n̄
 sunt ad determinandum que diximus in h̄is
 p̄positionib⁹ presertim ubi textus iurium
 palam repugnare videretur Sed datam vo-
 luim⁹ eē occasionem studendi utra illa & mici-
 ori interpretatione ea diūdicandi ꝑ faciane
 qdā ad pauca aspicientes & qui de facili enun-
 ciant pro alioꝝ illaqueacione illibertatioꝝ &
 damnacione Sexta propoſitio

Xp̄diencius est in multis defectibus illos
 vt tolerare vlt̄ ad bonum finem ordinare ꝑ p̄
 fulminaciones sentēcias et condempnacionē
 aut per predicationes rigorosas eos conari
 funditus extirpare Racio patet ex premissis
 unde precedencia fcā scōrum nos docent qui
 multa que fieri male videbant et nequibant
 corrigere vel tolerabant vel ad aliquem finez
 bonum ordinabant Sic ydolatrarum superl-
 ticio facta in februario ob honore februe trā-
 bje in honorem virginis matris. Sic honor
 augusto cesari prestatus in honore petri con-
 uersus ē Sic pantheo tēplū oīm ydoloy vtie
 papa i eccliam oīm scōꝝ Forte tki arte posse
 ēcēnia q̄ p̄a die ḡni mittūt hoies ad bonū finē

erabi **S**ic natiuitatis sue celebracio a pudi
dā principes xpianos ad gaudiū de suo bap-
tismate posset retorq̄ri **H**ec enī facilius ē agē
q̄ currentē cōsuetudinem ptinaciter obmitti
velle **H**oc modo docendi sunt omnes habere
oculum simplicē oclm intencionis rcm q̄ ha-
bito merebuntur in multis vbi alias graui se-
delicto constringerent **E**xempli grā de celebra-
tibus missā lūpta pecunia de eūtibus ad ho-
ras canonicas i ecclesīs & ad obitus spe distri-
bucionū de dantibus & accipientibus curas &
būficia ad censū ānuum de recipientib⁹ pecu-
nias in collacione ordinum de predicatorib⁹
p mercede de querentib⁹ placere in suis ar-
tibus & sermonibus publicis et artificialiter
ob hoc ordinatis de habentibus plura būfici-
a & filib⁹ in quibus peccant multi ob defec-
tū doctrinæ & rectificatiois sur itēcōis qb⁹ aliqui
merces deberetur **T**angamus hic ad extre-
num perfuctorie modum rectificandi alio
ex premissis **S**i quis celebrat missam aut ali-
quod quodcumq; opus spūale peragit et in-
de spat mercede tēporalē cōstituat ipē fibi in-
cedē illā n tanq̄ pciū spūalis illi⁹ opis n ei ēēt
equa cōmutatio s; accipiat illū tpale p suffi-
tacē mīstri **N**ō dēt itaq; q̄lq̄ suis stipendij⁹

licare & q[uod] altari seruiunt sicut dicit ap[osto]ls de al-
 tario viuere debet hoc titulo qui dicitur suste-
 natio miseri. saluat[ur] ois receptio moderata
 rerum tpaliū p spūalib[us] iuxta sententiā dñi
 durandi in hac materia Hec autem sustentati-
 o qu[od] alis et quāta eē possit non cadit sub arte
 generaliter distiniri Sed hoc loco sicut & i oī
 virtute mediū sumi dēt p[ro]ut sapiens iudicab[us]
 attentis circūstantijs aut prout hominez vne-
 tio diuina docebit Hanc eandē sententiam di-
 cunt alij sub alib[us] verbis p omnis res spiritu
 alis potest propter tpale lucruz tanq[ue] ppter
 motuum minus principale aut propter finē
 deo subordinatum qui pōt dici finis cōsecuti-
 uis licite queri diligi vel exerceri potest : Ad
 hoc nīz ē illudi pp[re]hete Inclinaui cor meū ad
 faciendas iustificaciones tuas in eternuz ppter
 retribucionē Ex istio nemini dubitare qui pos-
 s[ed] deq[ue] a me diligi & exorari ut m̄ det vite nccā
 ria sustentacionē ad liberi⁹ eidē seruēdū Act⁹
 at magis spūal q[ui]lis ē dei dilctō vel ad eūdez
 oīd fas hēt ilup aliq[ue]s exercē se v[er]bū i vna religi-
 oē v[er]bū cuā l alio spūali ope vt iū sustētet⁹ ad vi-
 te nccaria nī qdē fistendo i h[ab] s[ed] vltéri⁹ rferēdo
 i deū ut h[ab]it[us] vite talib[us] nccārijs ip[er] deinceps
 libeizi mēte paleat dō militaē Dicūt docto[rum]

nominiati dñs antiodoreis q̄ nullus predi-
care debet hoc est predicacionē suam ordinari
tanq̄ mediū ad habendum vite sustentaciōē
eēt inquiunt hic ordo peruerſ⁹. sic dignius ad
indignius ordinaretur Horum dicta sic accipi-
enda sunt vbi ad illud t̄pale figeretur inten-
tio principiis & finalis et ad dei honorem ip-
sa nequaquam ulterius referretur Dū autem
non est finis p̄cipiis sustentacio hec minime
tri queſita per aliquos actus sp̄iales. sed eis
& motuum quoddam vel finis minus p̄cipi-
paliſ in alterum fine ac rursus ordinatus ut
lum videtur hic de symoniaca prauitare peri-
culum iminere Itaq̄ sic illucidare tutius ē ad
seruandum cōſciā simpliciū et pro rectifica-
tione suarū intencōnum q̄ tragica aut latini-
ca reprehēſione omnes generali ſij nonie lep̄e
reddē infames velle Hac intentione p̄t tene-
ri cura ad annū censum potest haberi respec-
tus ad lucrum distributiū; potest in caſu re-
cipi moderata pecunia ab ordinatis sub p̄ce-
latiſ ſi sit aliud n̄mis paup̄ nec imineat ſcā-
dalum quoniā oīns decretales ſup hoc cōfet-
te ſunt de iure humano quo ad multa q̄s p̄t
abolere consuetudo ad oppoſitum dum fuerit
oculus ſimplex mō dicto ſi poſſunt obtineri

duo aut tria beneficia sed in eorum tenuitatem
et sine scandalo fiant attenta glorie oblinientis
qualitate et ipsius ad ecciam utilitate. Hic pa-
test primo de sepe querere predicatorum aut alius
placere holbus in suis actibus non propter se sed
ne videntes glorificant deum et libertus moni-
ta salutis accipiant. Neque tu sum nescius qui in
predictis sepe cadit vilis questus atque symoni
acus ut si quis habet aliunde sufficienter unde viue-
re ipse multiplicat sibi per talia opera spuria
grandiores diuicias superuacuas aut pret ne-
cessarias aut suam pluralitatem beneficiorum causa
tonabilis non excusat.

ExPLICIT quarta lectio domini cancellarij

Incepit quinta

Habemus determinationem solidiorum ma-
terie quam tractadum suscepimus su-
per quoddam peccati mortalis et dis-
tinctione eius a veniali multa iam quod si
solidam iecimus perscrutando funditur quod sit lex
proprie diuina quod lex naturalis quod huma-
na et de conditionibus utrarumque. Hic enim est viuax
fundus totius difficultatis Porro iam non
la diuerticula quod supedificaciones adiecimus.
Perscrutandum rursus esse video ne nos equivo-
catio fallat et ut editicij nostri structura certi-

us surgat si forte sit aliqua lex diuina q̄ non
sit obligatoria Nam de obligatoria sermo dū
tarat habitus est Videtur nepe lex diuina to
tide modis dici q̄t modis dīna volūtas noia
tur Dicit autē magister i primo suis p̄q̄ qui
q̄ sūt dei volūtates sumēdo signū pro signa
ta et hec sub hoc metro cōplexo sunt Precipit
et prohibet p̄mittit cōsulit implet De volun
tate preceptiva et prohibitiva iam multa dixi
m⁹. De permissione vero memi me alio loco
distrinxisse q̄ aliquid dicitur p̄mittere de⁹ Primo
quia nō vult prohibere aut p̄cipere oppositū
Hoc modo p̄misit libellū repudiū ⁊ vxorū plu
ralitatem in lege antiqua. Sed mō p̄mittit
qz non punit pena temporali Hoc mō p̄mit
tit mala fieri q̄ non punit in iniustis De hinc
tercio aliqua p̄mittere dicitur nō qz nō puni
at sed qz nō ipedit ea fieri; cū utiq̄ posset q̄q̄
hoc iustissime faciat eliciēdo ex hīs max bos
sed in potentissimā sapientiam suā attigētē a fe
rōq̄ ad finem fortiter ⁊ imp̄scrutabilē abītū
iudiciorū suorū Dein q̄rto pot aliqd p̄mitti n̄
qz iudicet faciēdū aut q̄ nō dinūcietur p̄ le
ges et statuta puniēdū sed qz de facto nō ere
quātūr leges punitiue cōtra delinqūentes ta
les ne dexteriore exitū res hēat Hoc mō tolerā

tur quāq; heretici & scismatici et alij inter xp̄ia
 nos dū sc̄illura deterioꝝ ex eorū dē determina-
 tione verisimiliter timetur. De hac igit² lege
 permittua similiter et ip̄letiuꝝ q̄ dicitur eē es-
 fice operacio dei et q̄ non ē per se obligatiā
 in tm̄ dicta s̄unt **V** Supē dicere de cōfilio qđ
 lex op̄atur non q̄ liget ad obseruacionē sui cā
 quippe deserens nō incurrit pena. Impletio
 tā eīꝝ p̄mū meretur & corona. Cā preterea le-
 gem cōfilioꝝ diuinoꝝ nihil pendere velut iu-
 tile & tā ꝑ obseruatoꝝ illoꝝ n̄ iū pfectioꝝ si
 de ip̄ba ē dānacōꝝ euad⁴ Hec lex potissimum res-
 picit terciam vitā. quā eē posuim⁹ cōfirmacō
 nis stabilitate aut eorū qui tali uite iamiam ꝑ
 approximat ut sunt viatores pfecti Hec sum-
 matim mēd̄ata fuit ex eis q̄ de quicquid plici sig-
 no voluntatis diuine q̄ ē lex prima doctores
 tradiderūt At vero legē alterā si supaddidei-
 mus mediū inter consiliū & preceptū. q̄ moni-
 tio ꝑ māda tum vel ordiatio aut alio noſe abl
 q̄ contraversia nominetur forte videbimus ꝑ
 tinus transgredi terminos q̄s posuerūt pr̄es
 tri sed nō ita ē Colsonabim⁹ potius eoꝝ tradi-
 tionibus et cas apertius intuebim⁹ apparen-
 tes ꝑ contraversias inter ipsos de peccato veni-
 alie et mortali faciliori nexu in vnu cōpigem⁹

Vloquitur itaq; nonnulli sanctorum de pe-
cato veniali tāq; sit cōtra preceptū diuinum
ut bernardus in libello suo de precepto & vīl.
Et gandeñ idē ponit in suo quotlibeto .z. q̄l.
xxi: ex auctoritate augustini Aliorū est opio
contraria sancti thome et cōmunis scole dicē
tium veniale non eē cōtra sed preter p̄ceptū
Primi facilius et expedicius loq; vident^r po-
nentes quodlibet peccatum eē cōtra preceptū
qm̄ profunda cōsideracio reperit nihil eē pecca-
tū· nisi quia prohbitū Prevaricātes reputa-
ti omnes peccōres terre pp̄ha. Prohibitus
dico vel lege diuina imediate vel naturali au-
humana voce scripto vel mēte Nam nō habē-
tes legem ipsi sibi sūt lex· romanos. Preterea
frequens usus ē in omni lege ius in antiqua-
ius in noua ius in religionibus ius in vniuer-
sitatibus ut multa statuantur sub nomine p̄-
cepti et voti et iuramenti et cōmiacōnis eter-
ne mortis quoꝝ aliqua omittere vel opposita
facere nō fatit hominē reum p̄cti mortaliꝝ
ne data erat antiqua lex iudeis in preceptū
Per spicū ē h̄ deutro. A. 8; et addūtur male-
dictiones caplo. xxvi. Item Iheremie xi. h̄ est ut
In lyp deutro. xxvi. qm̄ ipi p̄titebātur āno à
libet totā legē Deniq; positiū ē iōsue xxiiij. q̄li

ter ppkis iudeoz expressa voce se obligauerit
ad oia facienda q̄ dñs mādauerat Attā q̄s di-
ceret eos in oī transgressione culpibet cōcep-
ti in illa lege mortaliter deliquisse Agebat nī
bitomin⁹ vt vñdetur contra p̄ceptum ⁊ votu⁹
⁊ p̄missionem maledictionis interminacione
vallata m̄aledictionis hēbant sicut ⁊ nos
non mentiri multa tñ ex se mendacia solum
venialia nullus negat Similē facit rationem
bernardus libro p̄dicto de eis q̄ in euangelio
contenta sunt vt q̄ non sit irascēdū fri. nō q̄
uanda corda crapula et ebrietate et cura hu-
ius seculi non dicendum verbū ociosū nec iu-
randū ⁊ fikia q̄ actus crebro veniales sunt:
ita in statutis religionum q̄tūcūq; iuramento
et voto firmatis Qd ut manifesti⁹ fiat accipia
se aliquem q̄ iuramento uel voto vt se⁹ fit
pleuerit opus sibi iniunctum aut q̄ in oībus
suo tali superiori honorē seruabit Nullus ar-
bitror audebit cōdemnare istū sic iurantem p̄
q̄cūq; negligentia aut irreuerentia ad morta-
le delictum cū possit intercidere negligentia.
et irreuerentia nunc ex ignorātia aliquituluz
crassa et supia nūc ex ipotentia ⁊ infirmitate
aut absq; cōsenſu perfecta aut qz transgressio

talís non est norſibilis dampni ſeu contíptu
apud eos quib⁹ ip̄e fideliter ſeruire et q̄s ho-
norare iurauit Atū d̄is negligentia contra-
riatur primo iuramento et irreuerentia ſcđo u-
quis glosauerit iuramenta hec p̄mit infra do-
cebim⁹ Quid dicemus ad hec? Nūquid ē ſpi-
ritus diſſentiationis in cordib⁹ ſanctor⁹ dei al-
qd̄ unius approbat aliis dannet Studeam⁹
ergo contrauerſiam hāc verbalem qz de re ſa-
tis cōſtat et cōuenit ad cōcordiā adducere ſu-
em agere hic et alibi modeti⁹ et ſalubri⁹ ſu-
teliusq̄ ē q̄ vni p̄ti & alteri tam pertinacit in-
ti q̄ altera cōdemnetur Intollerabile ſiqui-
dem eſt cōfertim exiſtimare de ſctis ſapien-
ti⁹ et tanta ſedulitate veritatē ſcrutati⁹ conſi-
rebus non uſq̄qua q̄ diſſiciliib⁹ diſſonis al-
ſectionib⁹ errauisse Hos vero contrauerſi
nodos facili⁹ enodare poterimus ſi aliquā p̄i-
us dederim⁹ ſimilitudinē ex viſibilib⁹ p̄ qui
quasi p̄ ſcalā ad iuſſibilia ascendamus Cōpe-
m⁹ ergo peccatū ad morib⁹ & vita ſpūalez ad
copalem ut ab inicio fecim⁹ et repetamus di-
rentes q̄ vita anime quadruplex eſt ſez natura-
re grē actionis meritorie et cōfirmacōis ſta-
bilite ſcđm h̄ ponuntur aliue p̄ poſitiones p̄
mo de peccato de hinc de merito

Prima proposicio

Dictum mortale et veniale non sunt contra vitas
Prima sic quod ea prorsus enecet Hec enim vita co-
sistit in bona dispositio naturalium. ut sunt vi-
ta et ingenium tenax memoria et similia Aut in
donis gratuitis. non tamen gratum facientibus ut
sit scientia multiplex et situaciones quoddam bonae
ad virtutes solum morales Hec vero et si ledam
tur quicquid per pectus; non tamen ea seditus expelli per
peccatum necesse est Alioquin nullus in pectore mor-
tali vivere vita naturae predicta **H**ocda propositum.

Dictum mortale est contra vita secundum tantum
libi oino icopassibile. Cum enim vita anime
huiusque prie dicta sit ipse spissans non quidem
formaliter sed intima quoddam vincione et allapsu
vivifico nobis inexplicabili Hec vita tam diu
et non ultra est in anima. quod diu maneat in eadem ipsa
armonia caritatis et aliorum donorum per eam forma-
torum cuius armonie spissat secundum dissolucione de-
discredere ab anima et moritur illa morte de qua prophe-
ta denunciat Mors pectorum pessima. Est ergo
pectus mortale quasi vulnera letaliter aut cibus
pestifer dissoluens illam qualitatem dispositio-
ne complexionali in qua vita consistit Sed pecca-
tum veniale non est nisi morbus quoddam aut vulnerum citre
mortem et sicut ex mille vulneribus non mortifera

ris non morit² hō nisi ex illoꝝ multiplicacione
generetur quā morb⁹ ali⁹ mortifer ut sepius
obtingit Ita ex q̄tūz venialid⁹ p̄tis vita grē
neqꝝ amittitur lic⁹ bū disponat ad geneācō
nē mortal⁹ Videtur tū oppositū voluisse dñs
antiodoreū si n̄ caute itelligatur iuxta hāc
similitudinē taliter & nō aliter dicitur eē veni
ale p̄tū cōtra vitā grē q̄liter morbus aliquis
citra mortem & lāguor febril⁹ frian⁹ aut leue
vuln⁹ dicitur cōtra vitā i corpe

Tertia p̄positio

Act⁹ veial⁹ p̄tī ronabiliter p̄t dici cōtra
rīus vite tertie q̄ est actōnis meritorie
quā vitā appellam⁹ vitā scđam grē sicut opa
tio viuētis sua vocatur ab aristotile vita secū
da Act⁹ itaqꝝ p̄tī venial⁹ nō cōpatitur secū i e
adē aia & p̄ eodem tpe actionē meritoria a vi
ta grē p̄cedentem Nūqd nō ipossibile ē simili
rādē aiam agere libere ex grā et non ex grā?
Sic idē act⁹ n̄ p̄t eē meritorī⁹ & veial⁹ n̄ ec ea
dē aia agere meritorie et venialiter demereri:
Hāc itencionē sic^c opior hāt doctores q̄ dicūt
p̄tū veiale n̄ eē cōtra caitatē s̄z cōtra carita
tis feruorē: appellates feruorē caitatis actio
nē ex caritate veiente q̄ qđē actio tūc ipedit²
dū actio veial⁹ cōmittit² Exiū p̄z deductio q̄li

ter petū veniale fugibile dū ipediat op⁹ actō
nisi meritorie q̄ i magnū cederet augmentum
q̄ie Sic forte rōnabiliter dicerem⁹ morbos
aliq̄ magis eē contra vitā aīal sc̄ia⁹ q̄ p̄ma
licet i vita p̄ma spūal h̄ sit disilitudo ad cor-
poralē q̄ toto l̄ subito pdit⁹ l̄ itegra retine-
r̄ nisi q̄s diceret q̄ armoia vite spūal q̄ e cari-
tas nō p̄z stabilitur p̄ alias dispositōes utu-
tū q̄litatiuas qb⁹ debilitatis à pditis caitatē
leui⁹ xpelli cōsequēs ē Signat vero locuti su-
m⁹ de actib⁹ p̄ctōz venial et mortal q̄m hit⁹
stat cū actib⁹ opposit⁹. vt h̄itus aualcie cum
actu grē

Quarta p̄positio

Hecus z habit⁹ peccati cuiuslibz repugn̄t
Quarte vite q̄ ē vita cōfirmacōis stabili-
te p̄serti i p̄ma: q̄m i via forte p̄t eē aliqua con-
firma⁹ cōpacies veiale. Nūc ad p̄positū sicut
h̄em⁹ aut n̄ i p̄cepto h̄ere vitas pdictas ita pec-
catū veiale affirmabit⁹ aut negabit⁹ tē cōtr̄
p̄ceptū Propterea sic sola vita grē ḡtu facie-
tis credit sub p̄cepto sic q̄ hita ea seruat h̄o le-
gē totā. z ea n̄ hita nō plecte custodit eaz. Ita
petū solū mortale dicet⁹ isto nō contrariai p̄
cepto id ēfīni p̄cepti Ecce q̄ pacto diuisis res
peccib⁹ veiale dicit⁹ negat⁹ eē p̄cepto cōtr̄in⁹
q̄ respectu illi istū alij ex doctorib⁹ aliū ha-

buerūt

Quinta p̄positio

Nullum meritum vite eterne p̄cedit a so-
la vita p̄ma Rō in promptu est qz tak vi-
ta non includit caritatem q̄ radix est meriti.
Demeritus vite eterne sicut p̄cedere potest a
vita p̄ma et similiter meritū boni tempora-
lis sic vita altera gracie nullū detrimētū vite
eterne; licet bñ meritū et demeritū boni soli
us temporalis cōpatitur. Declaramus ea in q̄
bus pōt eē abīguicas et dicam⁹ q̄ in pura vi-
ta natuē q̄lē diximus possibile ē hominē eti-
ne mortis eē reum ⁊ tñ boni alicuius tpal⁹ fa-
cit eū de⁹ gratis pticipē de cōgruo pp̄ter qn-
dā adeq̄cionem op̄m suoꝝ bonorum de gene-
re ad bonum aliqd̄ tpale. Quāuis eū patō i-
dign⁹ sit eciam pane q̄ vescitur dicēte augur-
⁊ h̄ de rigore leuere iusticie ⁊ tñ iusticia di tāte
mīe cōiuncta ē ut nō finat bonū ecia de gene-
re absz decore remuērācōis saltē transitorie.
Qui ecia nihil impedit qui hō viuēs vita grē
qñz actus bonos p̄ducat nō ex vita p̄ma grē nō
ex caitate s̄ er sola vita p̄ma s̄ natuē quo cau-
met⁹ hō iust⁹ n̄ min⁹ q̄ iust⁹ n̄ tñ usq; ad me-
ritū btitudis etne qz n̄ ē su⁹ act⁹ a vita grē ra-
dicaliter elicitus metur g⁹. solū meritū tpale
Reliq⁹ patet ituenti. Hic p̄tēa dicēdū vider⁹

de merito solius bōi tpak quo ad vitam secū-
 dam q̄ ē actionis meritorie sicut de merito ve-
 niali dixim⁹ q̄ videlicz eodē momēto tempis
 non se cōpaciat⁹ nō de p se ex malitia actus
 s̄z de p accidēs ex lpfactione eius : qm̄ agē sic
 ex gratia non cōtingit ex sola vite natura
 H̄js itaq; determinatis p similitudinem ad-
 uertere possum⁹ quid sit peccatū mortale qd̄
 ueniale . quid meritum et demeritum aut bo-
 ni eterni . aut solius tpalis **Ois** itaq; actus li-
 bere elicitus aut dissoluit principale armoni-
 à in q̄ cōsistit vera anime vita q̄ deus ē ⁊ sic ē
 mortalis et demeritorius vite eterne Aut ipe
 dit tñmodo de p se vitā scđam gracie q̄ dicit⁹
 actio meritoria aut vitā nature turbat ⁊ ob-
 scurat : ⁊ sic ē peccatū ueniale ⁊ demeritorium
 bōi tpak dixi de p se cā edicta **S**icut ois act⁹
 libere illicitus si fiat ex vita grē ē meritorius
 vite eterne si fiat ex sola vita nature cuz circū-
 stancijs eandē vitam cōcernentib⁹ ē meritori-
 us solius boni tpalis ⁊ sepe de congruo ad vi-
 tā grē p̄disponit **V** Placet itez alias simili-
 tudines sub maiori cōpendio stringere Dicit
 propheta de deo qz ipse est domin⁹ de⁹ noster
 nos at̄ populus ei⁹ **E**st igitur qdā policia iē
 deū et nos sic ⁊ inf dñz ⁊ subditos **Vide⁹** at̄ i

di policia leges institutas eē tāq̄ cōseruatoēs
uite ciuilis subditoꝝ inter se et ad dominum
Istarum legum in policia huāna que exēpla
ta est a diuina Alique feruntur sub peā mor
tis. id capitales aut mortales dicuntur. alie
sub minoꝝ pena que non exterminatiua z dī
citur pena ciuilis. Has vero leges omnes no
cat usus communis edicta et precepta et iusta
seu phibiciones Propterea consequenter ha
bent dicere sic loquentes. q̄ oīs transgrediō
aliqua legum predictarum peccet i legez z cō
tra legem principis hic quidem capitaliter h
solum ciuiliter Ecce quo pōt etiam peccatum
veniale in policia spirituali dici contra legem
fieri phibentem illud non sub pena mortis h
alia micioꝝ Alia cōpacio eēt tercia ad amic
ū priꝝ ad filium sponsi ad spōsa Utrobiꝝ ei
repire ē qdā vicula amicicie q̄ ē vita ciuilis in
ter eos Offensaz qdam sūt dissoluentes alii
am qdam dūtaxat illā turbat z ledūt dū quā
dam indignacionem adducunt nō tū usq; ad
odium pme offensaz carēt via q̄re sūt mor
tales alle non **V** Quarta similitudo poēret
de arbore mala respectu fructuum mortificō
rum q̄ a radice cupiditatis nō nisi p trūcū cō
sēlī liberi generat Itaz possūt gigni a qdā

Spuria vetustam & inutiles plantule ut sit a
 pecta radice non tam per trucum principale sed ve-
 lud a latere fructus illi sunt pecta mortalia pla-
 tule aut ille sunt actus veniales At vero quod da-
 int uero quibus non est factum per has similitudines de-
 peti mortal et veniali distinctione Aut quod non
 dum eluceat inquiunt ex predictis sub regula
 generali de actu quilibet quod erit mortalis & quod
 veniali sed est incertitudo quibus prius a qua per
 teriori magis quam a priori differetia hec assump-
 ta Ad hanc rudem dicentes per modum perpetuas huius
 modi regulam generaliter facient particulariter & in-
 fallibiliter scire de quolibet actu si est morta-
 lis aut venialis Sicut petit ac si quereretur a
 medico doceri si uno verbo regule generalis
 de omnibus morbis et venenis & cibis et vul-
 neribus quando & quod non mortem inferrent
 Vel certe ad singulares circumstantias & ad
 particularia legis precepta nostra considerati-
 o descendat oportet quibus perpenitus loquere
 dum est ut sapiens iudicabit Idem cibus ex-
 ampli gratia nonne potest queso unius mor-
 tem certam alteri egreditur leuem indu-
 tere Vide quod venenum fortissimum mortis
 inductuum ipsi compositiones tiriace ad mor-
 tis euachonem conficiuntur Porro igitur di-

ueris hominib⁹ pmo eidē ho i varijs tpiib⁹
q̄s nesciat eūdē cibū nūc salutiserū fieri nunc
mortē cele riter opari Quid igitur inq̄es sup
hijs cognoscē disdoctria pderit Multū p̄oēz
modū Nā regule generales fundamentalit̄ tra
dite dū ad p̄icularia vētū est oñdūt qd de si
gularibus iudicadū Singularia q̄ppe ad regu
las illas v̄les resoluere cōuenit q̄ facto veri
tas elucescat Carēs āt noticia huiusmōi regu
laz v̄kiū q̄a precor ip̄e poterit hijs resolutio
b⁹ vti? Qū mensurabit ad regulas q̄ reglas
ā hēt Proderit tā nec negam⁹ circa sp̄es p̄a
ratoz regulas apponere qliter i vulgarī iā s
cim⁹ et examinacius in lectione tradere si de
ānuerit p̄poim⁹ T Ceterū altera nos obser
tio fortius p̄mit dū querit vt a priori inf mor
tale & veniale secernam⁹ Itūs her. in locop̄
allegato de precep. & disp. nitit⁹ vt p̄ma faci
apparet dubitacionem hāc absoluere per hoc
q̄ o mine peccatum quod fit ex contemptu
mortale si fiat eciam contra preceptum alij
actus et non ex contemptu venialis reputa
tur. Quam distinctionem vt ego melius int̄
telligerem consului summam domini antīdo
do renlis vbi loqui⁹ de cōtemp tu & dic⁹ q̄ co
temptus ē appre ciari rē min⁹ iusto. Alio mo

est re negligere & de ea non curare. ut dum peccans
 habet circumstantias retrahentes; sed eas non cu-
 rat aduertere clauditque oculum quodammodo et vei-
 tit tergum ad eas. **Tercio modo** est irasci rei tanquam
 vili et eam aspernari. **Primum malum**. sed in peius.
secundum pessimum. **Dicamus** quod in omni peccato eci-
 tam veniali committatur contemptus dei. **Primo**
 modo vere vel interpretatione. scilicet contemptus
 interuenire potest in mortali quod in solo venia
 li. **tertius contemptus** circa deum precipiente et
 ga prelatum suum in quantum platus est non videt
 unquam fieri cum deliboratione completa absque pec-
 cato mortali & hoc vocatur proprie contemptus.
Nihilominus aduertendum est diligenter quod re-
 fert plurimum dicere aliquid fieri ex contemptu. et a-
 liquid esse cum contemptu; sicut refert fieri aliquid ig-
 norante et aliquid ex ignorantia. **Dicitur** quod
 per aliquid fieri ex contemptu. quoniam contemptus est pri-
 malis causa talis actionis sic quod illo non existente non tie-
 ret actio. **Ista** quis operatur ex ignorantia quoniam il-
 la non existente nullum fieret id quod sit. **Pro-**
 prietatem autem actus nonnullorum cum contemptu ve-
 l interpretatio non tantum ex contemptu qui
 a contemptus non est in causa. sed vel si firmi-
 tates aut debilitas aut ignorantia. aut affecti-
 ones aut vicosa aut libidinosa datur. **Sicut**

peccans aliquis quando ignoranter ita tam
qđ nō minus operaretur qđ opatur si illi cog-
noſce ret Propterea pala ē tūc ignorantia no-
nā causā agētem ſed circumſtātē qđ admodū con-
tingit in ſubditis qđ dicūt ſe ſcādalizari de fac-
tis ſuperior̄ q̄s tū ab actioib⁹ malis nō co-
piceret ſcādali cefatio et prelatoꝝ vita bo-
na ſed ita ſibi blađiūtur ⁊ ſup alios querunt
excufaciones in pcfis Ex h̄is omnibus nō vi-
detur regula generalis poſſe ſumti de diſtin-
tione inter mortale et veniale penes hoc qđ ē
ē v̄l non ē ex contemptu qm̄ ſi capiatur con-
temptus primo modo non eſt neceſſe omnem
actum factum ex contemptu eſſe mortale du-
ſez deus uel prelatus appreſciatur min⁹ iusto
ſolum venialiter et ex contemptu tali menti-
tur aliquis aut ociole iocat⁹ aut lente reuifit
primis motibus Skiter ex ſecūdo contemptu
poť euenire q̄uis non ita leuiter nec frequen-
ter Deniqꝫ actus qui puenit deliberate delibe-
ratione copleta ex tertio contemptu eſt ut mihi
videtur ſemp mortak Hoc em̄ fit qđ peccat⁹
attendit ad p̄cipientem et ad preceptū ei⁹ licet
tum fit deus fit prelatus et ppter vilipendio-
nem et aspernationem p̄cipientis ſuigꝫ pre-
cepti allurgit effrenate ad actū tale ſaciendū

vel omittendū alioquin nō facturus & nō omis-
 surus. hoc proprie est ager ex contemptu tā
 q̄ si dicat ut aliqui. ego in despectum vni & qz
 sic precipitis agam in oppositū Veruptamē
 non omne peccatum mortale tali circūstātia
 vestitur. Et ita conuertibiliter non sunt idem
 peccare mortaliter & peccare ex cōtemptu sibi
 ter nec peccare venialiter & peccare nō ex con-
 temptu. **V**ellem ergo aliquid posse offerre
 lucidius ad illustrationem huius materie et
 forte possumus non inutiliter dicere q̄ in q̄li
 bet precepto attēditur quadruplex latitudo.
 Magna. pua. minor. & mīma. Magna dico. in
 fra quā cōficit iusticia. qualem a nobis requi-
 rit deus sub pēa lcurrēdi odsū suuz cū reatu
 mortis eterne. Extra hāc latitudinem nō stat-
 etitudo quā qui transīt et egredit² agendo &
 omittendo ipse in tortuositatē peccati mor-
 talē semper elabitur. Hec latitudo magna ē et
 medium virtutis quale posuit aristo. eē diuī
 sibile tanq̄ signū ad sagittā. Cōformit ad h̄
 loqtur Oracius. Est modus in rebus sūt certi-
 deniq̄ fines. Quos ultra vitraq̄ nequist cōfī-
 tere rectum. Hcdm hanc precepti receptione
 stricillimam pētū solū mortale et non ipsuz
 veniale est contra preceptū. **V**Aliam assigna

himus latitudinem pia et precepti strictio re
fra cuius limites consistit iustitia seu rectitu
do qualem a nobis exigit deus mediate ut im
mediate si voluerimus vitare non tantum
modo odium suum cum reatu pene eterne secund
legem sed etiam offensam eius qualiterlibet non
retardari a vita eterna tibi paliter non puniri. Et
orbitacio ab hac latitudine precepti constitu
it aliquando peccatum veniale tamquam videlicet de
uiacio non est tanta quod exeat primam latitu
dinem nec ita pia quod maneat infra secundam.
Hoc modo qui considerat preceptum palam ha
bet dicere quod veniale sit contra preceptum: sive
ut veniale ex genere cuiuslibet obiectum non est
de per se notabilis malicie; metiri officiose aut
loquacitate sive sit ueniale quod sit contra condicio
nem nature promptus institute. ut sunt omnes pri
mi motus praeuenientes ratione sive sit veniale
ex defectu plene deliberaconis et consensu. ut si
sunt cogitationes illecebrosae non morose aut si
tut euenerit in pueris et infirmis et alijs non habi
tibus pleitudinem usus rationis in quibus ea secundum ve
nialia sunt. quod apud viros grandiores merito cri
minalia dicerentur. Adducamus exemplum ut
manifestior sit sermo noster de hac duplice lati
tudine precepti. **Sit illud preceptum honoris**

deum et parentes Vide q̄ aliquis p̄t non hō-
 rare deū et p̄ates multipliciter uno mō quia
 p tempore et loco q̄bus honorandi sunt ipse
 dū cogitat de eis spernit eos consensu plō et
 deliberato aut scienter cū deliberaciōe perfec-
 ta illa tunc omittit q̄ ad hōrē debitū p̄tinent
 Erit igitur hec latitudo precepti sic explicabi-
 lis honora deum et parentes loco et tempore
 quibus cogitabis de eis sic q̄ consensu perfec-
 to et deliberato eos nec malignanter inhona-
 res nec honore suo voluntarie sc̄iēter atq̄ no-
 tabiliter p̄iues Quisquis exierit hoc mediū
 virtutis eā latitudinem ille profecto tenebi-
 tur reus deuiaconis tortuose et criminalis.
 At uero quia contingit aliter inhonorare de-
 ù et p̄ates erit rursus alia latitudo precepti
 sup̄a p̄ep̄ekeyam ex alijs circumstāc̄is Pōt
 inhonoratio tal contingere que non erit no-
 tabilis malicie in genere suo ut leuis gest⁹ a
 risus aut r̄bum aliqd minus sobrium in pre-
 sentia sacramenti dei et p̄ntū suorum ecīā cū
 deliberacione et cum actualē hētit ad illa con-
 siderac̄o Pōt nihilomin⁹ tal inhonoratio re-
 p̄iri que licet ex se sit notabilis caret tamē cō-
 sensu pleno moroso et deliberato ob etatem
 infirmitatem ignorantiam surreptionē ve-

facientes primam inhonorationem dum ta-
men absz scandalio fiat aliorum quis audet
culpe mortalis arguere? Secundam similiter
nullus opinor ut mortalem accusabit Ita fer-
ze in omni precepto regire est Ex hinc elicitur
evidens necessitas virtutis illius quam aristo-
eppheyam hoc est interpretatiuā legum app-
pellat cuius est considerare non nudū de se p-
ceptum sed circumstantias omnes ptculari
omnes ipsum vestientes T Ex hoc conseque-
ter habetur modus concordandi rigorē iusti-
cie atq; severitatem discipline cuz lenitate mi-
sericordie et fauorabilis indulgentie pmo si
necessē est ut in omni actu nostro ad alteru p-
cante mō domino mām et iudicium Alioqui
iusticia in sūbitatem severitas in crudelita-
tem conuerteretur Quā admodū si quis puer-
lū filiū dānare vellet ad carceres quia puer-
li ira motus mēm pculsūt ita de ebrio à fa-
tuo aut inaduertente quis non agnoscat hā
penam esse iniustissimā quā in aliū grande-
ū sobrium et deliberatuz liceret isferre Quā
concluditur q̄ preceptuz si sub pma latitudi-
ne explicata cogitetur aliter obligat q̄ sub se-
cunda Et hec distinctio concordat doctores i
has materia p̄tuptur eū p̄cepto scdm p̄mam

latitudinem illi qui dicunt veniale nō eē contra preceptum sed ipm cōpari Alīs pl9 placz nomen precep ti ad scdā latitudinem exten- tēdere c9 rectitud o cōtrariā ē cuilibet obliq- tati veniali et qz de re conuenit · discolū eēt p- tinaci animositatē de verbis cōtendere forte tamen confusio et hec apparens contrauerfi a doctorum vitaretur amplius si suum cuili- bet latitudini nomen appropriaremus Vocab- tes p̄mam latitudinem prereptum et phibici onem · secunda autē latitudo mandatum k̄ sta tutum vel ordinacio k̄ monicio diceretur · Et placet nobis ampli9 hoc nomen monicio qz sonat vt rō sit p̄uigil vt nec venialibus detur petue · hor est qd̄ cōiuncturari voluerim9 dū p̄maginabimur quādā legē medianam inter p̄- ceptum et consilium que pl9 ligat q̄ consilium et minus q̄ preceptum tāq̄ si diceremus i oī policia alium dūtaxat legē eē preceptū cuius transgressio scdā omnes circumstantias pen sata extremo mortis supplicio plectenda cen setur Illi vero legi monicōis nomen approp riare dēmus cuius transgressio circumstanci- is omnibus ponderatis veniam habet aut tē poralem solum punitionem demeretur Sup- ist deinceps assignare in preceptis et manda-

tis duas reliquias latitudines minorem et mi-
nimam conformando sermonem ad paucilla quod
uis non usquam loquendi proprietas iudicio me-
torum seruabitur ac si res placet satis est. Est i-
taque tercia latitudo comprehendens non solum du-
plicem priorem rectitudinem iusticie sed par-
ter finis consecutionem aut meriti rationem
hoc est si volumus conseque nos in nostrum vel in-
tentum nos ut taliter agamus necesse est isto
modo actus boni sola bonitate moralis et qui
non procedunt ex caritate quis sunt infra pri-
mam et secundam latitudinem rectitudinis prioris
qui non sunt peccata mortalia aut venialia.
nihilominus quod per eos neque mereamur neque vita
eternam consequimur dici possunt esse precepta
tis conformes. Hanc latitudinem intendebat
christus cum ait. Si vis ad vitam ingredi ser-
ua mandata. Igitur per argumentum a contrario
sensu mandata non seruantur si per ea non inge-
diamur vitam eternam. hoc est si non mereamur.
Non aliter dicemus de preceptis policiarii
quod si opantes ea non attingant finem et inter-
tionem precepientis non implent precepta hec
modo costrictus sit nec agens bene solum moralis
per tempore quod non astringitur ad opus ex cari-
tate quod dominus ad hoc obligatur iam non habet agere eam

atra mortaliter si ex caritate agere desisteret
 Deinde quarta latitudo oīm strictissia allig-
 natur q̄ non sola obseruationē sed obseruacō
 nis exigit perfectionem Hoc mō dicere videt²
 xp̄us Etote inq̄ pfecti sicut et pater vester ce-
 ledis pfect⁹ ē Et si vis pfectus ē Ad hūc itellec-
 tū potius aug. pceptū de dilectione dei non pos-
 se a via torib⁹ hic impleri Tertia latitudo dī
 ri posset consiliū. quarta perfectionis cōplem-
 tum Quāgōrem utendo nomine precepti in
 quadruplici hac latitudine. quarū vltia stat
 velut in indissibili actus quilibet liber nō so-
 lum mortalis aut venialis. sed q̄ ē bonus sola
 bontate moralī. aut imperfectus in bontate me-
 ritoria diceretur a precepto deuiare nec id im-
 plere. quia cum actus boni moraliter aut im-
 perfecti meritorij licet sint q̄dam imperfectioēs
 deformitatis: tamen carēt culpabili non habz
 plus eos dicere contra pceptum T Qm̄ in-
 super peccata veialia neq̄ tollūt amiciciā dī
 nec inducunt mortem eternam. plus fuit cō-
 minor doctorum dicere ea non contra sed p̄-
 ter pceptū. q̄q̄ alius modis loquendi tole-
 rabilis sit. attendendo q̄ sunt obliqtates que
 dam iniusticie deformitates et offense et res
 illicie et monitionibus sanctis aduerse.

Explicit lectio quinta domini cancellarij.
Incepit Serta.

Pulta iam diximus sed pro magnitudine et utilitate rei vereor ne pauca verupta vtcūq; it patefecimus ad ulteriora pergere volentibus et valentibus. Aperimus insuper fenestram ad videndum magis a priori distinctionem mortalibus a veniali. Et quidem sicut voluntatis diuine nulla ē racio querenda prior sic de duabus offendit cur istam velit carere venia. et alteri veniam prestare non possumus ab aliā priori q; a voluntate diuina rectissime iudicāte sumere rationem. Cui at placuerit in hoc curiosior g; scrutatio legat brādū in summa cōtra pelagianos. Porro iuxta humanam rationem et equitas et cōtēz ciuilis apud nos policie qua rō et eq̄tas exemplar suū a deo trahūt deducim⁹ aliquē ac tū ē dignū mortis extinctiōne q; de se ē dillictum⁹ amicitie legalis aut illi⁹ q; ē sumptus ad principem suū aut alioz cū leipso k ipozū ad iniuriam et ad principem suum ut est crimen lese maiestatis ut est sedicio et scisma et ciuius crudelis dissipatio et heresum dogmatizatio cū filiis. Dum vero talis amicitie legalis odo nexus q; solūmodo turbatur paulisp per

aliquem actū à tenuster ipeditur. aut hēt cir-
 cūtātēs aliquas excusātes. tunc iudicio nos-
 tro illi actui sola dētur ciuit̄ pūnicio tpalib⁹
 Sicut eī natura abicit a se q̄ suūpbi⁹ destruc-
 tiva ēēnt alia cōpescit moderatur et corrigit.
 Ita corpus mīsticū policie relectat ex toto par-
 tes putridas et contagiosa pūnicie nocituras
 alijs sanioribus Egris vero ptibus non tū v̄l
 qđ corruptis medr tur leniorib⁹ penarū fer-
 ramentis atq̄ cauterijs neq̄ pari pūnicione v̄-
 titur apud eum qui leuib⁹ verbis iuriatur
 proximo et qui occisor ipbius est ita non p̄mit-
 tit recta racio ut pro quib⁹ nox̄ is et leui
 constitucionum transgressione possit a supio-
 ribus statui pena mortis qđo minus ip̄i pos-
 sunt aut debent imponere reatum mortis ei-
 ne et friuolis caulis et ex qualibet cōstitucio-
 num suarum violacione quarum multas ab-
 oleri plus habet utilitatis qđ nōcumenti.

Thīne opinatus est vnus ex doctoribus qđ
 pro furto simplici non est aliquis morte plec-
 tendus quoniam dominus qui dedit hanc le-
 gem non occides. non excepit in sua lege ri-
 goris et talionis casuz furti simplicis quan-
 dominus hoc in lege mititatis. Ita fati-
 us esset prelatus qui pro sui libidine aut mo-

tu capit is putaret se h̄ere auctoritatem mor
excommunicandi aliquem q̄uis de primo casu
possit habere ratio sufficiens exceptionis ab
haec lege non occides dum furtum nimis et mi-
nis inualeceret in policijs si non tali rigore
puniretur. Q̄admodū de falsis monetarijs di-
cunt. Est enim lex dei et nature ut auferatur
malum de medio nostri si corp⁹ totū misticus
nimis inficere aut perdere formido sit Expe-
diat ut opinor qz p̄ticularia magis erudiant
ad eadem descendere nō q̄dem ad omnia. hoc
enim facere quis speraret Sed vel ad pauca q̄
bus poterit iuxta vniuersales regulas audi-
tas assumi de reliquis securiori facilitate. Di-
camus igitur q̄ nō omnis profitens legē euā
gelicam et ad obseruacionem sui se obligans
peccat mortaliter in omni transgressione cur-
iuscūq; cōtentī in eadem lege Hoc opus dedu-
cebatur de antiqua lege et equaliter ē de noua
Huius rō ē qm̄ in lege antiqua m̄lte sūt tra-
diciones. que qnq; precepta; qnq; mandata;
qnq; iustificacōes qnq; leges dīne noiant; qz
tū aliqua sūt precepta stricto noīe sedm p̄mā la-
titudinē Alie sunt monicōnes boē iuxta secū-
dā latitudinē alie sūt cōfilia. alie cōsummatā
iusticia Nō ē at par transgressio i p̄mis et in

tribus reliquis. q̄ si dicere voluerit q̄ p̄fitem
 xp̄ianam religionem in baptismo ad eius ob
 servacionem semet astringens non intendit se
 obligare nisi ad illa q̄ cadūt sub precepto pp̄
 tie dicto Reliq̄ vero obseruabit p̄t mandan
 tur monitiones s̄c ut monicioēs cōfilia ut cō
 filia et ita de cōlūmata iusticia Talis itaq̄ si
 tut loquens cōuenit in re nobiscum. Non em̄
 dicitur aliud intelligendū fuisse apud antiquis
 iudeos dū sub voto et p̄fessione et anathema
 tizatione surabat expresse et publice se omnia
 obseruatueros q̄ lex mādabat hoc est q̄ legilla
 tor deus mandare et qualiter mandare vole
 bat Quis em̄ tūc vel modo posset absq; mani
 festa temeritate iurare q̄ nūq̄ peccaret venia
 liter. q̄ a nullo consilio euāgelico recederet q̄
 pfectam in omnibus iusticiam sequeretur Nō
 minor eēt temeritas omnia accipere p̄ p̄cep
 tis proprie dictis q̄ lex euāgelica continet et
 que profelli sumus Sic enim omnis ebrietas
 omnis ira oīs crapula omnis cura seculi oē
 verbum otiosum omne mendacium omnis
 vana gloriatio et sollicitudo pro temporalit
 bus et talia sine numero fieri possent non ab
 q̄ periclio et permaricatione professionis sue
 Adicimus subinde q̄ in nulla religione

quātūcūq; voto firmata cadit obligatio sub
pena peccati mortalis ad oia seruanda que i
regula continentur **O**ppositū allerentes p̄ha
risaica presumptione delirarent q̄ tradicioēl
suas pl̄q; q̄ legē euangelicā obligare defende
rēt **I**taq; si in euangelica lege q̄dam mādane
tur sub quadruplici latitudine rectitudis p̄
exposita nullq; mirabitur si sc̄ti p̄s ad exem
plar illi⁹ legis m̄ta statuerūt non sub rigōe
precepti p̄prie dicti s̄ q̄dam ut moīcōes q̄dā
ut confilia; quedam ut p̄fectiones **Q**uis nesci
at plures esse cōstitutiones in q̄libet religioē
p̄mo ⁊ policia q̄ magis sunt ad quādā decen
tiā et honestatem ad p̄fectionis inductionem
q̄ ad necessitatēm **C**uius ponit exempluz ma
gister nicolaus de lyra super illud mathei⁹ xij
Non lotis manibus manducare **x**c **D**e hoc ge
nere sunt fere omnes instituções regulares
in religionibus ut de silentio tenendo : de dīs
disciplina in clauistro . i mensa i caplo seruanda
et generaliter de omnibus preceptis que ber
nardus facticia nominavit **V**erum arguat
ita aliquis **O**mnis violans iuramentuz ⁊ vo
tum peccat mortaliter **N**am quis negat oīne
perjurium esse mortiferum . sed iohannes mo
nachus iurauit et vovit hec et hec omnia ser

uare q̄ sicut in regula non enim fecit exceptio
 nea sicut nec cū iurauit et vovit in omnibus
 obediē suis superioribus **I**gitur i omni trās
 gressionē huiusmoi voti et iuramēti et obediē
 tie peccat mortaliter **P**ropterea loquela eius
 in clauſtro erit mortal inobedientia ſimiliter
 cuicūq mādato ſibi p abbatē facto **A**lioquin
 quid adderet ſup ſeculareſ pfeſſio regulariſ
 purlus ſi ſeculariſ vovet p iurat q ibit cras
 pergere ad māz dñam aut q die mercurij ab
 tinebit a carnib⁹ à aliqd hui⁹ moī pūs idifile
 renſ ſi trāſgrediat² ultra nōne criminalit de-
 ferabit² **N**ōne fractōnis voti reus tenebitur
Cur nō ſit iter religioſus in votis regule ſue
Endem⁹ ad h̄ primo dicētes q ſicut i pceptis
 ita in votis et iuramētis ſi obia q tuor lacitu-
 dines rectitudinis ſas ē assignare ſi pinde eit
 aliqua implerio iuramēti erit de incitate alia
 de cōgruitate alia de conſilio alia de perfecti
 p̄ doctores tal distictio ut aliq ſit de incita-
 te aliq ū pfectione **C**ōleq̄ f di e² n̄ oēz iuramē-
 ti à voti à obie trāſgressionē ē mortalit p̄ mo-
 nec vealiter culpabilē licet ipfектā ſic⁹ eregio
 i pceptū p̄mo ad ppacionemq̄ aī ſemp ligat p

si quis abhorret huc ratiōnis modū accipiat
alterum sciat tamen utriusq; sitem in re ēē lē
tentiam Juramētum g^o + votum nūq; ita p
feruntur absolute. quin iterptacōnes. cōdīc
ones. glosas. et ciuiles intelligentias suscipi
at ut sapiens epykeos iudicabit hoc iā iūp²⁰
dixisse meminim⁹ Nec desūt iura ad h̄. Cū ei
fīnis omnis legis sit caritas sedm ap̄lm. cui
prerēa religiones et auctoritates prelatoz
date sunt ad edificacōem non ad subuersioñ
et illaqueacōem fideliū seqz eis summittētū
quis auderet dicere & cogitare q̄ viri sc̄tō sp̄
ritu pleni supra iugū xp̄i suave & facilitatē
gis sue adicere voluerint onus grāde tot & ro
lium constitutionuz sub obligacione partoz
precepta pure diuina hoc est sub reatu dan
nationis eterne Hoc se baculo responſionis tu
ebatur olim do minus petrus abbas cluni
acensis in epistola missa ad sanctum bernar
dum. vbi deducit omnem regularem institu
tionez inusitatam manere quantumcumque
mutetur dū caritatis lex et regula in hijs q̄ si
uit custoditur Quāobrē es⁹ carnium et vīn
pellicioz & alioz hui⁹moi q̄ lic⁹ regulais illī
cōnis superficies adūlari vider² eidē cōsonat
fanū caritatis & necessitatis Cuius siq; i libello

precep. et dispē. dt bernar. q̄ ubiqz regulariē
 vivitur vbi consuetudies laudabiles p̄ tpe et
 loco obseruantur Ita ut ex h̄is ego videā con-
 cludenduz q̄ aliquā monachus abstines a car-
 nibus dum scrupulo? obseruator regle vide
 ti vult erit eiusdem violator & h̄ si tanq̄ sigu-
 laris ferus turbet alios & quasi reos sue absti-
 nentie putativa sc̄itate cōdemnet q̄s magistr̄
 caritas aut caritatilis comes necessitas aut cō-
 suetudo laudabilis p̄ superiores tolerata & i-
 posita excusat absoluītq̄ Hed heu rarus val-
 de cas⁹ tak vtinā crebrior nō eēt transgressio
 per excessum q̄ p̄ diminutū **T** Propterea n̄
 diximus ea q̄ diximus ad laxandum frēa lux-
 urie gule et inobedientie non ad dissoluenduz
 rigore regularis discipline. non ad habenduz
 velamen malicie libertatem: seo lsum a nobis
 hoc sacrilegium. sed q̄ interi q̄rum⁹ inuestigā-
 tūs et quatenus obligacio regularis exten-
 ditur ne vitare cupientes filia et nimie lax-
 aciones precipitemus nos et alios in caribdi-
 falle & austere obligacionis q̄ uoniam displicz
 infidelis et stulta promissio. Infidelis si non
 impletur. stulta si discrecione non fallitur.
T Predicabam aliquando peccatores non
 obligari statim ad confitendum p̄ p̄ctū. sed

tertis temporibus ut se mel in anno et in articulo mortis et dum suscipiendum est sacramentum quod confessio crebrior periceret Inculpatus ab aliquibus super hoc quasi lararem habendas peccantibus Rudi primo quod deus non indigebat in eo mendacio ad conuertendum cito peccatores Deinde addidi quid periceret inquit primo quid non obesse generare conscientias erroneas apud populum quia nec illis se conformarent magis quam prius eundo ad confessionem et ita peccarent nec ad gratiam succipiendam nisi in confessione se disponerent immam hoc posse desperarent Ita dum sanare vulnera fasse putarem ego vere illa sacerdoti et augerem Denique iusto strictior conscientia quandoque nocet amplius quam laxior Et quod greci ait bonarum mentium est illuc culpam agnoscere ubi non est Glosatur agnoscere formidinem exemplo iob qui verebatur omnes actus suos Ex predictis deinceps ad alia clarescit ratio fatemur itaque iuxta prefatum rufionis modum quod omnis violatio iuramenti et voti et obedientie mortalis existit ut in maiore suratur sed in minore negamus quod iuramentum votum cadant isto modo super omnia que in regula continentur Super que igitur cadunt

et super que non: forsitan inq̄res. Accipe regu
 lam generalem super sola precepta p̄prie dic
 ta hoc est secundum primam latitudinem cō
 siderata cadit hoc modo votum et iuramentū
 profitentis regulam. Plane quicquid verba
 sonant interpretatio talis habenda est: tum
 per rectam rationem: tum super superiorum
 discretionem tamen deniq̄z per legem que ma
 ioz est legem diuinam caritatis. Obicies for
 tasse de multis simplicibus p̄mno et littera
 tis qui religionem intrantes et regulam au
 dientes putant ex intentione vovere se et iuā
 te seruatores absq; exceptionis à condiciois
 adiunctione omnia que illic contenta sunt. Rū
 demus q; si humiles sunt sicut esse debent nō
 ita adhhererent sensui suo quando explicite v̄
 libus ad interpretacionem et iudicium pru
 dentiorum. Propterea sicut in adoracione p̄
 maginum per ecclesiam et alijs pluribus sim
 plicitas aliquorum errat quos saluat tamen
 pia fides et intentio saltem generalis facieđi
 ea et noa aliter que et qualiter ecclesia tenet.
 Non secus in istis existimandum puto. et iam
 ita superius respondisse memorazur de iura
 mentis factis in uniuersitatibus et collegijs

que ab hominum memoria nūq̄ impleta sūt
Ita dicimus ne repetere nos oporteat de om̄
nibus statutis collegior̄ univeritatum et ca^u
ploz cū dicitur alicui Tu iuras seruare inui-
tolabilerē ūnia statuta . iura p̄iuilegia . liber-
tates . consuetudines laudabiles . nec ipsiis q̄o
libet tontraire clam & occulte directe vel indi-
recte et obedies tali et tali superiori tuo in of-
ficiis licitis et honestis De hic p̄icularia legū
tur quo p̄ non est numerus O q̄ horredū on^u
O intolerabile m̄ sarcinam angelicis eccl̄a hu-
meris formidandam O iugum plus q̄ ferre
um O laqueū quē intrans nullus euadit si sic
accipiatur tale iuramentū ut nuda verba so-
nant . et si nulla interpretatioē mitigetur . sed
non ita est mitigatur plane Alioquin preter
iam dicta nullus fere intrat austriorem re-
ligionem exempli grā q̄ univeritatē parisiē
sem Attento q̄ opinio probabilē tenet sc̄z nō mi-
nis obligare iuramentū q̄ votum Cogimur
ergo certa rōne tale iuramentum interpretari
ciuiliter ; aut in illo q̄sdam latitudines statue-
re modo sup̄ adicto in presenti lectioē Est at̄
interpretatio hec aut filis q̄ iurans seruabit
ea sicut a legislatoribus ordinata sūt & ordia-
ri debuerunt utputa p̄cepta proprie dicta .

ut precepta sicut precepta monitiones sic^c mo-
 nitiones consilia sicut consilia; q*p* insuper obe-
 diat in o*b*ibus licitis et honestis superiori suo
 Verbi causa. sit ille rector obediatur in eis q*ad*
 officium rectoris spectant. et que pro utilitate
 manifesta policie cui preest p*cepit* sc*dm* insti-
 tuc*o*res et consuetudines laudabiles eiusd*e* po-
 licie et nisi valeat legittima excusacione l*e*xcep-
 tione se tueri Ut q*r* plus alijs g*tis* oneratur.
 aut q*p* ab alijs urgentioribus impeditur. q*p* si
 non possit ita iurans docere sufficienter de u-
 pedimento legittimo ille q*d*e punietur p*re*-
 torem ciuiliter de inobia Ceteru*deus* q*co*r i-
 tuerit e*udem* liberabit Deinde patet q*nō d*
 ne impositum fieri generaliter per suramet*u*
 et sub omni pena ut fiunt nunc passim con-
 rations generales universitatis obligat leui-
 per sic vocatos et suratos ad mortale periuri-
 um du*m* omittunt Si quis aliter dicenduz pur-
 tauerit videat q*d* dicat Ego interi sic dici pos-
 se opinor in humilitate mea paratus ad co-
 rectionem Ceterz q*d* arguitur de votis p*ticu*-
 laribus secularium dissimilitudinem hab*z* ad
 vota coitatum. q*m* vota in universitatibus i-
 terpretanda sunt magis ad intentionem co-
 munem q*ad* illic habetur aut haberi debet q*p* ad

regulā suam plumebat expressione hac nō vñ
sunt quā tñ istis dieb⁹ propter scrupulosos &
simplices utile eē non negam⁹. **V**elle nobis
diceret austeriores illi religionū cēlores si qđl
set aliquis ab augustin⁹ Ecce iubes pater vt
non loquamur in clauſtro. vt i gestib⁹ corporis
nos cōpositos vt in nutib⁹ oculoz nos caſa
tos habeamus. **V**is ne igitur vt quisq; cōtra
ria hoz fecerit q; aliud ex xp̄i libertate liceret
ille sit reus capitalis crīmīs. vis vt infernali
eterne mortis supplicio cōtradat². **N**oui mā
suetudinem ai tui p̄yssime pater augustie. nō
ui prudētissimam discretionem tuā quā audi
re mihi videoz rūdentē: et cū qđa horrore at
ac fruncaſione faciei dicentem **A**bit hoc oſt
Iij q; vos iudicat dñs ē. **E**go interim qđ salab
est dedi monitum & conſilium. **E**go si transg
di cognouero. disciplina regule erit sup vos q;
vos liberabit. **I**ta z volo ad suaue iugū xp̄i te
neriores vos adhuc quasi iuuenes alluesce
re non necare. erudire non p̄dere. **H**ec ei digna
tali viro respōlio. **T**erinde ne qđ scrupulo
ſtatis hereat qui radicitus extirpet² qrauſu
a nobis ip̄is qđ addit obligatio regularis ad
xp̄i ſeruitutē cui ſeruire ſuma ingenuitas ē li
bertas & regnū. **N**e qđ ecia exiſtimet veſſe noſ

culpare disciplinam laudando libertatem ad-
dit Affirmamus Ad quod valit h[ab]et regularis isti
tutio Multum propter modum Primo quod ad penam
ab ordine a superiori taxata religiosus transgres-
sor etiam iustus licite cogi potest non ita secu-
laris habet hec ratione locum in cuius obligacione politi-
ca reputa in universitate parisiensi Si quidem
cogi potest super iuratus ad multa facienda; et
si non sub pena peccati mortalis in omnibus que iu-
ras videtur sub penis tamen per universitatē infli-
ctendis velque ad priuationem et reparationem in-
clusum velque etiam ad peccatum quod datur iuris quod
quod ille apud deum nullus per iurij reus haberet
Porro et si foret hoc absque culpa sua criminis
non tamen absque causa; ipse ideo nec conqueri ne
murmurare et obniti deberet Hoc marime ve-
rum est in politicis quorum finis immediatus est bene-
regulare homines in vita ciuili et politica in
eis scilicet quae vnde huic corporali deserviunt si finis est
temporalis Et nonne medium agere aut ordinans
ad illum finem ut talis est tempore esse debet Propterea
praeceptum penitus et proprie ad observationem legis
politicus de per se et proprie ad observationem legis
sue ut talis est Sed in sacramentalibus et diuinis exerci-
ciis per hanc habetur scrupulositatis sicut ad finez

sunt in eis plus monitoria q̄ precepta · sicut i
religiōis **T**Amplius secūdo si religiosus cā
tempserit regulam suā & sui superioris au
toritatem eciam in hīs q̄ appellam⁹ monito
ria et p̄ quib⁹ sola disciplina ordinis statuta
aut superior⁹ est arbitrio derelicta · ille peccat
grauer · qz et monitū contempnit ait bernar
et remediū **Q**uid aut sit contēpnere supra do
cui m⁹ Itaq̄ si passim et absq̄ pretenso q̄llis
bet ignorantie & fragilitatis vel impotentie
velo · sed si pro sola libidie trāsgrediēdi q̄ mo
nita sūt · religiosus effrenis ē ad oia velut v
nus ex secularibus palā ē q̄ contempnit p̄se
tim si super hīs ipse addiderit p̄tinaciaz que
recuset disciplinam **S**ic accipiendū reor illud
bernar · et alioz coiter dicētūm talia ēē crimi
nalia si contempnantur & si fiant ex cōtemp
tu **C**arent autem hoc cōtemptu q̄ ex fragili
tate humana & quadam leui curiositate tran
gūt silentium aut talia agūt opposita hīs q̄
monita sunt **V**el scđm bernardū faciticia p̄ci
pue · qz pati sūt ad disciplinā ordinis si et dū
illa iuste requiretur ab eis cōformiter ad īgu
larem iusticiā et consuetudinem bonā in tali
bus obseruatam **N**ostrum iō sermonē sic mo
deramus qz nō liceret abbati seueri⁹ iusto p̄

regulam et consuetudinem punire taliū moni-
 torum transgressores. multo minus in uniu-
 sitatib⁹ & collegijs ceterisq⁹ policijs. **N**ā in tali
 bus consuetudo legē facit. **J**uxta h⁹ videre ē q-
 li reatu constringuntur transgressores ieiunioz
 ab ecclia institutoz horarū canonicarum & fel-
 torum et similiū. **E**t si p̄ libito pōt platus abs-
 q⁹ consensu subditoz iponere eis iuga mag-
 na festoz et alioz exercitioz spūalū pref mai-
 festam utilitatē et necessitatē cultus dei p̄ loco &
 tpe h̄c absq⁹ consensu occidentalium non fuisse.
 Apud suos sacerdotes m̄imoia interdicta. **N**ā
 orientales qz dissenserūt ipsi ut nubant licet ita
 de pluribus in qlibet policia. **R**ursus tertio
 religiosus qz non habi soli viuit sed ceteris taz
 benefactorib⁹ viuis & mortuis. p̄ consortib⁹
 et coadiutorib⁹ suis. reliquiū ē ut ip̄e regula
 riū viuat sub iugo qdā obligate eu cū ceteris
 alioquin scandalizaret suos et ita melius eēt
 ei ut suspederetur mola azinaria seculariū ne
 gociorū ad collū suum et demergeretur i pñū
 dum maris angustie et tribulacionis. **H**ec loci
 etas & h⁹ scandalū pīckū faciūt ut seduli⁹ aliq
 face & omittere teneat. **P**ot̄ ilup astrigi p̄ bo-
 toti⁹ cois religiosis ad aliquā q̄ si sol⁹ eēt libera-
 mente respueret. **Q**uid mirum de religioso qñ

ipse princeps secularis pt qdā ex subditis iū
uitos ad aliqua cōpellere p manifesta necessitate
coſtatib⁹ ita in uniuersitatib⁹ et collegiis . Ex
h̄ pterea silentium frangere erit in cau grāde
delictū aut ſiliter aliq̄ taliū offeſaz̄ aliūde le
uium dū nouicij k tota religio iū turbantur
ita ut negligendo minima ipse religiosus vi
gor paulatim decidat et in magnis etiā tot⁹
abſcedat Verū ē itaq̄ apud Salusti dicit iu
lius cesar In maxima fortuna minima ē licetia
Sic in mar mis viris k ordie k ſctitate k gra
du ſubleuatib⁹ tāq̄ pditib⁹ in exē plar aliorum
mīta qñ nō licet in publico ſaltē q̄ aliūde k i
occulto liceret Sic forte carthuſiēis abſz pec
rato mortali in calibus mētis poſſet uti car
nibus ſi ſol⁹ h̄ poſſit x ſi patū ē cor ei⁹ diſci
plie ordinis ſubiacerē Huc tñ rōnabilitē debet
tur cōpescere x ſcandalī formido x a. iozum
plpect⁹ Propterea puniūtur tāta ſeueritate
defect⁹ q̄ fuit circa mīteria ſacra mētoz̄ mar
ime in mīlla cōrectādo hōſtiā ſacrosanctā et
iādum mētis mīticis ornatādo ſe q̄q̄ illic poſſe
negligentia ſurripere veialis non mortalib⁹.
Hed ita placuit ſcandalum cedare. T Quod
li q̄s ex ſacerdotib⁹ dixerit quo pacto potuit

92

marimonio iugeletur. Rādemus q̄ neq; h̄ fac
tū ē Thz si cōq̄ritur iputet sibi q̄ talem statū
spōte delegerit Quis cogebat eum sed et quis
cogere poterat Nullus si non forte necessitas
publica aut reuelacio diuina aut culpa pro-
pria que sic arceri merebatur accessisset Ante
votum libertas per votum facta ē ncitas q̄
si dixerit itez q̄ consensus mutuus viri ad fe-
minā facit marimonium de iure naturali con-
stitutio igitur pure politiua q̄ pacto valuit i
validare ius illud sed neq; inqt expresse quie-
t̄ voui Rādemus ad ultimū q̄ non solū vo-
lit sed votum solemnizauit per susceptionez
ordinis Si nesciuit sciat Aut primū turbat q̄
dam ex doctorib⁹ nominatiū durandū Di-
cimus āt q̄ ex q̄ sic incidit q̄ eccia k̄ habuit h̄
ex inspiracōne spūsancti a quo regitur vñ q̄
consensus inquāt quodāmō politicus ē sub
est auctoritat i superioris q̄ obrem potuit ex
certa ncitate prohiberi ne fieret et inualida-
ti si fieret hoc in alijs sensibus politicis ven-
dicionū et ep̄ditionū pala cōstat Thz ad rē nrām
redeo Dicim⁹ q̄ moita salutaia i religioib⁹
quib⁹ adhibetur pene t̄pales ut seruēt Que ē
h̄ religio oppoāt aliquis velle hoies timore nou-
filioli sed plane seruili ad obsequiū diuinum

trahere. **N**udemus q̄ neō repente fit sāmus.
A timore seruili concipitur filialis; quā etiā
timor iste seruialis radicaliter est filialis ex vo-
to primo qđ ex caritate supponitur p̄cessione.
Ob hoc absurdum mihi videtur si dicatur ac-
tus inde pullulātes etiam duz pro hora solo-
timore discipline cōpletur laudabiles eē & si
o premio non carere. **V**ulneratus adest aliquis
horret manū medici. timet cedere doloribus
postulet ut ligetur. ip̄e ligatur & si postmodū
ipse ligatus reclamat. & nexus excutere satu-
git. sanatur tamē & laudatur; sibi qđ sua ne-
cessitas in iocunditatem vltro neam cōmutat.
TSubmurmurātes adhuc aliquos audie vi-
deor ex hijs q̄ potestatem hñt super alios & p̄
fi nihil subici gloriantur. **T**u totam inquit
supiois auctoritatē in subditos eneruans eō
super alios qđ relinquis. **T**u subinde liberis
et magnā inobie viam pandis quā in tāta p̄
nitate preuaricacōnū artare debueras. **D**em
q̄ ex h̄ m̄tiloquio tuo ex inuolitione senti
az sermoib⁹ ip̄itis nihil magis q̄ antea docti
sumus dū ad pticularia veniendū ē. **A**udiant
q̄ tales sunt ex ecclesia pastorem eccie nō do-
minantes ait i clero lz forma facti gregis. **E**
illud dñi p̄ ezechielem i p̄perium **D**os cū autē

titatem ipsabatis eis Illud quoque Christi imponunt
 onera grauia et importabilia sunt. Intelligat tamen
 deus esse preceptum omnibus ut nihil addatur
 aut diminuatur ex verbis dei si se velint audi-
 ri. Audiant primo dominum in lege sua id quod
 audierint tamquam precones et interpretes alij
 minus institutis denuncient non sua sed dei
 auctoritate Ita demum quod eos synet deum sy-
 net eternaque mortis se reum faciet Verum in ce-
 teris quod christi lege nequam firmata sunt quod pre-
 terea magis ad ciuitatem huius vite profici-
 ent statuunt ipso quod statuenda utiliter agnoue-
 rint Ita tamen quod statuta hec inquantur sua
 sunt haberi velint quasi monita et facticia. quod
 cum infirmi transgressores temporali non est
 ha morte plectendi sunt Ceterum paralogizant
 quod sic argumentantur non est potestas nisi a
 deo Et quicquid precipimus vice dei precipit
 Quicquid iubemus in terris illud approbat
 deus in celis Omnia igitur precepta nostrae di-
 uina sunt et parum ad euangelium caritatis.
 Plane sic concluderet quoniam princeps ecclias pa-
 gas seipsum habere auctoritatem vite et mortis. Sic co-
 ludet etiam ois licetiam in thologia et decretis se-
 habet patet iterum scripturam et iuxta non so-
 lu scolastice sed doctrinalis sed et applica auctorita-

te sic libri omnes approbati eēnt articulī fūt
sicut biblia fatemur itaq; data m prelatis et
principibus potestatem a deo. sed refert qua-
liter et qualem. **D**oceant nos exempla posita
licentiando in theologia et decretis. **D**atur a
papa auctoritas Qualis auctoritas? **E**xpo-
nendi et interpretandi sacram scripturam nō
men ut expositio illa sit auctoritas apostolica. **I**z
est declaratio qdām m grālis et scolastica. **I**z
bros sanctorum approbat ecclesia. non tamē
ut robur auctoritatis ecclesie teneat par ad ec-
clesiam. sed ut sciantur in multis eē utiles ele-
ad edificationem. **N**am secus est in pproposito.
Prelati siqdem et principes habent potesta-
tem a deo regendi populum suum per leges et
instituta ultra leges diuinitus inspiratas. nō
q; leges sue et instituciones censende sunt diu-
ne. sed recipiende sunt ut salubria moita nec
leuiter contemnenda. **A**lioquin transgressio
penam habet non qualelibet. sed qualelibet
possibile fas q; est homines infligere. **P**ropte-
rea concludimus maiorem deberi obiam pze-
latis et principibus in eis in quibus sunt solū
velut precones et nunci. q; in illis que suo re-
licita sunt arbitrio statuenda. **E**xemplum
manifestum est in preconibus renuntiantiis.

b9 populo legem regis **T**ouissime q̄ incul
 pat nos tāq̄ dilatamus viā obedientie q̄ iſu
 per nihil edocem⁹ **M**ix n̄l accidit Quid ei ē di
 ti vel scribi vel fieri pōt a calūpnīs alienuz?
 Scimus q̄ reprobis omnia cooperātur i ma
 lū oībus abutantur. omnia in laqueos et deci
 pulas pedibus suis vertūt **N**ihilomin⁹ solem
 et pluīas null⁹ dicit inutiles. quia ex eoz
 actione sicut germinat utiles plāte ita pluēs
 infertiles pullulat. nec flos vineaz ideo exter
 minandus ē qz bufones necat. **P**lane malus
 tā lato q̄ stricto fune laboāt iuxta verbū flac
 ci h̄ est in malum suum trahit doctrina tam
 laxata q̄ strictam in morib⁹ **D**einde multo
 minus admiramur dū dicūt se nihil a nrō m̄lti
 loquio doceri nos noui nihil attulisse **E**xclusat
 me profunditas materie quam aug. tā p̄spī
 car doctor q̄dam loco dicit Aut non aut vix i
 hac vita attigibilem. **C**onsolatur me preterea
 dictum cuiusdā hilmenij a iheronimo repeti-
 tum **N**ibi cecini et misis Et si nemo aliis au-
 dierit q̄q̄ de nonnullis aliter spero **H**os ali-
 os vero quorum oculos mentis obuoluit cēl
 sa nubes desideriorū et fantasiarum carnali-
 um q̄bus nou scola sed discola vanitas nō ve-
 ritas placet quos curē iuges viciose q̄ confun-

dūt Nūquam expecto ut aliquid tenue. aliqd
eleuatum et resolutum accipiant non si ipsius
eciam solem dīgo ut aiunt p̄di derimus Ne
q̄ tamen usurpo mihi tale aliquid tradidisse
qđ ab alijs dictum non sit prius Hoc ego po-
cius in laudem mihi deputo. q̄ dicta sancto-
rum et doctrinam que cois est in ore et cordib⁹ ho-
minum in h̄js verbis expliciti et veritatis lu-
cidam sententiam quasi de quodam in uolu-
famose discordium verborum faci splendescere.
dicam modestius facere conatus sum Qd
an perficerim illorum sit iudicium qui scilicet
perspicatores visus habet Tuum precipue
incite preceptor cui sicut prelaciūcule inicuit
ita finem operi dedicamus C Explicit
unt lectiones sex de vita erudititudine: et mo-
rante spirituali Johannis gerson doctozia
luminatissimi

Inceptiunt lectiones due p̄tiles sup̄ mar-
cum et ad commendacionem propositi nr̄i & vo-
ti multumq; faciunt et valent eiusdem dor-
ris Johannis Gerson Cancellarij

Pecur scriptū est in psay. prophētā
Ecce ego mitto angelum meum
ante faciem tuā q̄ preparabit vi-
tuā ante te Textus p̄n̄s hodie

ne lectionis scđm diuersas punctuationes et
 postillarum sententias ad precedentia et sub
 sequentia varie coaptatur. Nā qz auctoritas
 ista. Ecce ego mitto angelū meū nō de psaya
 sed de malachia. malachie tertio sumpta ē re-
 terre posse dixerūt qđam hanc pticulam sicut
 scriptum est in psa. propheta ad illud qđ īme-
 diate p̄mittitur tanq; in eius cōfirmacionē at
 qđ fulcimentū vt sit sensus **I**nīcium euange-
 lij ihesu christi filij dei. i. qđ fuit filius dei et qđ
 parum fabi absq; ppheticō testimonio istd pa-
 suisse Addidit sicut scriptum ē in psaya. ppheticō
 Potest enim ab hoc ppheta trahi xp̄m fui-
 se deum atq; dei filium. vel quia vocat⁹ est e-
 manuel psaye. viij. 2. liij. Generacionem ei⁹ qđ
 enarrabit **D**e eterna ei⁹ a patre pductioē dic-
 tum est. et ex primo capitulo et alijs ibidē eli-
 citur **D**issoluitur h̄ mo impia porphirij here-
 tici blasphemia qđ nūlū est probare euangelis-
 tam nōl̄x damnare mēdaci⁹. quia illi qđ dic-
 tum est **N**e qz tamen coartat talis obiectio ut
 ad hanc ex positionē fugiam⁹ **V**eritat⁹ itaq;
 pphetas om̄s uno et eodē spū suas cōtexul-
 se ppheticas. ac p̄inde qđ viuis posuit. qz n̄ taz
 ip̄e qđ spūs lctūs loquebatur; p̄t ab altero qđ
 similiter est spiritus sancti instrumentū intel-

ligi qdāmō detin̄ seu positum. & si nō explic̄
te tñ implicite Dicunt igitur alij vel h̄jde o-
liter duas in textu p̄ticulas a duob⁹ p̄phetis
excerptas Prima ē malachie tā s̄lē q̄ ubi
Secunda est psalpe. q̄ cum prima s̄kem satis-
explicat sententiam ubi dicit⁹ vox Et quoni-
am psalpas principalior fuit atq; famosior et
legentibus nocior. qz insuper finis plerumq;
rem totam denoiat Placuit euāgeliste noll⁹
q̄ etiam breuiata studebat nō duos p̄phetas
sed unū & h̄c maiorem nomiare. et sub h̄ sen-
su recepit eccia sive originale marci euāgeliū
sic habuerit vt tenet beda in cōmēto. sive a q̄
busdam non recte scribētib⁹ additū fuerit q̄
admodum sensisse videtur Heronimus super
psalmistam **T**Incipit igitur scđm h̄c exposi-
tionis modum euangelista noster suam tereti-
rationem ubi notandum occurrit qđ ait i cō-
mento Scriptur⁹ inquit euāgeliū marci con-
grue primo ponit om̄n̄ testimonia p̄phetarū
qui h̄ futuz p̄cinebāt. vt eo cūctis vera & fine
scrupulo dubietatis sustinēda q̄ scriberet inti-
mare t q̄ h̄ a pphis spū lctō impletis antea p̄
scita et pdctā eē mōstrarēt. simq; vno eodem
q̄ euāgeliū sui principio. & iudeos q̄ legē ac p̄
phetas suscepant ad suscipiēdū euāgeliū sacra

menta que ipsoꝝ prophete pdixerant institu-
 it Et gentiles qꝫ per euangelij preconia ad de-
 um venerat ad auctoritatem qꝫ legis + pro-
 phetarum suscipienda venerandamqꝫ puoca-
 ret ¶ Hic istruimur dicta nostra sacraꝝ scrip-
 turarum testimonijs roborare quia parū ig-
 nitorum est et minus efficax verbum qđ n̄ inca-
 luerit et fulcitum fuerit ab eloquio dei quod
 est ignitum vehementer et nisi viuificari fue-
 rit a sermone eius qui est viuus et efficax se-
 cundum ap̄l̄m et penetrabilior oī gladio anc̄i
 piti Non tñ estimo curiositatem in allegacōi
 bus huiusmoi cōlectandā sed quoisqꝫ plunt
 studiosis et edificant caritatē Alioquin cum u-
 lus ille truncataꝝ auctoritatum male cōgest⁹
 et informis congeries allegacōnū sue origini
 non inconvenerit qđ pficit nisi fortassis os-
 tentacionem opatur Sed neqꝫ sūt inculpabi-
 les qui pphanas postpositis lectionib⁹ sacrif-
 toto ore personat totis virib⁹ aplectūtur sic
 scriptum ē p̄ yslaiam pphetā Nō in philoso-
 phis non in poetis + fabulis sed in pphā ubi
 preter hec eliditur impia manichei blasphe-
 mia qꝫ sic delirare aus⁹ est ut diceret pphas
 veteris testamenti a deo tenebrarū missos cē
 qđ si verum eēt sicut nō ē nūqꝫ veritatis nota

rius euangelista noster eundē euocasset in tes-
timonium narrationis sue. Nihil enim roboris
hēt verbum illius qui pater est mendacij Sed
in hoc loco cōuenienter eēnt iprobandi q̄ pro
phetas ueros aut cōstellationibus iūtāt̄ q̄
ad modū auicenna albumasar et alij nōnulli
aut q̄ execrabiliori deliramento pphetas fa-
bulantur magicam artem exercuisse tamquā
medium adipiscendi precognitionē occultorū
Vix super hīs olim lacius tractabim⁹ si de⁹
ānuerit T Nūc audiamus quid in psaya pro
pheta scriptum est Ecce inquit ego mitto an-
gelum meum nō dubiū qui iohēm baptistāz
qui vt beda ait angelus vocatur non societa-
te nature iuxta heresim origenis. S officij dig-
nitate quo nomine recte appellari p̄t hō ille q̄
fuit missus a deo ut testi moniū phiberet d̄ lu-
mine et veniente in carne dn̄m mūdo nūciat̄
quia angelus nūcius appellatur. In hoc q̄
pretermittitur ecce notatur ex demōstratio-
grandis et isolata nouitas. In hoc qd̄ subita
gitur ego mitto. datur intelligi ex maiestate
mittentis dei missi magna dignitas. De hinc
p̄s pro futuro poitur qz inconculta erat tan-
q̄ de pūti fieret certitudo demōstraciois atq;
stabilitas. Iohēs insuper non q̄cūq; sed āge

lus tuus scz dei Attende proximitatem cū ait
 ante faciem tuā. ut eius puritas integritas &
 sanctitas cōmendaretur. postrēo officiuz el⁹
 honorificum designatur q̄ preparabit viā tu-
 amante te Quā viam si forte q̄sieris Respon-
 det crisol. et inferius datur intelligi Via dñi
 q̄ ad homines ingreditur penitētia ē p quam
 deus ad nos descendit et nos ad illam ascēdi-
 mus Vnde angeli ascēdentes descēdentesq;
 memorantur super filium hominis Hec ē se-
 tunda loquendi materia hoc vnu tm ad pre-
 sens dilatemus q̄ pacto iohannes angelo si-
 milis perhibetur Et primo si virginitas io-
 hannis attenditur subit illū iheronimi ad pau-
 lam et eustachium q̄ semper angelis est cog-
 nata virginitas. et q̄ in carne preter carnem
 vivere non terrena vita est sed celestis T Cō-
 uerte oculos fidei ad virtutes iohannis non
 vnam tantumq; sed qualemlibet agelozū ie-
 rarchiam videbis in eodem figurari Inflam-
 mavit ita q̄ eū caitas vt eēt simile seraphi qn
 eciam alios in amorem diuinum ardore exar-
 descere suis predicationib⁹ a monuit Si sapiē-
 tiā eius attenderis. nūquid cherubiu parez
 dices? Si spūalem in execūtione virtutum po-
 tentiam nonne consimilem ipsum potestati-

b⁹ designabis? Si pacatissimā ai sedē nunqđ
thronos in ipso reperies? Fuit enim vīs ei⁹ cō
cupisib⁹ inflāmata per caritatem. vīs rōna
lis illustrata et edocta p̄ sapiam. vīs irascib⁹
p̄ potentiam et virtutes roborata. Caritas i-
pabat. consulebat sapia. potētia cōfirmabat.
Hic est supremus trinarius ierarchicus bene-
nelle scire et posse. hec trinitatis supercelestis
ymago potentia sapia et bonitas seu volum-
tas Porro in iohanne fuit tamqđ in dūacioni-
bus ultimatas subiectio[n]is et iocūdissime ac-
fidelissime seruitutis ad deū liberag⁹ magni-
ficentia omniū subiecta alteri proslus aduer-
sa fuit p̄terea sicut in p̄cipitatib⁹ ita et in io-
hāne eminentia incorruptibilis rectitudis in
suo regimine eminētia eciam iūcibilitatis tā
qđ in potestatib⁹ Porro ultimatas qđā virtu-
ositas eū similem reddidit virtutib⁹ T̄ De
nīqđ p̄uidentissima cura quā in p̄paracio[n]e vie-
dū ad homīes exhibuit. oñdit qđ rōnabilitet
archangelis et angelis cōpetur. qđ in re xp̄ius
infallibilis auctor veritatis p̄p[re]dictam hanc
textus nostri ad iohannis cōmendacionem i-
ducebat mathe. xi. et luce. xij. Hic inquit d̄
qđ scriptum ē Ecce ego mitto angelū meū qđ p̄
parabit viam tuam ante te Quocirc[us] non

penitus absurdē viderī posset aliquibus q̄ cari-
 tatis infusa et sapientia ceteroz virtutes enu-
 merare. habundantius a iohanne participate
 sunt q̄ a b angelis. Nam quāto potentia natu-
 ralis debilior in se ē. et minorem h̄is capacita-
 tem tanto ad ipsius eleuationem et dilataci-
 onem quādā spūalem virtus infusa copiosq̄
 exigitur. q̄ at ioh̄is ut pote hois inferiorz āge-
 lis natura sit p̄spicuum ē. Ad quod forsan ten-
 dit illud xp̄i lu. xij. ubi cum dirillet nō fuerex
 it maior inter natos mulierū ioh̄e baptista.
 addidit. Qui autem minor est in regno celozū
 maior est illo. q̄ p̄ aut et de gratuitis id intel-
 ligipoterit. Nez eū caritas vie seu virtus alteā
 virtutibus prime coequatur. Et de iohanne q̄
 dem glorificato nunc loquimur; quem ad su-
 sumus ordinem sublimatū nemine arbitrorz
 doctorum ambigere. Huic sūne suffragatur il-
 lud iheroni. ubi p̄ius. In carne āgelicam glo-
 riā querere maioris ē meriti q̄ hr̄e. cū aliis
 nititur obtinere cū grā qđ h̄et angelus a na-
 turā. Addo aliud non pretereūdū q̄ admodū
 nonnulli ioh̄em r̄e in p̄ma ierarchia sup̄muz
 sic venerari conātur. Nuina īq̄t āgolorum ex-
 hoib⁹ regatur et consentaneū est r̄oni ut se-
 dem superioris loci vacatis p̄ deiectionē et a-

postquam luciferi · illi contulerit' altissimus
q̄ inter natos mulierū neō surrexit maior **Si**
igitur lucifero dū stabat sup̄mam in ultimo
ordine sedē gergori⁹ attribuit supremam il-
lam nūc obtinet is q̄ in ipi⁹ locū successisse i-
nuit veritatis assertio Explicit prima

lectio Incipit Secunda

Vox clamantis in deserto parate vi-
tas domini rectas facite letitas eius
Magna est propheticarum inter se
concordia et concors in diuersis eciam pro
phetis sententia · eodem quippe spiritu docto
te locuti sunt et ad unum finem qui xp̄us ē xp̄o
pixerunt Finis enim legis scđm ap̄l m ē xp̄o
Quamobrem actuum .ij. dicebat petrus de
christi tempore q̄ oīs pp̄he a samuel et dñ
ceps q̄ locuti sunt annūcianuerunt dies istos ·
Itaq̄ n̄ oposū ē itueri quātū iter se cōueniat
hoc verbū p̄sa .xl. et illud p̄missū de malachia
Hilic ioh̄es dicebatur mitti ante faciez xp̄i ad
pandū viā eius · hic ecce inquit ego quasi iam
missionis sue sollicitus excitor ait Vox cla-
matis in deserto pate viam domini xc · Se-
cur iohannes vox dicat ⁊ n̄ verbū beda ap̄t
Cōstat inquit q̄ unigenitus dei filius verbū
pocatur patris iohanne attestante q̄ ait · Ia-

principio erat vobū re. Ex ipa nostra locutōne
 cognoscimus q̄ prius vox sonat ut verbū p̄
 modum possit audiri. Iohes ergo vox a pro-
 pheta dicitur qz verbū precedit Aduentū itaz
 dñicū iohannes p̄currit vox dicit² qz p̄ eius
 misteriuz pris verbū ab hominibus audit² h̄
 ille Unigenitus s̄quidem dei filius per modū
 verbi pfect illimi et sententiosissimi a patre i-
 eterna generacione p̄ducit² i q̄ pat dicit seip-
 sum q̄ et exemplar ē formosissimū oīm ad ex-
 tra p̄ducibilū. **T** Quia igit² verbū h̄ in sua
 maiestate abscōditū p̄ iohēz reuelatū ē hoib⁹
 ip̄e non absq̄ rōne vox dicitur q̄ p̄ exteri⁹ sig-
 nū p̄dicacōis iteri⁹ sigt misteriū geneācionis.
 Hic p̄co iudicis. hic lucerna ardēs & lucēs. hic
 nūcīq̄ p̄ agel⁹. hic p̄cursor appellatur Hec offi-
 cia tūc suscepit et p̄git dū viueret p̄dicando
 nūc illud idē in suis deuotis opat² suis meri-
 tis et ordib⁹ ad xp̄i grāz noticiāq̄ suscipiēdaz
 salubriter ilspirādo Vis nosse vobū qd̄ ap̄d pa-
 trem maēt abscōditū qd̄ luce hitat iacessibi-
 lē. Dices. volo Couerte p̄ces ad iohēz. h̄ nēpe
 vox ē vobī & iudex ei⁹ & p̄co O vox delictabilis
 & peuiti mūndo supercellet amabil Voices poēs
 erāt luct⁹ & geit⁹ p̄ calamitatib⁹ & agusti⁹ a-
 erāt lani freneticorū ris⁹ inter pestiferas vo-

luptates et in puncto desituras et abituras in
infernū delectacōnes Hec vox fuit pnie salu-
taris vox doctrine et libertatis vox turturis
post ymbrem vox confringens cedros id ē su-
perbos phariseos · Sed vox dulcis et suauis
humiles alliciens · vox absq; balbuscie menda-
cio · vox absq; raucedinis simulatorie vicio d
inceps vox per omnem modum virtuose re-
sonacionis canora viuax et iocunda · vox ad
postremū fortis vehemens et audibilis qmaz
vox nō ē qcūq; s; vox clamatis Obsurduerat
nempe iudei quos alloquebatur et obturau-
rūt aures suas instar aspidis surde ut non au-
dirent vocem incantantis sapienter Nil pro-
terea mirandum si vox clamosa ad eos mitte-
batur Clamosa dico non tam strepitu et acis
verberacione exteriori q; propter latente ene-
giam in ipius viue vocis actu reconditam ·
Sciebat enim dictum ēē pridicatori cuiuslibet
clama ne cesses quasi tuba ex alta vocem tu-
Qualiter fiat rñdeo · q; per vite meritum et p-
rim interioris gratie et seruide caritatis et p
quibus reddit⁹ qdām vox ipsa viuax ardēs
et fortis et lucens et pro sui intelligibilitate
clamosa · T O q; multi nostre etatis vel non
clamant · facti canes muti non valentes la-

teate & si clamor forsitan est in voce plus ad au-
 res corporis de mulcendas & ad exasperandas
 exhibetur quod ad aures cordis exergiscendas
 instruendas et levandas perficiat. **D**icitur vox io-
 hannis quod vox est clamoris; a qua comoda sunt sup-
 limaria cardinum prout de seraphi apud ysa-
 pam scriptum est prophete. vi. **S**uperiora cardinum
 mystico intellectu in hoie supiores partes ac-
 tipere possumus quod sunt ratione et voluntas. et hec sup-
 limaria a voce clamoris concurvetur dum ad be-
 ne agendum virtuosa concussoe spiritus sancti ipsel-
 luntur; et sancto castorum timore contremiscunt
 Norandum quod si clamoris potest referri ad christum cui-
 us clamor triplex in scriptura regitur. In re-
 surrecioe lazari; in expiracione et dum invitaret
 sicutientes ad aquas spirituales. In triplicem de-
 ferto clamauit. in utero virginis. in mundo h-
 ereti. et in mundo mystico seu morali aie ronak.
 Sed quoniam alia magis placet expositio. hanc non
 psequebor. **A**udiuiusque igitur de voce iohannis
 et eius formacione clamosa. audiamus de loci quo
 Vox clamoris in deserto. **E**st autem multiplici-
 tate intelligere hunc desertum. Et propter secundum Ierale-
 miel locum est materiae et iordanem mystice unde est ipse
 prophetus iudeorum quod admodum bene et ihesu. uba decla-
 ravit in deserto inquit beda iohannes clamat. quod

derelicto ac destituto iudee solaciū redempti
onis annunciauit Et Hieronimus. Clam ibat
ad iudeos surdos propter p̄tā longe positos
ita desertos indignacionē clamoris dignos.
Deserti quippe erant a spiritu dei sicut domi
vacans et scabata et deserti a propheta lege &
sacerdote. Possumus deinceps forsan deser
tum aliud inuenire. ubi iohannes vox clamā
tis audita est. et hic est limbis patrum ad q̄
moziens iohannes descendit. ut eum inferio
nunciaret quem in terris positus indice mon
strauerat. Et qm̄ suberit locus ad loquendum
ataylī de deserto. transego ad id qd̄ sequitur.
Parate viam domini re. ¶ Parat viā dñi q̄
bene docet et predicit. Sed si viciose distorte
q̄ vixerit. non rectas facit semitas eius. Para
bant viam dñi scribe et pharizei; De qb̄ ait
xps Que dicunt facite. Sed ex eo quod addit
Et que faciunt nolite agere Conclusio q̄ non
rectas faciebant semitas eius. q̄ si quis inter
roget. que uia est domini? Rādeo illā ēē quam
propheta cucurisse ḡtulabat cum diceret Vi
am mandatorum tuorum cucurri cum dñi illa
tasti cor meū. De q̄ psaias Hec ē via dñi ēē
late in ea non declinates ad dexterā p̄ idicē
ser uozē nez ad sistrā p̄ emillū torpozē; Et bū

sit propheta cœcurri Non est pigritandum cum
 dies sit pœna et diæta magna nec sit infra para-
 disum mansio secura. At vero notande sunt
 iudicaciones vie domini quoniam eis cognitis
 melius ipsa parabitur Habet siq[ue]demi mundus
 viam suam et hec est lapidosa et vndiq[ue] spissis
 nepribus verticib[us] curarum mordaciis et solliciti-
 tudinum animas nostras suis aculeis lacerati-
 um atque dissipantium respesa æquæ aurea a quibus
 dam argenteaque videatur per ea abulates sus-
 citant fibi plis puluerem importunum oculi spir-
 italibus et serenitatem metis perturbantem ne que-
 labatur interitu valeat intueri. Hec caro vi-
 am suam et hec herbosa iocundaque nitet introe-
 cutibus eam. Sed latet anguis in herbis. an-
 quis scilicet dolorosæ penitudinis anxietatis scilicet et
 flosca collumioæ tota intus respergitur. Hec
 demon viæ suæ que est tenebre et lubricum et
 præruptis circumquaæ cantibus pompatico-
 rum statuum uallata ubi superbi tolluntur in-
 ultum. ut lapsu grauiori ruant Et propheta
 allisti eos dum alleuarentur. Habet au-
 tem dominus viam suam et hec est munda de-
 tens et pulchra præuerbiorum. Viz ei⁹ via
 plachre. Et psa. xxxv. Erit ibi leita et via letæ et
 trahit pollut⁹ peccatum. Et in ps. Ambulans

in via imaculata · hic mihi ministrabat Et in
super Via ista via equitatis et iusticie · quā sa-
piens ex postulabat ecclēsi · xvij · Da nobis do-
mine viam iusticie Et ne ab ea diuertem⁹ mo-
nebat propheta Apprehendite disciplinaz ne
pereatis de via iusta Et preterea viam verita-
tis elegi · iudicia tua non sū oblit⁹ · T Hūmo
autem studio abscondendum ē qđ alibi p eiū
dem prophetam dicitur In via ait in q̄ abū-
labam absconderūt superbi laqueum michi ·
Et rursus Juxta iter scandalū posuerunt mi-
hi O quot laqueos q̄ multiplicia scādala po-
nit aduersarius noster in via hac q̄ ambula⁹
et ne deprehendatur spiritus virtutis abo-
luit ambulans alijs per viaz iusticie p̄tendū-
tur ei confessim scđo laquei unus ad dexterū
quat⁹ rigorē seueritatis crudeliter exerce-
at ali⁹ ad sinistram vt in degenerē secordiam
p nimia mia m timidus plabatur In via hu-
litatis absconditur laqueus stulte deiectōm⁹
et desperaciois pessime In via aut̄ magnan-
mitatis laque⁹ ē vane plūptiois et detestabilis
supbie Si viam frugalitatis itrogrell⁹ fuiis
abscondet illico dyabolus lordide tenacitatis
laqueum · Si rursus ad libertatem gress⁹ tu-
os conuerteris nō deerunt pdige cōsūpcōns

ibidie. Solitudinis et contemplacionis via si a
 te queritur. caue fantasticas illusioēs obūbra
 tas spē quadā visionū altarum seu reuelacō-
 nū & consolacionū insolitarū q̄libus anima n̄
 nūq̄ turpissim delusa et derisa detinetur Qd̄
 si actua magis placuerit. vide ne curis huius
 seculi debriatus in dia corruas inimici vincu-
 la laqueos et rethia Ne preterea illud scanda-
 lum incurras si non p̄spere cūcta successerint
 de q̄ ihere. xij. Quare viam impiorū prospera-
 tur. Sic in singulis facile est inspicere q̄ am-
 plus sollicitudinem geramus ad parandum
 viam domini et laqueos inimici vñlibet pro-
 tensos declinandum Et protecto nullum aliū
 ud consilium est salubrius. nullū p̄lus alii
 de refugium. q̄ ut p̄i sumus i oculis nostris
 et humiliemur sub potenti manu dei et timi-
 di semper ac pauidi inueniamur Verillimus
 siquidem ē oracula illud diuinū qd̄ audiē me
 ruit anthonus. Qui dum vidisset in spū tot
 laqueos et suspirans expauisset dicens Quis
 hos euadet? Rēsum ē Humilitas Quippe hu-
 militas tam gracil est tam extenuata & tam
 nihil habens quo teneri valebit ut frustra ia-
 ceatur rethe vel laqueos pro comprehensione
 sīp̄. Sic minuti pisciculi matulas rethis trā

filium et comprehenduntur grossio res. **H**ic scilicet
poeticam fabulam. antheus ab hercule nūc
victus est dū terre hēsit sed p̄ mane leuat⁹ con-
tinuo strangulatus interit. **Q**uā accusata et
profunda estimacione comprehendenterat hoc iher-
emias propheta iheremie. x. **H**ic dñe qz nō
est hoīs via eius; nec viri est q̄ ambulet et diri-
gat gressus suos. **Q**ui ppe est via q̄ videt⁹ hoī
iusta et nouissima eius ducit ad mortē ut la-
piens ait. **T**Erubescant igitur pelagiāni sup-
bi et ingrati grē dei. et resipiscentes audient
quia non est hominis via eius ic. **Q**ualiter re-
go obediemus voci clamatis pate? Certe p̄ hu-
militatem ostendens que gracie mater ē quo
sancti sc̄tē q̄ om̄s. **H**inc est illud. **D**irige dñe de-
us meus in conspectu tuo viam meā. **E**t ita
Deduc me dñe in via tua. **E**t thobias ad filium
Consilia tua in ipso p̄maneant. et pete ab eo
ut vias tuas dirigat et similia. **H**oc mō para-
te viam domini: viam regiam et libertā: viam
artam que dicit ad vitam. ne forte vobis fer-
iat illud prophete. **D**imisi eos sc̄dū deſideri
a cordis eorum ic. **Q**uin eciam facite rectas.
semitas eius. **Q**uo rectas? **Q**uia nimis rūmū in
circitu impij ambulant: sed rectitudo p̄ nos
debet. **R**ecurue atq̄ retrograde instar conci-

illi viam pugnant qui ad seipso amore p̄p̄o
 tracti continue reflectuntur et quocūq; pgūt
 gressibus affectionum semetip̄os non longe
 exireunt quia circa palū proprij comodi colligati
 sunt catheena quadā amoris et cupiditatis
 qdā admodum vlos ligare solent histrioēs
 aut sicut equi circa molam assidua cogitacōe
 conuoluuntur At econtra p̄j et iusti recto iti
 nere tendunt in deum et magis ac magis ip̄
 sum intrant amorisq; pedibus ad ipsum sine
 quavis retorsione ad semetip̄os facta gra-
 diuntur Aliqui viam ad precepta referunt sei-
 tas ad consilia Per viam generaliter omnes
 incedere et eam parare nccē ē semite autem p̄
 fectos recipiunt aut qdām cōpendio ad p̄feci-
 onem introducunt Vel si viam domini & sei-
 tas eius ad idem spectare direrimus adiu-
 uabit nos pro hac exposicōne gregorii q̄ pre-
 cepta dñi et multa eē dicit et vnum multa in-
 diuersitate operis: vnu in radice caritatis q̄
 viam finis legis dilectio Si pauerimus igit̄
 semitas eius adimplēdo iuste digneq; p̄cep-
 ta Vel pare dicitur viam dñi quis faciendo qd̄
 iuste est per attritionem sed postq; infusa ē ḡ-
 tia iam rectas facere potest in ei⁹ virtute semi-
 o i

tas dei **F**ac igitur interim qđ potes pando vi
am dñm ut tandem possis eo misericorde rectas fa
cere semitas eius **V**el ut predictum ē pare vi
am dñm ad predicatores respicit et rectas face
re semitas eius cōmuniter ad omnes sed opos
tet predicatorēz prius in seipso rectas facen
semitas domini qđ inefficaciter p̄gredi audie
at ad pandam viam eius circa alienos **A**lio
quā cōpabitur cancro qđ cum reptando retro
cedendoq; hac atq; illac obserret **D**icitur i fa
bulis alium cācum monuisse vt recte inceda
ret **C**ui quid aliud respondendum erat. qđ ut
prior rectum iter ostenderet? **S**i ductor ḡ
gis aries non rectas fecerit semitas suas qđ
in precipitū et ruinam qđ admodū si cens
tēcum duxerit ambo in foueam cadūt secun
dum dictum veritatis **E**t hec ē prochdoloz itē
non mediocris quare tot paruuli deserūt itē
nostrum et ambulant p̄ vias tenebrosas diffi
ciles et asperas. **D**uctor nempe rarus est qui
rectas faciat ante eos semitas **S**ed sicut po
pulus ita et sacerdos et utinam non dexterol
turpior et perdicior sacerdos qđ populus.
Hinc iohannes qui vox erat clamantis in de
serto ad parandum viam domini prius in

ipso rectas fecit semitas Calligauit corp⁹ su-
 um et in seruitutem rededit ne cum alijs pre-
 dicaret ipse reprobus efficeretur. ne qd̄ doce-
 bat verbo dissiparet exemplo ne pleno vtre
 de ieunijs disputaret et certe difficile est p̄m
 mo impossibile ut qui viaz virtutis bene ope-
 rando nunquam ingressus est. nunquam exp̄
 tus est scientiam declinandi picula vie circum-
 spiciendop̄ infidias efficaciter doceat illos qd̄
 nescit nec didicit quidem Proferet fortasse v̄
 ba plurima et de virtutibus quasi cecus de co-
 lorib⁹ vel pica garriens disputabit. sed longe
 aliter docentur lecta vel audita; aliter ea que
 operibus et experientia cognouimus propte-
 rea venit iohannes viam penitentie doctur⁹
 homines. **T** Hec est prima veniendi ad deū p⁹
 lapsum via illam primitus strenue fortiter
 p̄ pigrari. et priusq̄ diceret iniquos viā dñm
 prouidit ne iniquos haberet i proprio corporis
 regno seruos. et qui libertatem a peccato do-
 lebat ipse liber et rex haberetur. **T** Qualiter
 owo per doctrinam alijs recte presidebit q̄ ser-
 uituti et sordidissime seruituti subiacet. et māci-
 piun corporis effectus est prius. Insup ioha-
 nes haubit ore cordis aperto fluenta grē celef-
 tis. quā satageret i alios loquendo diffundere

et qui alios ad amorem eternae felicitatis ^{luc}
tendere venerat · prius in se per sancte medi-
tacionis studium & vehementiam desiderij ce-
lestis feliciter exarsit **V** Quocirca resumto ro-
clusionem alias positam q̄ vita iohannis fu-
it angelica et inter viatores post xp̄m et ma-
trem eius perfectissima Deducetur ista coclu-
sio · tum ex sublimitate prophetandi · tum ex
austeritate vivendi · tum tertio ex multiplici
rate merendi Itaq̄ prophecia iohannis mira-
bilior fuit q̄ alie certior et clarior **C**irabilita-
tem vide dum puer infans adhuc in utero s. z.
tum mensem agens sic illustratus in rationa-
li virtute ut presentiam nouiter concepti sal-
uatoris et agnosceret · et gestibus exultacionis
quia verbo non poterat nūciaret nec ipse tan-
tum prophetauit sed et prophetandi spiritu
utriḡ parenti contulit **I**nde est canticum illud
eccie **V**entrī obstruso positus cubili senserat
regem thalamo manentem **U**trum secunduz
vaticinium iheremie hinc sterilem gestante in
utero prophetantem iam puerum **J**hesu puer
erat omnium qui unquam extiterunt corporali-
bus lineamentis minus Alioquin vel tumultu
statim uterus virginalis post nunciationem
angeli vel non viuificatus et formatus repen-

te christus cum maria respondit **Fiat mihi se**
 cundum verbum tuum. et utrum falsum ē **Nā**
 quis maria cū festinacione ascendisset i mōta
 na post angelicam visionem dicta est nihil-
 minus mater domini Et unde mihi iugt eliza-
 bet ut veniat mater domini mei ad me? **Et si**
 mater iam tunc erat filius. Porro iohannes
 hunc et tales puerum non corporali visione
 sed illustratione prophetali cognouit saluta-
 uit adorauit Et hec est singularis et sup̄ modi
 mirabilis prop̄hēcia. cui par in alio hominuz
 nulla ī perta est propterea quo ad hoc maior
 iohanne nemo surrexit qui in deserto etiam v-
 teri sterilis vox clamantis inuenit **¶** Atte-
 damus insuper claritatem certitudinemq; p-
 phrie sue dum iam ex utero natus prodijt x-
 uit Ceteri tñ cantat eccia cecinere vatum cor-
 de presago ut in illo q; desertu vox clamau-
 ita existeret Deniq; iohannes moriens patrī
 bus illam sedentibus in tenebris nūciauit q;
 quali lingua quali ve sermone factum est: nō
 pia est questio **¶** Qualiter etiam virxit ipsa
 iohannis anima cum ceteris in limbo iusto-
 rum et an aliorum sciaq; fidem spem et cari-
 tatem ceterasq; virtutes sua denūciacione ad

auxerit aut utrum sua pūtia clarifica eosdem
illustrauerit grata est sed paruz a doctis tra-
dita est materia Et de locutōe siqdem cōmūl
est difficultas de angelis de aiab⁹ sepatis sal-
uatis seu damnatis qualis est hic Idcirco pro-
nūc sufficit aperire qđ mihi pbabilij facilius
qđ videtur cū paucis et qbusdā ātiāz ymagi-
nor igitur quālibet substātie sepatā liberā cā-
tā qđ modicōne obiectalem sui et eorum qđ
ea sunt qđ ecīā qđ ad receptionē influrus seu
mociois cuiuslibet extrinsece obiectalis ita ut
rōne primi quelibet posset dici tabula quēdo-
bris plena seu liber inscriptus qđ tabula et qđ li-
ber pro libitu nūc sp̄iuntur nunc clauduntur
nūc pāz nūc multū et dū apitur a libero arti-
trio liber substātie huīus sepatē ipsa dicit⁹ lo-
qđ dū clauditur ē in ea silentū Voco āt clau-
dere hic & apire nō proprie ut in materialiis
fit: s̄ similitudinare dū mocio obiectalis ita
tionum exāciū in substācijs sepatis suspendi-
tur a volūtate & dū rursus ab eadē extra age-
re seu radiare pmittitur Et ialiter qđē pma-
ginat⁹ locutio substātiaz sepataz qđ nihil ali-
ud ē qđ manifestatio libera et intelligibilis sui ve-
roz qđ in eis sūt que locutio tāto ē vehementi-
or & clamosior qđto intelligibilior atqđ aptio-

iuxta quā iohēs merito vox clamatis votatus
 ē Simile per omnia q̄ ad auditionē intellige-
 re possumus ponēdo libertatem in recipiēdo
 paures mētis mōciones huiusmoi obiectales
 Padmodū si eēt speculū usq; qz speculū respec-
 tu cuiuscūq; radicionis luminose sup ipm in-
 cidentis: hoc mō iohannis anima loqui potu-
 it in limbo & sic audiri ip̄e vox clamatis in de-
 serto Et qm̄ sancti p̄es incole limbi deserti &
 bene deserti et a felicitate alieni cupide m̄l tūz
 de sua liberaciōē certū aliquid audiire fitiebat
 Interrogat̄ non ambigo iohānem nouiter et
 ris ad eos descendente si qd boni nuncij si qd
 sperande liberacōnis afferret · atqui nō au-
 ro silentio subtituit iohēs non locutionib⁹ eo
 rūdem aures clausit · ut pote qui prece iudicis
 venientis et solis lucifer orientis et nūci⁹ sal-
 uatoris iam apparentis in deserto parare nī-
 am dñi · rectas facite semitas eius · qz veniens
 veniet et non tardabit Jam i terris vī⁹ & cuz
 hominibus cōuersat⁹ ē · iam a me cognit⁹ est
 predicatus · baptizatus · et īdīce demonstrat⁹ ·
 Ad hāc vocē noua lux oriri vīla ē in deserto il-
 lo inferio ī sedentibus in tenebris et ī vībra
 mortis · gaudiū qz leticia et tripludiu⁹ · iā min⁹
 tēdet eos exiliū sui · qnto mōre cōgnosūt spei

sue dilectionem. nam magis et magis per senti-
tas affectiones parant in seipsis viam ducit et
per ignita desideria caritatis rectas faciunt se-
mitas eius. ¶ Plura friculantur a iohanne de-
celeritate et misterio redemptionis sue de con-
ditionibus redemptoris. de forma modoq[ue] redi-
mendi. nec faciantur interrogacionibus s[ed] q[uod]
plurimum delectat audire ut sepius iteretur ex
postulant. Quid agit iohannes vox clematis
in deserto? Rendet ad singula. confirmat fidem
Ipsem corroborat. caritatis feruorem exsusti-
tat. Neque tu ista dixerim quod sanctos pres post o-
bitum ignorem fuisse positos extra merendi
statum sed quoniam in scientia et quibusdam alijs
perfectionibus nouiter acquisibilibus profi-
cie potuerint et etiam profecerint non video.
¶ Ponunt quippe doctores absqueulla absur-
ditate gloriam beatorum accidentalem plerum-
que maiorem fieri in cognitioneque dilectione ac
delectatione. quanto minus absonum videri debet
si nondum saluati nec terminum felicitatis ad-
epti in cognitionibus quibusdam amozibus et
dilectionibus proficere potuerunt. Sed et de
pueris absque baptismo decedentibus apud non
nullos excellentes non improbabile proorsus vir-
detur eos in philosophia et alijs quibusdam ac-

tibus et cognitionibus posse instructiores sie
 ri temporum successione diuturna et experie-
 tiarum multitudine coadiuti. Sic etiam e-
 noch et helyas non ita ociose vivunt. ut in tam-
 ta etatis longeuitate nihil nouum cogitent ut
 adiscant. **T** Sed reuertamur unde digressi su-
 mis vbi diximus iohannem in prophecia cete-
 ros excellisse. quod ex predictis reor esse perspicu-
 um si tamen aliquas prius obiectiones quod ad-
 uersus ea fieri possunt absolverim⁹. Et quod pac-
 to dicit aliquis iohannes prophetasse dicitur
 illud et de eo quod ante suos oculos positum cer-
 nebat. Videbat ihesum tangebat et audiebat
 et tu mihi dicas quod illa esse iohannes propheta-
 bat. Non enim est prophecia nisi occultorum
 et a sensibus humanis alienorum. Sed acute
 cogitemus quid iohannes sensu viderit. et quod
 non viderit et exinde quid et quod admodum pro-
 phetauerit cognoscemus. Erant in homine ihe-
 su plurima corporeis sensibus et experimen-
 to cognoscibilia. ut quod homo erat ambulans
 docens cum publicanis et peccatoribus man-
 ducans. et ad hoc cognoscenda non erat opus
 prophetico spiritu. Alia latebant plurima
 et maxima. ut quod talis esset deus mediator con-
 stitutus pro redemptio et reconciliacione peccatorum

Qd agn⁹ eēt pro sacrificio cōsummato imo
land⁹ et similiā ad que cognoscēda et publica
randa hominib⁹ Ioh̄es n̄ nisi spū supplen⁹
attingere valueret Tale est illud. Qui p⁹ me
venit ante me factus ē xc. Et ecce agn⁹ dei xc.
huius moi **V** Occurrūt alij dicentes non de-
bere iohānem arguere mendacij. Alioquin n̄
mendax. Qūo plectus? Ipse eū interroga-
tus. Tu quis es. et an ppheta es tu? Rūdit n̄
sū Qd si ex humilitatis affectu quis eū sic rū-
dile contenderet. videat qūo humilitatē verū
eū vicio mendacij cōnectet Que eū participa-
tio lucis ad tēbras? Que conuētio x̄pi ad beli-
al. ait aplus. Fateor plane iohām nō quēfūc
humilitatē p̄ mendacij culpā Absit h̄ ut catho-
licoz quispiā sic delirus inueniatur qui h̄ di-
cat Verax igitur fuit iohannes mō qz nega-
uit se prophetā; negauit dico n̄ simplicitet qz
ad intencionem q̄renciū Scriptum erat in le-
ge dei deutrono. xvij. Prophetam suscitabo
eis de medio fratrum suorum filiem tui et po-
nam verba mea in ore eius. loqueturqz ad eos
Omnia q̄ p̄c pero illi Qui aut̄ verba eius que
loqzur in nomine meo audire noluerit ego ui-
tor ex istam Interrogauerunt ergo iudei iohā-
nē an ppheta eēt. nō quicūqz s̄ q̄lē lex ipsa po-

licebatur affuturū. Et confessus ē rū negauit
 q̄ n̄ erat ille ppheta pmissus in lege. xps ita
 p̄ nō iohēs fuit ppheta sile quē ibidē moyses
 ventur pphetauit Cuius precursor et angel⁹
 iohēs extitit. ut p̄admodū psayas olim aī p
 nūcianuerat dicens. Vox clamatis. Vbi liceat
 attendere quāte dignitatis iohēs fuerit atq;
 auctoritatib⁹ vt ecia a ppheta tali de eodem fi
 eret pphetia et sue predicationis clamor tan
 to aī pderetur. quin etiam iohannes illud eē
 pphetatūm de se ipso nō humana sed ppheti
 ca instructione cognovit. Intravit em puer d
 ictum. vbi de libris psaye aut alijs ab homi
 ne neqq; instructus ē. **T**Hic oritur difficultas
 nō mediocris de mō cōgnoscēdi veras pphet
 ias et de mō distinguendi eas ab illusionib⁹
 et diuinacionibus demonū q̄ aliquā trāstigu
 rant se in angelos lucis scdm aptm et de cau
 telis se habendi hō in talib⁹ ne seducatur. sed
 ad presens predicta sufficiat. **T**Hequitur su
 it iohēs in deserto. vbi de h̄ et de iohānis per
 fectione quo ad austерitatem vite et meritorum
 multitudinem videbim⁹ dūo cōcedente pphet
 ia ioh. i. dū q̄ritur Tu q̄s es? Ego iqt vox cla
 matis re. dirigite viā dm⁹. Et eg⁹ diebat⁹ ad eū
 iherosolimitē vniūsi r̄ oīs regio iudee et bap

tisabantur ab illo in iordanis flumine confr
tentes peccata sua Et erat iohannes vestitus
pilis et melozum et zona pellicea circa lumbos
eius et locutas et mel silvestre edebat Jam p
aliquot dies iohannem in deserto tenuimus
sū quid ageret iohānes et solus et in deserto
Dū preterea super hāmiracionem aliquo rū
carnaliū turba tumultuꝝ gaudīiū cōtentā
re satagerem induct⁹ sū referre q̄ pacto veruꝝ^z
eēt de eodem iohanne et sibi similibus hēni
colis in contemplacione suspenſis nūc min⁹
sol⁹ q̄ntū sol⁹ hoc apud ciceroneꝝ dirisse cele
b̄t scipio superior africān⁹ Hac occasione
in materiam contemplacionis incidi latissi
mā vtigꝝ et nondum funditus exhaurienda;
ut in ipsa explicāda sp̄ sit ultra quicq̄ iuenire
et veniendū cum iherosolomitis et omni regi
one iudee tandem hic ad iohānem in iordanē
p̄dicāte met baptizantem Sed tādez egredit̄
dū ē ab hoc deserto cōtemplaciois materie fi
lentiū indicendum q̄tenus sublequēs euāge
lij nostri textus loquatur Sp̄o em̄ deo propri
cio me s̄e hac materia cōtemplicōis certe p̄clī
ria et sublimissia q̄dā p̄terius locutuꝝ at; nō
tā ex ūꝝ alioꝝ snia neꝝ tā m̄grāli locucōe ꝑ

sollicitatione familiaris. Nō demū polito curioso
 p sermone sed cotidiano loquendi more & ex-
 tra lectiones ordinarias inter audire volētes
 proposui differere. Placuit itaq; paterne pro
 uidentie superne maiestatis me p aliquot iaz
 tpa in deserto tribulacionis et cuiusdam soli-
 tudinis collocare ubi quale manna contēpla-
 tionis in deserto solitudinis veri isrlite come-
 dunt et si non pleno ore comedere. degustare
 tamen datum est. ut saltem eius odo rem ex a-
 liorum eructatione. q; māna cibi se repleue-
 rant potui aspirādo sentire. verum quid ter-
 tus noster dicat audiamus. **T**Egrediebantur
 inquit ad eū non dubium quin ad iohēz bap-
 tistam iherosolimitē vniuersi et omnis regio-
 iudee. Ad h̄ verbū stupet logica et logice trac-
 tatores & scandalizantur & inculpant locutō-
 nis huius formā. Nez ei estimandū ē puulos i-
 becilles aut infantes in cunis ymo nec iheros-
 olimitas om̄s adultos ad iohānē egressos fu-
 ille. q;to min⁹ om̄nei iudee regionem. Igitur
 logice virtus & sermois proprietas uidentur
 falsitatis arguere euangelistā marciū qui hoc
 vniuersali sermone usus ē. Obiectio ista non
 huic loco dūtaxat. sed inumeris sac̄ scriptū
 locutōib⁹ adūsa ē. p q; dissoluēda notādū suope

arbitror etiam iuxta philosophi sententiam q̄
duplex est loyca quedā subseruiens sc̄iētūs na-
ture lib⁹ ac pure speculatiūs que vñtato no-
mine et quasi anthonomatice logica nomina-
tur et q̄ ad omniū methadorū principia vñz
haberi describitur ab hispano. que sermocina
lis a quibusdam nominatur Porro altera est
logica quā appropriata vocabulo rethorica
dicimus que p̄incipaliter ancillatur seruit et
aminculum prestat scientiis moralibus politi-
cīs et ciuilibus ad intellectum practicū spe-
ctantem Habet autem utraq̄ logica huiusmo-
di suas regulas in loquendo modos insuper
proprios quibus docemur erudimur et dici-
mur verum a falso discernere. Prima ēspicit
loyca potissime sermonis proprietatem alie-
nam a methadoris et q̄buslibet transumptio-
bus explicādo adequacionē rei ad intellectū
et iuxta regulam suppositionum ampliatio-
nē et appellacionū vim locutionis aut sermonis
strictissima precisione diuidicādo Hec logica
exulat a se et abdicat oēm fere figuratā locuti-
onē oēm̄q; locutōis ornatū et quātū pōt pri-
mī et breuiū cōceptib⁹ intēiorib⁹ corrūd̄ q̄te
nī veitas p̄ eas i speculatis sciētūs p̄cīoꝝ ati-
lucidior h̄eat At p̄o rethorica quā logicā alti-

ram dicimus potissimum figuris et tropis atq;
 leematibus utitur. coloribus quoq; florib; n
 tam necessariis q; decoris locutionem suam ex
 ornat. Ceterum vulgari usitateq; locutioi plu
 rimi cōdescendit querēs ex sua quadam tum
 familiaritate. tū speciositate auditoruz affec
 tus impellat quo vult. et vel in iram & indig
 nationem odii vel amorem cōcitet audientes
 Dicta est idcirco logica hec ē necessaria ad scien
 tias morales. qz ad affectus concitandos ge
 nerandosq; si boni sūt aut ad sedandos aut cō
 pescendos seu tollendos si mali reperiāntur.
 logica precedens non sufficit illa enim inqui
 rit tūmō veritatem in rebus prout veritas ē
 adequatio rei intellecte ad intellectum specu
 latium. Ita autem prout ē adequatio qdaz
 ad affectum seu practicū intellectū. **T** Dica
 mus ergo dū queritur de veritate ppositiois
 alicuius secundum vim vocis aut proprietati
 sermonis. aliter iudicandum est & requiri
 rendū in speculatiis scientijs ad quas deser
 uit logica prior aliter in moralibus atq; poli
 ticiis ubi rhetorica vigere docuimus. Et qz
 quis istas logicas duas vellet cōfudere ita ut
 rhetorica i speculatiis & logica pōzē i p̄cti
 tis scientijs exiget. i e i absurdissimos i eptissimosq;

errores corrueret totus. Hinc est q' a. tullio in
rēthorica veteri et alijs politizantibus irrōte
tur et inculpantur illi qui secundum logicam
priorē enī tuntur leges atq' cōmunes homi
num locutiones interpretari vocantur sicut
dem tales verbosi sophiste garruli de solo no
mine contrauerbiā necentes in ciuiles deniq'
et ceruicosi fantastici et ad nul' um ciuile seu
politicum negotiū regimētū atq' consiliū p' dō
nei. vslq' adeo ut vix ip̄ū q' tales sunt loqui q'
q' audeant. vix aliquid audire possunt qd' no
statim calumniandum aut negādū aut dis
tinguendū eē contendat. Sed fallit eos plaus
ignorantia premisse distinctionis inter logi
cam atq' rēthoricam. Et quia logicam p'iam
introducere sat agunt ubi ea non opus ē. Illi
ex aduerso non paruum aberrauerūt q' dū spe
culatiua veritas sola cōqrītur rēthoricos lo
quendi modos principaliter seuti sūt. Iannu
meris it iq' et infinitis vinculis dum se nitū
tur absoluere semet constrinxerunt. Neq' tam
nego quin vicissim logica una alterius operi
quandoq' requirat. Et qm̄ pari quodā sensu
ad veritatis unius inquisitionem plerūq' cō
currat. Sz. qn̄; ubi. et qualiter hoc fit n̄ cuius
cumq' sed sapientis et artificis est istud discer

here. & eius insuper q̄ utramq; pfecte cognovit et qui scuerit scđm materie exigiam cognatos inferre sermoēs Hinc fit ut aliqui cantantes logica priori reperiuntur in tractatibus aut doctrinis parum resoluti sed rudes & indigesti sicut econtra dī: tū ē q̄ soli logice intententes sophiste sunt leues et garruli et in ciui li cūtacione parum aut p̄ix tolerabiles inueniuntur ad predicationes aut deliberaciones positas raro videntur eleuati. qz nec in illorum exercitacione seiplos tradiderūt Juxta h̄ nō opolim est obiectioñem pretactam dissolue re. dicēdo q̄ nullo modo in historicis narraciōnib; sicut nec in prophēcīs & documentis moralibus exigitur vel attenditur veritas doctrina conformiter ad strictas regulas prioris logice Sed sufficit q̄ modus loquendi cōmunitatis cui maxime se cōformat rhetorica seruet ubi figurate locutōnis tropice et transsumpte per pabolās et similitudines admittuntur & amplius q̄ relique Et hoc ē qd̄ qdam irrōnabiliter dicūt q̄ theologia suā hēt logica & modum loquendi proprium et q̄ in ea nihil eē falsum de virtute sermonis dēt admitti. ymō dictum huiusmodi tanq̄ irreligiosū impiuū et blasphemum a catholicis auribus reici consuētū

gruit. Si quis vero dixerit oppositum et certe sensit ille dum taxat ad vim loquendi prioris logice oculos conuertebat quia nō vlogiū rōnabiliter. Hinc est q̄ egregi⁹ doctor⁹ augustin⁹ in locis plurimis. tū spiritualibus in lib⁹ de doctrina xpianā regulas pro expōsicōe sacre scripture dedit et ab alijs datas collaudavit. Inter quas una ē per synodochē ubi paro pro toto sūtur. Alia p̄ ppbole ubi veritas ad exaggerandū exceditur. Alia ubi locatum p̄ loco accivit⁹. scđm quas regulas textus nostra falsitate defendit⁹. Nam dicendo egressi diebāta r ad eū iherosolimitē vniuersi sūnit⁹ locutio sicut cū dicimus. Omnis populus p̄ totus mundus vadiit ad tale spectaculū. Dicitur enim hoc non per precisionem. sed ad rei magnificationem adaugendam. Similisq̄ ē locutio cum subdit⁹. Et oīs regio iudee nū q̄ vītra hoc locus pro locato. regio sc̄z p̄ habitantibus regionem ponitur. et in talibus iuris quorundā explicacionē attenditur sens⁹ nūq̄ verba faciūt sed pro q̄ fiunt. Juxta predicationem consideratio moralis q̄ predicatorēs in sermonibus publicis detestando vicia et colaudando virtutes auctoritatem habent utrū di locutōnib⁹ trāslūpcōis scđz regulas quib⁹

exponitur et iuxta licentiam rethorice artis
 ita ut quicq; dicatur aliquid vniuersaliter vici-
 osis qd pro paucis à non oib; pōt verificari
 & aliud tale p̄nunciatur qd de virtute et regu-
 la logice prioris eēt falsissimū et scandalosuz
 et iniuriosum Non habeo hic exempla multa
 curiose scrutari & adducere legantur oēs pro
 phete qui fuerūt qdām sermocinatores inue-
 hentes in vicia et viciosos arguentes attēda-
 tur predicatione xp̄i iohannis baptiste pauli
 stephani pthomartiris et alioz reuoluantur
 sermones et ep̄kē doctorz reperiet² quasi ubili-
 ber licentia talis loquēdi vniuersaliter ut dixi
 mus playas dicit i.ca Omne caput langui-
 dum et omne cor merens a planta pedis usq;
 ad verticem capitis non ē in eo saitas Et pau-
 lo post Omnes diligūt munera sequuntur re-
 tribuciones Iheremie ij scriptuē Quid vul-
 tis mecum iudicio contendere omnes dereli-
 quisitis me dicit dñs Ezechiel ij Omnis q̄p-
 pe domus iste attrita fronte ē et duro corde-
 xpus et iohes pharizeos inculpabant genera-
 liter xpus vocans eos ypocritas sepulchra
 dealbata superbos et auaros iohannes pge-
 niem viperarū Et actu vij dicit stephanus
 Dura ceruici et incircūcisi cordibus & aurib;

vos seper spūi sancto restet istis sicut et patres
vestri ita et vos Ap̄ls deniq; vocat galathas
insensatos et in cretensib; approbat dictum
poete Cretenses sep mendaces male bestie pi-
gri ventres Prior et vocat aplus poetā hūc p̄
pheta Et apud gentiles poete p̄ prophetis et va-
tibus atz theologis habebantur et poesies eoz
sicut methaoricas locucones veritatē cōtinē-
tes occitas tu attēptabāt tales sūt i scriptūis
generales in docendo locucones innumere Et
hjs sequitur alia consideracio q̄ incūlitera-
gerent p̄mo insipienter et contra artē propri-
am clericī q̄ locucones huiusmoi morales i q̄
bus forte tangerentur vellet generaliter icul-
pare aut vtentes eis molestare nisi forsan vbi
maiestia et particularis iuria q̄ magis eēt d̄
tractoria et cōtumeliosa q̄ ad edificationem
valens dephenderet qd si fieret corā qb; non
oportet Qd vbi et qn contingit non ē possibi-
li per artem docere s; tūc agēdū ē ut sapiens
iudicabit et put edocebit vnitio Cōstat enim
q̄ plerūq; sit sermo generalis ad príncipes q̄
sciunt se et statū suū grauiter increpari et tā-
gi in modis loquendi generalibus tolerātū
Qua igitur fronte et temeritate nolent clericū
i de isto f illo statu sup eoz vicijs generalis

mordeti uel culpari **I**sta prorsus est pharisea
 condicio qui reprehendere non reprehendi quan-
 tabant **T**erciam addo considerationem contra
 illos qui in locutionibus moralibus ponunt cap-
 tiosos loquendi modos in logica priori serua-
 tos sicut veros **I**n quibus tamē falsitas aperta a
 scandalosa iuxta locutiones usitatas et secundū
 rethoricas in materia tali seruandam **E**xem-
 pli grā ponetur una indifferētia que apud mo-
 rales equivalet uniuersali quā tamē indifferētia de
 vi logice vera erat apud rethoricū et politicū
 falsissima **T**Propterea non imprudenter co-
 devinare aliquę ppositiones tanq; articuli er-
 tonei sunt revocandi in quibus tamen erat ve-
 ritas de vi vocis et logice prioris ut ista **E**c-
 clesia manens ecclia potest errare deus et creatu-
 ra nihil sunt et filii multe et alie eciam que in
 philosophia fuissent recepte ut vere & saltē p-
 babiles sicut sunt articuli qui de lo-
 quuntur contra meritoria **E**t maxime considera-
 het locū habet ut audientes non sunt triti vel
 usitati tales locutiones audire vel admittere
 sed vulgares sunt aut puri morales legiſte ut
 canonistae **E**t sane imprudenter agunt ne dicam i
 prudenter qui coram talibus in actib⁹ publicis
 talem logicam puram adducunt a philosophi-

nā sociasset fecisset utiqz fructū multū si vē
ē illud bernar. zelus sine discrecioē p̄cipitat
Discretio at eē nō potest abz humilitate. nec
humilitas in complacētia sui & intendo p̄pē
prudentie conseruatur **V**eniqz supra modū
difficile ē et plus diuinū q̄ humanū: et n̄ abz
q̄ diuturno virtutum exercitio acq̄sibile. vt i
duobus h̄is seruetur humilitas i solitudine.
s. et predicatione **C**ur ita? Qm̄ solitudo facit ho
minem leuiter ceteros occupatos diuidicare
et eis se preponēdum estimare **P**redicatio at
vbi ē applaus⁹ cōcursus q̄ populoz verba di
centis in celum ferentium ptemptat grauitati
me atz piculissime predicatoris animum ut
gaudeat vt sibi cōplacet vt postremo in ling
uis hominū famā suam foris ponat se estimari
magnum aliquem in eē qualez se audit a ceteris ac
p̄inde contempnit ab alijs edoceri moneri ut
ez duci consilio Ruit propterea in temeritate
te quālibet in puidus loquitur non iam ex ra
cione sed furore. non ex huilitate s̄z elaciōē. n̄
qd̄ dictat rō sed qd̄ succēsa indignacio. nō qd̄
verum sed qd̄ audientib⁹ placitū. non oportet
ne sed sēp̄ importune. non quasi monens s̄z qd̄
potenter imperans **Q**ui rursus libertatē atz
fortitudinem zeli sc̄torum imitatrixem esse si

lingua maledicta carpat omnes clam et palam
in superiori dignitate constitutos. nec atten-
dit si populum inde subuerteret et ad rebelliam
dum abiatur. sed si colplacebit eisdem tota sollici-
tudine considerat. Ceterum cum iualuerit huius
moi predicationis fauor et feruor effrenis vir-
e exhibere remedium promittet plebs idocta quae
signis extrisece sanctitatis quam interius corrup-
ta est attendit. et quicquid aduersum dicitur ad
injuriam refert et odium. ¶ Ab hac mentis e-
stacione et indiscretione predicandi longe fuit io-
uxta inferius dicenda. quam secundum auditorum
qualitatem sermonis linguam variauit et non ad
sedicionem sed edificationem ad humilemque pa-
tiam singulos pro capacitate cohortans.
Sequitur. Et baptizabat ab eo Qualis iste bap-
tismus exteterit olim dicebatur. et super hoc
remitto vos ad ea que tractantur a magistro
et doctoribus quarto sententiarum. Coti-
tentes peccata sua. Quemadmodum iohan-
nis baptismus non erat sacramentalis sic et
ista confessio Erat tamen utrumque et baptis-
mus et confessio preparatorium quoddam et
leductuum ad vea sacramenta baptismi et confessio
ob vterius instituta Hec autem confessio habebat for-
tallis in generalitate quadam quodammodo ecclie

mos h̄et fieri in publico āte ingressū misse
siebat de publicis in publico more iudeorum
in suis conuentib⁹ **V**l si secreta erat et p̄tūca
rium expressiva proficiebat ad humiliacionē
et consilij susceptioneꝝ et penitētie agēde cog-
nitionem **H**ic perpenditur baptismū iohāni
non habuisse virtutē p̄tōꝝ sacramentaliter i-
leturam **Q**ue rō ē qz siue baptizandi siue bap-
tizati neꝝ cōfessione altera neꝝ penitencia ali-
qua pro preteritis delictis aliquaten⁹ equit-
sent **I**decirō preterea nō parificatur in oībus
baptisma iohānis ⁊ cōfessio cum baptismate
christi et ab eo instituta cōfessioꝝ **B**aptismus
enī xp̄i cōfessionē nō exigit postmodū de pe-
catis ante actis neꝝ prius ante baptismata con-
ferri pōt huiusmoi sacramental cōfessio alio-
qui nō ēt baptism⁹ sacramentoz ianua qd fat-
sū ē **T**hedozitur incidēs questio **N**ūqd p̄lat⁹
alicius nouiter baptizati iubere posset ut se
submitteret ip̄e cōfessio sacramentali obie tā
Estio q̄ nō qm̄ n̄ ē aliquis obligat⁹ confiteri
sacramentaliter; nisi q̄ de p̄tō mortali fibicōli-
us ē: ⁊ h̄ obligatō n̄ iuē huāno h̄ dīno cōsus-
git **S**i vō alijs de p̄tō suo ap̄d deū satisficer-
rit iuxta p̄ceptū ei⁹ datū ⁊ ēḡlas iſtitutas. n̄
pt iterum per iſtitucionē pure humānā ad

satisfaciendum rursus tali precepto inuit⁹ al
 tringi. **C**onstat autem q^{uod} baptizatus satisfecit
 deo de peccatis pteritis. sic q^{uod} non h^{ab}e^t aliud p
 reptum diuinum adimpledū p dilectione hu
 insimoi peccator^z. **P**relatus vero non h^{ab}e^t ius
 obligandi qualem^{cūz} ad cōfessionem sacramē
 talem nisi quatenus hoc a iure diuino descen
 dit. alioqui posset istituere q^{uod} q̄libet quātūcūz
 imunis a petō confiteretur sacramētaliter to
 tiens quociens sibi cōplaceret. **S**ūma igitur &
 tardo hui⁹ rōnis est. nullus obligatur idem
 p̄tīm bis confiteri sacramētaliter. **Q**d q^{uod} absur
 dum sit videt nemo. **O**pponet forsan aliq^s
 de baptizato vere contrito. post peccatum ille
 immunit⁹ est a peccato. nihilominus obliga
 tur per ecclesiam confiteri R^udeo q^{uod} non p̄ ec
 clesiam sed ex precepto diuino tal^z ad confessi
 onem semel fiendam de petis post baptismuz
 commissis et ante non tenetur. **P**roptere
 a quoq^{uod} satisfecerit. aut firmiter tpe et loco
 satisfacere proposuerit huiusmoi p̄ceptorum
 manebit obligatio a q^{uod} poterit absolui & nō a
 liter s^ef̄ cōfitendo. **J**uxta hec apitur via ad sci
 endum si semel confessus posset iterū ad con
 fessionem sacramētalem suscipienda^z artari.
Sz q^{uod} alibi v̄tilat⁹ ea p̄mitto q^{uod} dici poterat

q̄cumq; prescripleram Totam insup hāc cōfessionis materia q̄uis utilem satis et a textu
nō non abhorrente remitto ad quartū suis
z pro p̄tū et ad scripta doctor̄ **V**obicietur
sc̄rum de illo q̄ in mortis articulo absoluī
simplex sacerdos sup casib; pape et reserua
tis obligabitur em̄ talis absolutus si conua
lescat iterū papā adire et absolucōis būficiū
recipere **F**ateor hic cum durando et alijs q̄
busdam doctoribus inuolutissimā et vir eno
dabilem tangi materiā **D**e mō se habendi cō
fessione casuū huiusmoi reseruator̄ qz diffic
illimū saluaē videtur qualiter iuxta usū ecclie
nō dimidiatur cōfessio que p̄ duos adimplit
dum sc̄z apud penitentiariū solū reserūtur ca
sus reseruati **H**āc pro nūc difficultatem nō in
cipiā enodare tūmō p̄ quanto ad p̄ns spectat
dubium qđ mouim⁹ **D**ico q̄ hō in articulo
mortis aut alias vere sacramētaliter absolu
tus non pōt absz consensu proprio obligai r^z
sus p̄ hoīem sacramētaliter eadī peccata conti
teri **D**etur oppositū **I**ā cōfessio p̄oz sacramē
tal suū plene effectū opata nō fuiss; qz nō ab
soluiss; hoīem a p̄cepto dei qđ ē de selī confite
do p̄tū cōmissū **N**olo tū negare quin de con
fessu proprio iterū possit hō sacramētu con

fessionis super eisdem peccatis iterare et ad h̄
 Spontanee obligari Non nego etiā quin pub-
 lica peccata aut eciam reseruata possit iteruz
 referre alteri post confessionem sacramētalez
 et ad hoc forsitan obligari p̄t q̄tenus peniten-
 tiā salutarem cū discrētē maiori percipiat.
 Illud tamen non assero **T**Aliud fūdamentū
 tangit durādus ad cōfirmadū predicta Sup-
 ponit itaq; pro regula q; nūq; prelatus ecclie
 vel aliis iudex p̄t circa aliud preceptum iube-
 re nisi circa illud qđ ad forū suū publicū potest
 deduci si nō fiat Alioquin p̄t prelat⁹ ferre p̄
 cepta sup occultillis cogitacōnibus sibi reme-
 diandis & sup illis q; transgressionez punire
 non potest nez sciret: & ita frustra lex hui⁹ mo-
 di ferretur ab illo. qm̄ executio p̄ eū impleri
 non valeret Occultissimū ēt oīm ē cōfessio sa-
 crmentalilis de q̄ cōstare n̄ p̄t. nisi p̄ unicum
 q̄ confiteatur et h̄ eciam si velit Quocirca di-
 git idem doctor eccliam nō iubere fieri cōfessio-
 ne sef i anno. nisi p̄ idicione. qz. s. precipit re-
 rigē eukaristiā. ad quā rite suscipiēdā dēt se-
 iptum p̄bare hō iuxta p̄ceptū apli ab ecclesia
 sic interpretatum q; de mortalibus exigitur
 confessio Exemplū in horis dicēdis & intēcōde
 habenda simile poneretur **T**Scotus funda-

mēto alteri innititur Ait quippe q̄ nemo te-
netur aut obligari potest p̄ctū suū occultum
et secretum facere publicū sic q̄ de foro dei cu-
sus prius soli subiacebat transeat quantū ex
natura facti in forum publicum H̄z constat h̄
quit q̄ dicens peccata sua duob⁹ sacerdotib⁹
facit illa eē publica quātum est ex natura fac-
ti qm̄ in ore duorum peccatum illud posuit q̄
testificari possent q̄uis non sine p̄ctō contra-
eum Juxta quorum testimonij potest suarē
publicus iudex nec impediret sententiam iu-
dicis q̄ sacerdotes duo peccant cōfessioēz reue-
lando quoniam si dedi in secreto bone fidei a
liqd̄ peccatum meū duobus extra confessionē
p̄cul dubio peccabūt si me pdant apud iudicē-
rem nihilomin⁹ cōdēpnabitur caput m̄ eū
Secundum ista datur via ad dissoluēdū rōne
quā dūs ar. insolubilem sibi reputabat ad p̄-
bandū q̄ stante decretali oīs utriusq; seruō q̄
libet confessus p̄uilegiatus iterum tenebat
proprio sacerdoti confiteri Non inquit xp̄t
defectum sacramenti vt dicebat magister io-
de polliaco sed propter aliud Supposit p̄zio
q̄ confessio sacramentalis p̄t pluries s̄r eiſde
p̄tis salubrit̄ iterai Supposit scđo q̄ due aſ-
ſertie p̄posicōes n̄ r̄puq̄nt ad iūicē; sic q̄ p̄ḡt

02 institutio positiva priorē reuocet si simil in
 affirmacione stare possint. Supponit tertio q
 decretalis oīs utriusq; seruus sit propriecio af
 firmativa et sub obligacione posita. Supponit
 quarto ex predictis q licentia data de confi
 tando preuilegiatis ex quo affirmativa ē nō
 tollit preceptum pri⁹ factum de confitendo se
 mel in anno. ex quibus cōcludit ppositū ut es
 timat. Et exemplificat de missa audienda die
 dīca. Si inquit daretur preceptum alicui q
 missam lemel audiret in prochja sua quolibz
 die dīca nihilomin⁹ daretur sibi postmoduz
 licentia q pollet audire missā in locis alijs.
 concessio secunda non reuocaret pcedēs pcep
 tum. Ex quo simul stare potest q ille duas mil
 las audiat et ad vnā obligatur et solū licen
 tiatur ad aliam. Sed diligēs inspectoꝝ pmiss
 orum repiet rōnē hāc non eē indissolubile ne
 p exemplū pro se penitus eē validum qd ad
 ducit etiam supposito q non eēt decretal⁹ ex
 pressa determinas seꝝ confessum sacramētali
 ter non rursus ad confessionē obligari qlis ta
 mē eē dicitur. Concessa itaz suppositoꝝ prima
 q iterari selubriter pōt confessio sacramenta
 lis si tu seꝝ ē recte facta de licētia illius. q ius
 het n̄ p̄ itaz cadere sub pcepto pure humano

sicut nec nouiter istitui sup iuritū sicut ex p
missis arbitror eē perspicuum Et quia aliter lo
quēs in infinitas absurditates corrueret iū
lam nominatim q̄ baptizatus adultus pōt i
uitus obligari per prelatū pctā dimissa con
fiteri p̄mo millesties confiteri Non eū repug
narent baptismus et subsequens sacramenta
lis confessio sicut nec due sacramentales con
fessiones **T**hi quis dicat q̄ baptism⁹ habui
effectum plenissimum delectionis peccator⁹ a p
na et culpa Ita rūdeo penitētiā vnicā con
fessionem habere potuisse i hēre similiter p
nia cōpleta sit nihilo minus ad augmentum
grē poterit iterari q̄uis non baptism⁹ proprie
caractērem scđm doctores in eo suscep̄tū **E**t
de per facile est diuerſitatem iuenire inter et
emplū posicū de missa audienda et confessio
nem quia missam audire positiuum est ius li
cet in diuino fundatum et ideo pōt ad plurim
missas p eciam obligari sic q̄ una audita n
manebit astrictus ad alteram **V**nica autē co
fessio cadit sub obligacōne diuini precepti q
expleta non remanet ad papam ius ad alte
ram confessionem sup eisdem obligandi sicut
post audicionem vnius mille pōt ut prius ad
alteram ferre preceptum q̄ sue possibilitati

subiaceat dū rō subē numerū missarū audīdār
 restringere vel apliare pmo & tollere De con-
 fessione at longe dissimilis qz iuri dino obli-
 gacio pncipaliter inititur fatendū ē igitur qz
 papa non p̄t dare licenciam priuilegiatis vt cō-
 fessiones audiant & ita ad curatos eundū erit
 ex quo licenciam p̄stitit ex cōsepti relaxaci-
 onem p̄su y posito iure dino ne p̄cā eadē rur-
 sus cōfiteri sacramentaliter iuitus aliquis te-
 neretur Deniqz oppōsum afferere de papa
 Ecclia ē dicere pplos innumerabilis per eoz
 confessiones hactenus fuisse seductos inuolue-
 tos & deceptos quia vel noluerunt confessio-
 nem factam priuilegiatis esse sacramentalē
 qd hactenus creditum ē esse fallsum vel si sa-
 cramentalis fuit indubitanter non hñt ab hu-
 mānōi cōfesso rursus ex gere vt p̄cepto dno
 de seb cōfitorio cui obediuit itez nolens ob-
 ligari nolēs dico qz volēs ultro p̄t Doro sct⁹ ē
 de contrito qui ad confessionem p̄t obligari.
 quia nondum a dei iustione semet absoluit.
 Sed videamus vñ suboru m est in iohē qz
 sic egrediantur ad eum iherosolimite viuer-
 si & omnis regio iudee & baptizabantur ab eo
 confitentes peccata sua. Statim subiungitur rō
 qz vñ sua p̄trahebat i qmirationē pplos in
 q i

reuerentia & amo^{rē} & erat odor bonus vite in
vitā Erat inq̄t subseq̄s textus. Erat iohes
vestitus pilis cameloz Ubi iohes de vītūtū
q̄tuor cardinaliū possessione fil & ornatu im-
plicite cōm̄ndatur In vestitus aspītate tpā
cia notatur. Erat vestitus pilis cameloz qua-
tunica erat cilicina & rūdis & aspa In lūboruz
succinctione notatur fortitudo succin^{gē} fuit
vir lūbos tuos dicit scriptura In mellis cōf-
tione prudēcia cōm̄ndatur. Nel cōedet dī
de xp̄o ut sciat repbare malum xc. Demū in
aliorum eruditione & suip̄i respc̄ū xp̄i hūni-
scione cōspicitur iusticia & predicabat dicens
Veniet forcior post me. At vero hec materia
collaudacionis uberior ē q̄ ut nunc totum pa-
leamus erip̄mere fil & difficultates p̄ime mo-
rales sedē p̄ ceteris icluduntur Una ē de abſ-
tinētia & appropiate de obſeruatione carthū-
ſienſū sup̄e non esu carnium quam diffi-
cultatem olim a dñō carne racēsi in hac cathēd̄a
motam nondum ad calcē diſſolucionis deduc-
tam eē cognoui sed me deduxitu m̄ deo pp̄i-
cio p̄ima lecione Altera q̄ p̄ de ſuperfluo at
q̄ p̄ op̄arico vēſtitu an fit tollerabilis in p̄ela-
tis & viris ecclēſiasticis Reſeruatis igitur illis
ad ſequencia regrediamur paulisper & statim

liniis ad p̄cedētē textū & aliud mīsticū seu mo-
 rale ad cōtemplationē attinens eliciamus
 Per ioh̄em nullū ap̄cī q̄ cōtemplatiū virū
 moraliter accipim⁹ Hic ioh̄es manet in deser-
 to quodam nō tā materiali q̄ spūali dū sedet
 solitarius & eleuat se supra se qua subleuacio-
 ne supna sup cūctam hāc cōfusa rez fluctuan-
 tum & exūdanciū mītitudinē attollitur hāc
 subtus deserit q̄ derelicta pfecto manet in de-
 serto q̄dā mentis secretissimo et abditissimo
 sed deniq̄ exptis agnito & puto An non bene
 relinqrat mūndū & habitabat in deserto qui di-
 cebat nichil mūndus crucifirus ē & ego mundo
 Qui p̄terea a leipso etiam desertus clamat .
 Vivō ego iam nō ego viuit &c. Et rursus Si
 u[er]itate excedimus deo inq̄t Hoc qualiter fi-
 at datur posse experiri scđm ht̄m bernarduz
 nō ex p̄mi nec doceri p̄t s̄ haberi fit hoc nō p̄
 investigationem curiosam aut per studium
 quantumq̄ vehemens neq̄ p̄ scrutinū scrip-
 turarum Ibi enim defecerunt scrutantes scri-
 tū sed obtinetur per fortem contritionem
 spiritus humiliati scđm beatum dyonisium
 ubi amplius lacrime prosunt q̄ leē spiritus
 sancti puctio q̄ lectio et oratio q̄ racio docent
 Non est tamen respuenda usq̄q̄ lectio & doc-
 q̄ h̄

trina qz & si non manifestz qd ē tale desertum
qd nēo nouit nisi q̄ icoli t aimat tū ad qrendū
& viam q̄ libulcūqz signis am nistrat Hoc feci
eleuat⁹ doctor gregorii p̄cipue in moralibus
Hoc p̄yssimus aug⁹ i cōfessionib⁹ & soliloqui
is hoc deuotus bernardus sup cantica . Hoc
venerabil⁹ hugo et richardus de scō victore ⁊
luis opibus varijs h̄ deniz mktū cōp̄diosa ⁊
Iniosa breuitate tradidit bōuetura i libello q̄
appellat speckz amoris . & i alio q̄ itituiat in
uerarū mentis in deū Itex paru in rethori
ca diuina & siles alij Eos poci⁹ q̄ me horro
audiatis & aduertamus quid sequitur T⁹
iohes iste contemplatiuus noster in deserto
quodam mentis iuio et ab fluru carnalitatis
inaquoso . egrediuntur ad eum ierosolimitane
vniuersi & omnis regio iudee Regio ista iudei
atq̄ ierosolime ad litteram terra est promissio
onis fluens lacte et melle Et proculdubio no
aliter efficitur homo totus regio promissio
nis fluens lacte pie deuotionis et melle sapo
rose eruditionis q̄ in contemplacione . Nam
extra eam pocius ē sepe homo regio quedam
egestatis ut augustinus loquitur in confitio
nali Est regio plena monstis feris et belutiis
viciolarum cogitationum et serpentibus hoc

tidis atq; pestiferis venenatariū & inficiētiū
 cupidinum In qua demū regione neq; pluui
 a e aut ros deuote affectionis neq; virorū her
 barū florencium aut fructū plantarū ramificā-
 tiū per virtuosam opationē. neq; decor ē neq;
 spes per celestem conuersacionem At vero v-
 bi iohannes ē in deserto mentis predicto soli-
 tarius in contemplacione ubi comedit man-
 na absconditum Adiacet circumquaq; regio-
 nū iudee regio scilicet glorificationis cuiusdam
 & decor confessionis regio insuper ierosolime
 regio visionis pacis sic enim iudea et iherusa-
 lem interpretantur Huius regionis speciosissi-
 me & uberrime habitatores sūt cogitacōes scē-
 & affectiones pie que sunt reuera ierosolimi-
 te & pacifice & pp̄ter cōfessionē laudis & glo-
 rificationem iudee regionem inhabitare me-
 rentur O certe pulcherrimum obstupendū
 spectaculum videre ierosolimitas tales uni-
 versos & omnem iudee regionem egredi ad io-
 hannem in deserto hoc habitantem Hadant
 alijs spectatum colles altissi nos. alijs fluias et
 flumia alijs longe patentes campos alijs maria
 flueribus altis intumescencia. alijs theatrales
 ludos aut monstra milleformia Placeat alijs
 seluunt certare et omnip̄m eius ornatum deco-
 q; iij

vāqz miliciā nichil p̄s̄lus tale nichil dignū cō
pacione ad p̄fatum sp̄taculm poterit v̄lqz iue
niri **E**tēnī ibi videre ē qua forma q̄ ve ordine
egrediuntur ierosolimite tales vniuersi + om
nis regio iudee ad iohem in deserto **G**ratum
p̄s̄lus inspicere ē oēs iclitos in vestitu deau
rato in simbrījs aureis i varietatis circūamie
tu egredi a recessib⁹ abditis q̄s ecia habet mil
tica regio iudee. **E**grediuntur a memoria e
grediuntur ab itelligēcia. egrediuntur a volum
tate egrediuntur ilup tanqz spons⁹ + sponsa a
quodā triclinio capacillio viriūqz rōnalis cō
cupiscibil⁹ + irascibil⁹ **E**grediuntur demū alii
estimatiua a fantasia. a sensu coi de oībus de
niqz locis patentib⁹ quinqz sensuū **E**grediu
tur nō vt videant vanitatē exterius ad instar
dine s̄z ad iohem in deserto **N**oli numerū vel
le sciscitari qm̄ innumerabilē. ita vt fas sit di
cē milia milii ministrabant ei + decies cē tēna
milia assisterabant ei. quoniam egrediuntur ie
rosolimite vniuersi **S**ed quid agūt dum veni
unt? **V**tqz baptizantur ab eo quia purifican
tur magis + magis cogitationes + affectio
nes tales pacifice **E**t quis fortassis vel mīm
pēta p negligēciā aut subreptionē aut vani
tatis permixtionē ad miserit illa cōfiteatur?

Confiteentes inquit peccata sua Vel certe ideo co-
 bientes peccata quia dimissa sunt et inde sacrifici
 um laudis offerunt se mutuo cohortantes et
 ymnidice canentes. Confitemini domino quo-
 niam bonus quoniam in seculum misericor-
 dia eius. Et rursus. Misericordie domini op-
 non sumus consumpti et similia. **T** Studea-
 mus documentum et sapientes viri studea-
 mus et emittamur tale nobis intus formare
 spectaculum et conuentus. Affirmo quis.
 quis tale sibi fabricare meruerit non magno
 pe vagabit exterius ad videndum vanitatem
 impletum q[uod] p[ro]p[ter]a iocundus illud satirici. Tecum
 habita Non erit solus qui tam numero lo-
 dinator[um] stipabitur comitatu. qui pretereat
 regnum dei intra se stabiluerit ab omni con-
 turbacione se motum Ceterum non habet a-
 lud super homines ymmo vix supra bruta-
 qui non taliter ascenderit ad cor altum. ut sit
 taliter iohannes alter in deserto. modo quo
 prefati sumus hec vita perficiatur semper.
 nescio quid erit q[uod] ista vita non erit iuxta dic-
 tum augustini. Nunq[ue] alibi melius experitur
 homo illud quod de sapientia pronunciat sa-
 piens **I**ngrediens inquit domum meam cōges-
 tā cū ja Nō enī habz amaritudinē cōusatio 19

nec tediū cōiectus illius s^e leticiā & gaudium
Atuero si deciat nos ad hoc spectacūlū dīni-
num ptingere & bū disponi in mktis ut p̄ius
in paucis veremur necesse ē iohēm q̄ppe mo-
res q̄ suos imitari cōueniet de q̄ subdit euān-
gelista q̄ erat iohānes vestitus pīl camīlozī
et zona pīllīcea circa lūbos ei⁹ & locusta & mel
fluestre edebat Cīrca q̄ locū finē faciēs expo-
sitioni lrāli et pīlīma p̄transiens queror. Utq;
vita iohīs fuerit angelica et inter hoīes p̄ter-
tissima q̄ nō Vita iohīs fuit innaturalē quia
solitaria Homo enī scđim phīm p̄° policite na-
turalit ē aīal cīuile Vñ & conuersacio dnī ihū
xpi que ē nrā instructio fuit coīs & non solita-
ria Et cōfirmatur q̄ iohēs non iſecutus ē coī-
paliter xpm in terris conuerlantē ergo nō fu-
it pfectus. Nā tenet p̄ illud qd̄ oñdit xps in
ueni m̄ rīx Hi vis pfectus ē vade & vende me
Oppositum patet ex dictis et allegatis sup̄e-
litteram Questio ista principaliter est ad in-
vestigandum de vite solitaria seu contempla-
tiua quam tenuit iohannes. et de comparati-
one eius ad actiua Ponam notabilia et elia-
ciam conclusiones Notandum q̄ uno modo
vita cōtemplatia seu actiua a quibūdā accipit.

ipsa aia que ē vita prima et ita non dīa in
 ter istas duas vias in eodem hoie nisi reduca
 mus ad hunc sensum q̄ aia viuens vita spe-
 ciatua aliter se habet q̄ dum viuit vita acti-
 ua Sedo mō accipitur p opacione & cōuersa-
 tione a vita prima pcedente que duplex est q̄
 dam inmanens alia transiens. Nondum q̄ se
 cundū hāc acceptiōē ē diuītis loq̄ciū accipi
 ut ei quidā vitam actiuam p omni opacione
 corporali meritoria terminata ad obiectum ex-
 trinsecum et sic generaliter omne opus bonū
 iū grā fēm transiens in exteriorē naturā erit
 de vita actiuā quantūcū spūale & corpale vi-
 deatur & oīs actus imanens meritorius eēt nī
 deatūr & p̄cipue sit respecū dei cuius-
 mō ē Speculatio & delectacio & amor seu frui-
 cito habita de deo Alij aliter distinguunt dicen-
 tes q̄ vita actiuā ē conuersacio corporalis meri-
 toria secundū quam prouidetur eccie & pti ei⁹
 primo & p̄ncipalif quo ad corpus ut ē exercici
 um i septē opibus mīe exteriorib⁹ sicut m̄ ha-
 uidebat corpi xpi Vita at cōtemplatiua ē cō-
 uersacio meritoria scđm q̄am p̄mo & p̄ncipa-
 liter suffragatur eccie quo ad m̄ntē et bona
 spiritualia & sic p̄dicacio sacram̄toꝝ m̄stracio &
 oīo spectat ad cōtemplacionē & iste est ē cōueniē

cius modus Quocirca adhuc p̄t fieri distinctione de bonis spiritualib⁹ q̄q̄ videatur ippria ex abusu tñ loq̄cium qñq̄ sic accipitur ut dicam⁹ generaliter bona spūalia que spectant ad ptem clericoz ⁊ sacerdotum q̄s anthomatice appellamus et sic p̄dia et possessiones eccie ⁊ eius iurisdictiones erūt quedam spūalia Temporalia vero sūt q̄ in ptem laycoz cesserunt ⁊ sic eadem bona erunt prius ⁊ posterius tpalia ⁊ spūalia ⁊ scđm hoc distinguuntur iurisdictio spūal⁹ ⁊ corporal⁹ sūi tpalis Tercio notandum q̄ i eadē eccia p̄t ymaginari q̄d duplet modus viuendi Quidā viuunt vita que nec est cōteplativa nec actia p̄prie sicut pueri baptizati nondū capaces rōnis Scđa ē vita pure actua Tertia ē spectatio Quarta ē mixta et vestrariaq̄ Quarto notandum q̄ aliquid dī melius⁹ altero dupliciter Uno modo absolute ⁊ absolu respectu ad aliud Alio modo relativu⁹ seu conditionaliter Exemplū phī ad hoc ē de hoc qđ ē phari Nam simpliciter melius est phari q̄ ditari et tamen in casu extreme necessitatis vel indigencie melius esset habere aut acquirere unum panem q̄ illo deficiente pulchram philosophie conclusionem addiscere Similiter i statu inoccēcie vel ḡle m̄ita eē poterāt bō

que sub p̄posito pccō mala cēnt si obseuare
 tur Ut in corpe lano aliq̄ pdest qđ obest pre-
 supposta ifirmitate & crapula pcedente & il-
 tud dēt notanter attendi dū sit cōpacio aliq̄
 & in bonitate vel utilitate & sibiis vel dū que
 ritur qđ expediat in regimine vite hūane Di-
 camus pmo qđ stat in qđlibet istoz qđuoꝝ statu
 um hoiem saluari De p̄m i non ē dubium de
 pueris baptizatis decendentib⁹ āte vslū rōnis
 De quarto non ē dubium de prelatis et alijs
 sc̄is qui diu vitam mixtam ex cōtemplatiua &
 activa exercuerūt & saluati sunt Quo ad duo
 membra est difficultas et dixerunt quidam i
 possibile eē aliq̄ adulstum saluari qui nō vir-
 iller vita contemplatiua quia oportet qđ ois ca-
 par rōnis diligat deū sup dia si debeat salua-
 ri & i t̄i dilectione qđ cōseq̄t ex ignicōe di ep̄it⁹
 vita speckatua H̄z casus ē dabis sicut dat hol-
 kot vbi hō dū p̄. Icoperit uti rōne exercebitur
 statim in opibus mie corporalibus & alijs bonis
 exercitijs exteriorib⁹ absq̄ hoc qđ actualiter &
 formaliter elicit actū dilectionis dei super d̄
 uia & in agendo talia poterit p fide a tyrānis
 repente iffici & ita saluabit⁹ talis qđ nūq̄ vix
 erit vita speckatia h̄s tū raro eueit Cet⁹ de vi-
 ta speckatia n̄ ē difficultas qđ hō posst salua-

ri in casibus multis quod nūq; vixerit vita actiua
qr ad hāc nō ē vocat vel qr casus nō occurrit
exercendi illā vitā **P**tz ecia de xpo in utero u
gis de iohē ha ptista si habuerit cōtemplatio
nem salutando Raro tū hō manet in vita illa
diu quin utatur vita mixta p̄lerti scđm pma
dispositionē **S**edā loq̄do absolute nō habeu
do resp̄m ad lapsū hois tak ordo iter q̄tu
modos viuendi p̄ores in bonitate & eligibili
tate q̄ pma vita bona ē scđa melior & quartia
que est cōposita m̄lior est q̄ scđa & tercia op̄
tima inter oīs **H**ec apparebunt si quis diligē
ter aduertat vitā ade p statu īnocencie **N**am
si quis ibi vixisset ex beneplacito dei absq; u
su rationis actuali & tam en in gracia dñi viril
set si vixisset vita actiua laborando & co lido
paradisum terrestrem ex iussu dei melius vir
isset et si cum hoc fuisset aliquando in conti
placione dei melius habuisse **S**ed quia om̄i
nis indigenci remota erat nec exigebat tū
labor ex trīnsecus ad subleuacionem quarum
cunḡ indigenciarum vita eius speculatiua
optima tunc extitisset qd amplius perspicuum
erit ex sequentibus **T**ertia per accidens et ex
suppositione stat in casu vitam actiua et eligi
ta cōtemplativa pro tunc meliorē et eligi

biliorem existere Poterū tanta indigentia ēē
 i proximis corporaliter ad iuuādum qđ pec-
 cātū ēēt omittere eos et eoꝝ subleuacionē pro-
 speculando seu cōtemplando Patet in prela-
 tis vel in casibꝫ necessitatis **V** Et si dicat
 ꝑ hō non dēt omittere maius bonum prop̄
 minus bonum Dicitur ꝑ in casu illo cōtēpla-
 cō non ē illi meius bonū scđm primā distincti-
 onem de duplī vita Unde et qn̄ līcīte pōt v-
 trax̄ vita exerceri speculatiua scz et actiua
 Speculatiua eligibilior ē et dignior et statui
 glorie seu innocentie cōformior **Vita eīm que**
 dignius et excellentius hēt obiectum et q ex
 digniori virtute procedit eligibilior ē sic ē dī
 intellectione dei et dilectione seu fruicione ei⁹
 Nam iste sūt operacōnes optimar̄ potenciar̄
 in hoie respectu optimi obiecti scđm h̄ posuit
 philosophus felicitatem in hoie i ethico in
 cōtēplacōe prime cause et cōformiter licz mar-
 gis eleuate ponut theologi beatitudinē in frui-
 tione et cognicione dei et etiam delectabilior
 ut patet primo ethico **H**inc cōclusio potest
 ponū scđz alia distinctionem et ex ista deduci
 et per aliud medium sic **Q**uanto aīa melior ē
 ꝑ corpus tāto vita regulans animam et diri-
 ges in finē melior est et dignior ꝑ illa q tantū

modo respicit corporale regimen. sic est de
vita speculativa respectu actiue in ecclesia ergo
xc. Quinta. presupposito p[ro]t[er]o et indigenis
varijs in ecclesia dei ex peccato originaliter ve[n]e
tibus et ceteris paribus melior est vita quer
ta scz composta ex actiua et contemplativa q[ui]
simpliciter actiua & simpliciter speculativa q[ui]
q[ui] una earum sine imixione alterius: **P**ro
quo aduertendum est q[ui] tota multitudine operu
meritoriorum vnius hominis ymaginatur quis
si corpus quoddam et homogeneum ad modum
loquendi Christi mat. vi. Si oculus tuus fuerit
simplex. totum corpus tuum lucidum erit. gloria
Si intentio simplex. bona q[ui]libet operacio re
Probatio Vita illa melior est que est vite corp[ore]al
ti conformior; sed Christus conuersatus est secundu[m]
dum totum corpus vite sue ad regulam et vite
tam cuiuscum[m] membra sui scz tam actiue q[ui] specu
latiue ergo xc. Confirmatur quia corpus ali
cuius perfectius vivit dum pro loco et tempore utri
tur q[ui]libet membro suo nunc isto nunc illo q[ui] si
continuo uno uteretur quod est perfectius utrum
oculo. presuppositis indigenis ad quantum
reuelacionem q[ui]libet membrorum utile est et ap
uiso q[ui] oculus sit in suo usu ad directionem ma
nus et pedis Et ex h[oc] sumitur ratio ad instan

tiam q̄ fieri pōt et moueret paruti cōsideran-
 tes quia vita contemplativa scđm se conside-
 rata melior ē & dignior secundum dicta. ergo
 melior est homo dum secundū eā viuit q̄ dū
 viuit scđm actiuam. **H**ic ei argueretur q̄ ho-
 minū corpus eēt nobili⁹ si eēt totū oculus q̄
 habendo varietates quas ad presens obtinet
 et pictura pulchrior⁹ si tota eēt albedo q̄ dum
 varijs colorum appositionibus decoratur. **S**i
 militer dicendum est hic q̄ corpus opacōnuz
 humanaꝝ qđ ymaginatur q̄li et homogeneū
 et diversarum rōnū pfectius ē. dū pro q̄libz
 sui parte est in exercitio. presupposito semper
 q̄ vita speculativa est velut illustratio et di-
 rectio et vivificatio aie fit in suo actu sufficiē-
 ti. **Q**uā si dimissa actiuā eēt cōtinue in specu-
 latione sub gradu intensiori p̄suppositis idī
 gencj⁹ proximoꝝ. **T**Speculatiuus enim
 ut quidā ait videns fratris inopias et torpēs
 a iuramine. deficit a fraterna dilectione. et y
 consequens a dilectione dei cōnera. & tūc noa-
 viuit cōtemplatiue que cōpletur i dīna dilec-
 tionē. sed in curiosa p̄hoꝝ speculacōne. **T**Et
 si q̄ritur quā de necessitate et sub pena p̄ciū tener⁹
 hō viuere scđm vitā actiuā. **D**ico l ex suscep-
 to officio ꝑ duz videt fr̄is p̄icitatem extremā

et non apparet quod alius succurrat Exemplum
de elemosina Ex his habetur radix quem status
prelacionem est perfectissimum in ecclesia sancta dei
quod est status requirens utramque vitam pro loco
et tempore instar Christi et Moyse et aliorum Nam christi
tus nunc in monte orabat nunc predicabat
nunc populos cibabat Sicut Moyse in mon-
te syna contemplabatur ea quod postmodum po-
pulo ministraret et descendens iudicia dabant
populo et arche fabricam ordinabat Ita qui
libet eorum det esse binominus ad modum Iacob
qui et Israhel dicitur Est enim prelatus Israhel in con-
templatione et Iacob in viciis supplantacio-
nis in se quod in subditis Est enim duplice virtute co-
munis est Ceteris pibus utilior et fecundior est
in ecclesia dei speculatorius quod sit actius Pro
quod aduentendum quod duplex est utilitas et fecunditas
in ecclesia quodammodo grossa atque palpabilis que
a vulgo et a viuetibus more vulgi precipue re-
putatur et illa consistit in multitudine et con-
seruatione honorum fortitorum et corporis et pos-
sippi extrinseca Alia utilitas respectu bonorum
anime vel meritorum et aliorum donorum gra-
tuitorum Secundo aduentum quod prima bona non
prosunt immo plerumque nocent nisi pro quanto or-

dimitur et disponit ad sedia bona Vnde nec ca-
 pit boitatem aliquam moralem aut gratuitam
 nisi a bois huiusmodi tanquam a fine ad quem dicit
 ordinari est tam instrumenta ea adipiscendi vel
 tanquam obiecta circa que fit huiusmodi opacio vir-
 tuosa. pmo quoniam talia bona conceduntur deo i-
 rato ut Augusti. ait Quia vix utiliter est illa no-
 bre dum obsut bonis moribus quodammodo et ob-
 sunt divicie piture generant enim verme pessi-
 mu quod est luxuria et voluptas effrenata. Et sic
 in uno homine hoc habet veritatem sic et habe-
 re potest in toto corpe mistico ecclesie ita quod mirabi-
 tur merito inter magna diuine misericordie dona pau-
 peras ipsius in talibus bonis fortuitis et iur-
 isdictionibus ciuilibus. Juxta quod dicunt histori-
 e et legi in postilla super bibliam quod dum dotata
 est ecclesia bonis temporalibus per constantinum
 audita est vox in aere Hodie venenum effusum
 est in ecclesia sancta dei. Et quicquid fuerit de his po-
 tuit enim tunc dotacio huiusmodi esse utiliter propter bo-
 nitatem et fidelitatem dispensationem et dilatacionem
 ecclesie per aduersitates hitas nihilominus nunc aut
 alias poterit spoliacione filiter esse utilis propter
 maliciam ecclesiasticoz talibus boiis abutitionem ut
 claudatur via malignitatem spiritus aduersatiuz
 ne cadat in principioz iuxta quod ait dominus.

Sepiā viā tuā spinis **T**ūc ad ppositum rō
elusionis cōstat q̄ contemplatiuus vt sic pro
ficit eccie in boīs spūalib⁹ quasi de per se et i
mediate actiuus autē in bonis tempo zalib⁹
Vñ moyses plus profecit in mōte adorando
dum alij preliaretur q̄ multitudo magna bel
lantū **H**ic deus qui nō destruxisset pentha
polim peccatricem propter decē iustos si rep̄
ti fuisset plus miseretur eccie et eidē p̄cit pp̄
orōnes paucor̄ tōtē platiuor̄ q̄ facit pp̄ la
bores et discursus et turbacōnes multor̄ acci
uor̄ **J**uxta qđ dicebat heroni. de heremitiis ā
tiquis eos eē uitā mūdier ip̄m per eos ne co
rueret stare **H**oc infertur contra illos q̄ terreā
tūmō cogitantes dicūt iuristas et praticos
terrena tractantes et diuīcijs vel editicijs
E xp̄ulis aggregandio occupatos utiliōes i ec
clesia q̄ cōtemplatiuos bone vite et spūalib⁹
exercicijs intēdētes quos deliros E fātalicos
I uiles reputat qz aīal hō n̄ p̄cipit xc. **E**t al
legat q̄ spiritalia absq̄ tpalib⁹ diu stare non
possūt qđ dictū absq̄ dubio nisi saē itelligatur
blasphemū ē **N**ūq̄ ei eccia fuit melior q̄ duz
vixit i paupertate qđ ecia iheronim⁹ pot̄ in vi
ta malchi et de romano ipio dicūt historici et
resitat aug. xc Poci⁹ et veri⁹ diceret² ecōtra q̄

tpalia et p̄serti in ecclia diu absz spūalib⁹ eē nō
pūt et certū ē q̄ cū eis nō adēe nō pūt alioqui
falleret xp̄us q̄ dixit Prīmū querite regnū dī
et h̄ oia adicientur vobis Nō dixit eccl̄tra Pri
mū querite ditacionem et post hec regnū dei
et iusticiā eius vobis adiciet⁹ ymo sicut alias
memini declarasse. nūmū studiū in multiplica
tōne bonoz tpaliū et iurisdictionū in ecclia nō
pua tā ē sue desolatōis tā in spūalib⁹ q̄ tpa-
libus et h̄ mānducebat⁹ p̄ situdinē corporis
misticī ecclie totalis ad corp⁹ verū hois Nā in
rectōne rōnis ē vtrūq; tā sensualitatē videlicz
q̄ rōnem extingue Hinc ē q̄ multi pboz et co-
seplatinoz in ecclia parū curat li depauperetur
ecclia et cōculetur i tpalib⁹ istis vocatis bonis
vidētes tot vicia et abusus ex h̄js puenire in
cōuiujs supfluis; in venacōibus in symonijs
et predis et violētis p̄mocōnisbus idignissioz
in obicidib⁹ platurarū et bñficioz in supbñt
dissolutissimis in voluptatibus effeminatis.
teterisq; innumerabilibus et nephandis abu-
sionibus in quibus se reputant gerere vitam
actiūam dando onera grauia et cetera Et
hec omnia cessarent aut non ita saltē ha-
bundaret in paupertate modestia Amplius

